பரப்பிரஹ்மணே நம:

லக்ஷணவிருத்தி

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடம்

ஸ்ரீ சிதம்பர ஞான தேசிக ரவர்கள் இயற்றிய செய்யுளும்,

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிக ளவர்கள் இயற்றிய சம்ஸ்கிருத சுலோகமும்,

திருக்களர்

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞாந தேசிக ரவர்கள் பாதசேகரரான

ஸ்ரீ சுப்பைய ஞாந தேசிக ரவர்கள் இயற்றிய வசநமும்

அடங்கியுள்ளது.

இது

திருப்பூவண மடம்

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

பரிசோதிக்கப் பெற்று

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிகள் மடாதிபதி

ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிக ளவர்களால்

சென்னை சச்சிதாநந்தப் பிரசிலும், ஆர்யகலா பிரசிலும்

பதிப்பிட்டது.

1923.

[விலை ரூ. 1—8—0.

பரப்பிரஹ்மணே நம:

லக்ஷண விருத்தி

ஸ்ரீ கோவிலூர் மடம்

ஸ்ரீ சிதம்பர ஞாந தேசிக ரவர்கள் இயற்றிய

செய்யுளும்,

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிக ளவர்கள் இயற்றிய

சம்ஸ்கிருத சுலோகமும்,

திருக்களர்

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞாந தேசிக ரவர்கள் பாதசேகரரான

ஸ்ரீ சுப்பைய ஞாந தேசிக ரவர்கள் இயற்றிய

வசநமும்

அடங்கியுள்ளது.

இது

திருப்பூவண மடம்

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால்

பரிசோதிக்கப் பெற்று

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிகள் மடாதிபதி

ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிக ளவர்களால்

சென்னை சச்சிதாநந்தப் பிரஸிலும், ஆர்யகலா பிரஸிலும்

பதிப்பிட்டது.

1923.

[விலை ரூ. 1—8—0.

பூமிகை.

உலகத்திற் பிறந்த மனிதர்களால் அடையத்தக்கது பிரஹ்மப் பிராப்தி யொன்றே. அதற்குச் சாதநமாகப் பல நூல்கள் உள. அவற்றுள் இவ்விலக்ஷணாவிருத்தியு மொன்றும்.

இலக்ஷணா—ஆவிருத்தி—பிரஹ்மத்தின் லக்ஷணங்களை அப்பியாசம் செய்தல் எனப் பொருள்படும். கருத்தாலோ பிரஹ்ம நாமாவலி எனவாம்.

இதனை ஸ்ரீ கோவிலூர் ஸ்ரீ முத்திராமலிங்க ஞாந தேசிகர் ஆதீநம் ஸ்ரீ சிதம்பர ஞாந தேசிகரவர்கள் செந்தமிழில் 115 விருத்தப் பாசுரங்களாகச் செய்தார்கள். அதன்பின் ஸ்ரீ கோவிலூர் ஆதீநத்தைச் சார்ந்த ஸ்ரீ அஸ்வத்தேச முனிவர்களது முக்கிய அந்தேவாசியாகிய ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிகளவர்கள் சம்ஸ்கிருதத்தில் அநுஷ்டுப் முதலிய சந்தங்களில் 413 சுலோகங்களாகச் செய்தார்கள். அதனைத் தமிழில் வசநமாக மொழிபெயர்க்க வேண்டுமென்று மதுரை, ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த ஸ்வாமிகளின் மடாதிபதி ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிகள், திருக்களர் ஸ்ரீ வீரசேகர ஞாந தேசிகரவர்கள் பாதசேகரரும், நியாய சந்திர வேதாந்த பாஸ்கர மஹா மண்டலேஸ்வரரும் ஆகிய ஸ்ரீ சுப்பைய ஞாந தேசிகேந்திர சுவாமிகளவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள, அவ்வாறே தமிழில் வசநவடிவமாக ஆக்கினார்கள். இம்மூன்றும் திருப்பூவண மடாதிபதி ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞாநாசார்ய ஸ்வாமிகளால் பிழையறப் பரிசோதிக்கப் பெற்று மேற்படி ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிகள் அவர்களால் அச்சிடுவிக்கப்பட்டன.

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிகளவர்கள் மீது பாலாநந்த சுவாமிகள் இயற்றிய நிர்க்குண பிரஹ்ம சகஸ்ரநாமமும் அதன் சுலோகமும் இதனோடு சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிகள் இயற்றிய நூற்களாவன.

1 பிரஹ்மாநந்த அநுசந்தாந யுக்தி ரத்நாகரம் தமிழ்
2 லக்ஷணாவிருத்தி—சுலோகம்
3 சர்வ வேதாந்த சித்தாந்த சார சங்கிரகம் தமிழ்
4 பஞ்சதசி பதயோஜனி யுரை
5 அசுவத்தநாத சரிதம் தமிழ்

இன்னும்சில உள.

பரப்பிரஹ்மணே நம:

லக்ஷண விருத்தி.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
2	29	அபபிரமேயன்	அப்பிரமேயன்
3	3	நிரீந்திரியன்	நிரிந்திரியன்
3	9	நிற்குணண்	நிர்க்குணன்.
	16	[illegible]	[illegible]
	24	அமேஹாபன்	அமேஹயன்.
6	5	வரைவா	வரைவார்.
	11	பாத்முட்	பாதமுட்
	15	னவைபிலொஞிபு	னவைபிலோஞிபு.
41	26	தத்துவங்களுப	தத்துவங்களும்
42	8	காலலங்	காலங்
	18	ெபஙஙனங்	யெங்ஙனங்
	22	சிங்மாத்திரக்	சிங்மாத்திரக்
	25	நீரிசுரன்	நிரீசுரன்
43	4	செரிகின்ற	செறிகின்ற
44	8	விளங்க	விளங்கு
45	2	இலேயப்படுதல்	இலயப்படுதல்
46	19	[illegible]	யான்
49	14	விதையரிங்	விதையறிங்
	23	[illegible]	[illegible]
50	22	[illegible]	[illegible]
51	28	[illegible]	[illegible]
53	6	அபாரமானது	அபாவமானது
	14	[illegible]	[illegible]
	19	எப்போதுமமருத	எப்போதும் மிருத
54	8	களுடைனய, ரிவொ	களுடைய, விரிவொ
	10	[illegible]	[illegible]
	27	பரமாச்	பரமாகச்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
55	19	அபாயத்தன்மை	அபயத்தன்மை.
56	12	யாதுபயனுவே	யானபயனுவே.
57	20	பாமான்வினை	பரமான்மாவினை
58	7	நிர்விஷயோ	நிர்விஷய:
	18	நிர்வாதிபத்தன்மை	நிர்விஷயத்தன்மை
59	9	வாராணஸ்ய	வாராண:
	24	வாராதந	வாராதந:
60	9	ஸாமாந்ய	ஸாமாந்ய:
	22	தின்மை	தன்மை
	24	யோதுவினுலும்	யேதுவினுலும்
61	3	மஹாஸாமாந்ய	மஹாஸாமாந்ய:
	10	ஞாநாஞ்ஞானேஞான	ஞாநாஞ்ஞாந
	27	நிவ்ருத்தோ	நிவ்ருத்த:
62	10	அறிவுடைமையை	அறிவுடைமைரூப,
63	1	ஸகாரம	ஸகாரம:
	28	முக்ஷச்சு	முடிச்சு
64	3	மாயைபாகிப	மாயையாகிய
	13	சுறுதி	சுருதி
	14	பிறழ்ச்சியைவடை	பிரழ்ச்சியையடை
65	12	ஸமோஹ	ஸமோஹ:
67	8	ஸக்ஷோய	ஸக்ஷோய:
69	6	ஸர்வமத	ஸர்வமத:
70	6	ஸர்வாதார	ஸர்வாதார:
	9	ஐஐாஷய:	ஸாவாஷய:
	24	நிராதார	நிராதார:
71	18	ஶ்ருதி	ஶ்ருதி:
74	7	மஹா	மஹாந்
75	2	பற்றலன	பற்றலென
	17	போலும்செங்கமாகவே	போலுமசங்கமாகவே
78	17	ஸகாரண	ஸகாரண:

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
77	2	நாமாசவுங்	நாமாகவுங்
	11	நிவ்ருத்தீஸ்ய	நிவ்ருத்திஸ்ய
	18	காரணுதிகள்	காரணுதிகள்
	22	இகமவிருத்தி	இதம்விருத்தி
78	5	ஷாண	ஷாணஃ
	18	பஞ்சனு	பஞ்ச
	20	வைசுவானராதியாரும்	வைசுவானராதியரும்.
79	5	வரிவஷணை	வரிவஷணைஃ
	26	பிராணமயலாற்	பிராணமயனுற்
80	19	மென்னமெய்து	மென்னவெய்து
	23	ணிசவில்சத்	ணிகவில்சத்
	24	பொழுமே	பொழுதுமே
	26	ஸவஷஸஃ	ஸவஷஸஃ
81	14	யாவனென	யானென
	21	ஸவஷாயிஷ்டாந	ஸவஷாயிஷ்டாநஃ
82	13	சுவேணா	சுவணஃ
83	24	சுவாரிஷீஞ	சுவாரிஷீஞஃ
84	3	பிரவாம்	பிரிவாம்
	12	தால	மால
	25	பிதங்களா	பூதங்களா
85	5	ஸவஷகாரண	ஸவஷகாரணஃ
	23	வ்யூஹ	வ்யூஹம்
86	19	ஹகஸதஸப்ரஷ்வெ	ஹகஸதஸப்ரஷ்வெஃ
87	4	ஸாந	ஸாந
88	1	மேமேபாக	மேலாக
	10	மூலில்கரி	யயலில்கரி
	11	யயக	மூநிக
89	14	ஸவஷகார	ஸவஷகாரஃ
90	7	சுநெகரஷ்வொ	சுநெகரஷ்வெஃ
91	2	பாசத்தன்கறு	பாசகத்தென்று
	6	ஹகரஷ்வெ	ஹகரஷ்வெஃ
	28	கவுபா	கவபா

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
92	7	வராஹோயோகா	வராஹோயோக:
	26	விடுத்தப்	விடுத்துப்
93	2	புரிவஸ்தா	புரிவஸ்து
	5	பொருண்	பொருண்
	6	படிமக்	படிகத்
	9	தனி	தனை
	11	ஸஹ	ஸஹ:
95	11	நிலத்தகைமை	நீலத்தகைமை
	22	பிரப்ஞ்சமுன்மை	பிரபஞ்சமின்மை
	24	வேண்டும்மென்னிற்	வேண்டுமென்னிற்
	25	முத்தருமேல	முத்கராலே
	27	தயங்களுட	தயங்களுட
96	1	நிஷ்ப்ரவஞ்ச	நிஷ்ப்ரபஞ்ச:
97	5	ஸநாதநாவிஷ	ஸநாதநாவிஷ
	24	இப்பின்	இப்பியின்
98	25	முலத்தோடு	மூலத்தோடு
99	3	சாரமரிகச்	சாரமாச்
	6	நாநாரூபவோ	நாநாரூபவ:
	7	ரூபவிண	ரூபவிண:
	8	வாக்யத	வாக்யத:
100	1	ஸஹேஹ	ஸஹேஹ:
	11	ரூபமாய்	ரூபமாய
	17	நிருவிசேடின்	நிருவிசேஷன்
	25	வியாபி நிருவிசேஷ	வியாநிருவிசேஷ
	26	நிர்விசேஷ	நிர்விசேஷ:
102	7	தற்றதத்துவிதமாந்	தற்ற தத்துவிதமாந்
	20	வாஞ்நி	வஞ்நி
103	3	ஸவாஹாவ	ஸவாஹாவ:
	28	லணிந்தே நாளும்	லணிந்தெ நாளும்
	29	புலயனென்றனையுங்	புலயனேன்றனையுங்
104	1	ஸவாசேதாஹவ	ஸவாசேதாஹவ:

உ

ஓம் ஸ்ரீ மஹாகணபதயே நம:.

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்யாய நம: | ஸ்ரீ நடேசாய நம: |

லக்ஷணவிருத்தி.

முத்திரா மேச முனிவரர் பதத்தை முதிர்தயா நிதிமலர்ப்பதத்தை, யுத்தம வசுவத் தேசர்தம் பதத்தை யுயர்பிர மாநந்தர் பதத்தைச், சித்துரு வெனையு மாக்கிய வீர சேகரர் பதத்தையும் வணங்கி, முத்தியை யருளு மிலக்கண விருத்தி மொழிப்பொருள் பொழிப்பதா யளிப்பாம்.

பாயிரம்.

ஆரணம் பன்முகத் தால நாதியே
காரண னேயெனக் கழறி யேத்திடும்
பூரண மாஞ்சிவன் புதல்வ னாகிய
வாரணா நநத்தனை வணங்கி வாழ்த்துவாம்.

காரண மானதன் கலையி னோர்கலை
தாரணி தனிலுறுந் தலங்கண் மேவிவந்
தாரண வுரைப்படி யடங்கு மம்பலப்
பூரண நடேசனைப் போற்றல் செய்குவாம்.

சித்தரும் பரவா நின்ற சீர்மிகுங் கழனி தன்னிற்
பித்தனா மெனையு மாளப் பேரரு ளுருவா யுற்ற
முத்தனா முத்தி ராம முதல்வனாற் கமல பாத
நித்தமுந் தொழுது வாழ்த்தி நெஞ்சினி லிருத்தல் செய் [வாம்

வானவ ரசமாந் தொடர்பினா லுலகோர் வழுத்துறும் வந்நியைங் கரனை, வானவ ரதந மணியறு முகனை மாசறு சொற்றவாளிறையை, வானவர் முதுவன் பாலந வலவன் வணங்குநற் றிருநேலை மாதை, வானவ ரதனா முத்துரா மேச வள்ளலை வணங்கிவாழ்த் திடுவோம்.

பிரமத்திற் குறிய வாகும் பெயர்கணூற் றெட்டி னுக்கும்
விரிவதாம் பனுவ னூலின் விளங்கிய பொருள்க ளுள்ளத்
துரமதாத் தரிக்க வேண்டி யுற்றிடுங் கவிக ளாகப்
பரமசற் குருவா யோங்கும் பகவனின் னருளாற் செய்தேன்.

பன்னுபா யிரக்கவிக ளிருமூன் றாகும் பகர்நூலின் கவிநூறே டொன்ப தாகு, மன்னகவி முற்றுநிறைந் தேங்கு நின்ற வஸ்திபா திப் பிரிய சொரூப மான, மன்னன்முத்தி ராமலிங்க தேசி கேசன்மருவு மென திதயமதுற் றுரைத்த தாகுஞ், சொன்னவிந்நூ றனிற்கவியோன் றுருத்த மேனுந் துகளறவே யறிந்தவர்கள் பிரம மாவர்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆத்மஸ்வரூபநாம்நாம் அஷ்டோத்தரஶதாநி ச |
ஏகஸ்யாப்யநுஸந்தாநாஜ்ஜீவந்முக்தௌ ந ஸம்ஶய: ||

தன்னுடைய சொரூபத்தின் பெயர்களாகிய நூற்றெட்டினுள் ஒன்றன் பொருளை யநுசந்தித்த போதினும் ஜீவன் முக்தனாவதில் ஐயமே கிடையாது. 1

2 நிர்விகாரோ ஜ்ஞாநரூபோ ஹ்யஸங்கோஹம் நஸம்ஶய: |
ஸ்வயம்ப்ரகாஶரூபோஸ்மி ஸ்வப்ரகாஶஸ்ஸதா ||

யான் நிர்விகாரன், யான் ஞானரூபன், யானசங்கன் ஐயமின்றாம், சுயம்பிரகாச ரூபனா யுள்ளேன் எப்போதும் சொப்பிரகாச ரூபனாயுள்ளேன். 2

3 ஆநந்தரூபஸ்ஸத்யஶ்ச நிஷ்க்ரியோ முக்த ஏவ ஹி |
அகர்த்தா ஹ்யபோக்தா ச நிருபத்ரவ ஏவ ச ||

யானே ஆனந்தரூபன், சத்தியன், நிஷ்கிரியன், முக்தன், அகர்த்தா, அபோக்தா, நிருபத்திரவனே யாவன். 3

நிர்லேபோஹம் ந ஸந்தேஹோ நிஸ்ஸம்பந்தஸ்ததைவ ச |
கூடஸ்த ஆத்மா நிர்தோஷோ ஹ்யப்ரமேயஸ்ஸதா ||

யான் நிர்லேபன் என்பதிற் சந்தேகமே கிடையாது, அவ்வாறே நிச்சம்பந்தன்; கூடஸ்தன், ஆத்மா, நிர்தோஷன், எப்போதும் அப்பிரமேயன். 4

ப்ரத்யக்ஷோऽஹமணுஶ்சாஹமஶரீரோ நிரிந்த்ரிய: |
அப்ராணோऽஹமமநா நிர்மலோऽஹம் நிஶுத்தபுத்தக: ||

பிரத்தியக்ஷன் யான், அணு யான், அசரீரன், நிரிந்திரியன், அப்பிராணன், அமநசன், நிர்மலன், சுத்தன், புத்தன். 5

ஸர்வஜ்ஞ: பரமாநந்தோ ஹ்யஹம் ஶம்புரசலோऽஸ்ம்யஹம் |
நிர்குணோ நிர்விகல்போऽஹம் நிராகாரோऽஸ்ம்யஹம் ஸதா ||

சர்வஞ்ஞன், பரமாநந்தன், சம்பு, அசலன் யான், நிர்க்குணன் யான், நிருவிகற்பன் யான், நிராகாரன் யான் எப்போதும். 6

நித்யமுக்தோऽநாதிமுக்தோ ஹ்யச்யுதோऽஹம் ஸதாபி ச |
க்ஷேத்ரஜ்ஞோऽஸ்ம்யஹம் த்வம் ச மநோவாசாமகோசர: ||

நித்திய முக்தன், அநாதி முக்தன் அச்சுதன் யான், எப்போதும் க்ஷேத்திரஞ்ஞனும் நீயும் ஆவோம், மனோ வாசாமகோசரன் யான். 7

அவ்யாக்ருதோऽக்ஷரோ த்ருக் ச ப்ரத்யக்சிந்மாத்ரக: ஸதா |
நிரீஶோऽஹம் நிர்ஜீவோऽஹம் நிஷ்ப்ரக்ருதிஸ்ததா ||

அவ்வியாகிருதன், அக்ஷரன், திருக்கு, பிரத்தியக்கு, சின்மாத்திரன் சத்து; நிரீசன் யான், நிர்ஜ்ஜீவன் யான், அவ்வாறே நிஷ்பிரகிருதி யான். 8

அஸம்ஸாரீ ஹ்யபத்தோऽஹம் நிரவயவஸ்ததா |
அபரோக்ஷ: ஸ்வயம் ஸாக்ஷாதத்வயோऽஸ்மீதி நிஶ்சிநு ||

அசம்சாரி யான், அபத்தன் யான், அவ்வாறே அவயவ மற்றவன் யான், அபரோக்ஷன் யான், சுயம் யான், சாக்ஷாத்தாக அத்வயன் யான் என நிச்சயிப்பாய். 9

அநுபாதேயரூபோऽஹம் ஸத்யம் ஸத்யம் ந ஸம்ஶய: |
அப்ரவ்ருத்த: ஶிவ: ஸ்வாஹமப்ருதோऽஹமரூபக: ||

அநுபாதேய ரூபன் யான் இதிற் சம்சயமே யில்லை சத்தியம் சத்தியம் சத்தியம்; அப்பிரவிருத்தன் யான், சிவன் யான், அபிருதன் யான், அரூபன் யான். 10

ശാന്തോഽഭയശ്ച നിത്യാനന്ദോ നിർവിഷയ ഏവ ഹി ।
ചിരന്തനഃ പുരാണശ്ച നായകശ്ച പുരാതനഃ ॥

சாந்தன் யான், அபயன் யான், நித்தியாநந்தன் யான், நிர்விஷயன் யான், சிரந்தனனாகிய புராணன் யான், நாயகனாகிய புராதனன் யான். 11

അഹം ശൂന്യോ മഹാശൂന്യോ നിർവൃത്തോഽകാമ ഏവ ച ।
അലോഭ ഉന്നതോഽക്രോധോ നിത്യഃ സർവഗതസ്തഥാ ॥

சூந்யன் யான், மகா சூந்யன் யான், நிவிருத்தன் யான், அகாமன் யான், அலோபன் யான், உந்நதன் யான், அக்குரோதன் யான், நித்தியன் யான், அவ்வாறே சர்வகதன் யான். 12

സർവാധാരോ നിരാധാര ആദ്യോഽനാദിരഹം വിഭുഃ ।
മഹാന്നിരഞ്ജനശ്ചാഹം കാരണശ്ചാപ്യകാരണഃ ॥

சர்வாதாரன் யான், நிராதாரன் யான், ஆதி யான், அநாதியான், விபு யான்; மகாந் யான், நிரஞ்சனனுன், காரணனுன், அகாரணனுன். 13

സാക്ഷീ സ്ഥാണുഃ പരിപൂർണോ ഹ്യനന്തസ്സർവസമസ്തഥാ ।
സർവാധിഷ്ഠാനകോഽഖണ്ഡോ ഹ്യപരിച്ഛിന്നകസ്തഥാ ॥

சாக்ஷி, ஸ்தாணு, பரிபூரணன், அநந்தன், சருவசமன், சருவாதிஷ்டாநன், அகண்டன், அபரிச்சிந்நன், அவ்வாறே. 14

അനാവൃതോ ഹ്യഹം സർവകാരണം ബ്രഹ്മ തത്സ്വയം ।
ഏകസദ്വസ്തുരൂപോഽഹം സർവാത്മാഹം ന സംശയഃ ॥

அநாவிருதன் யான், சருவ காரணனுன், பிரஹ்மமாகிய அதுவேயமே யான், ஏக சத்து வத்து ரூபன் யான், சருவாத்மாயான் என்பதிற் சம்சயமே கிடையாது. 15

സർവാകാരോ ഹ്യഹം സർവാവസ്ഥാസു സദാ സ്ഥിതഃ ।
അഹം ഹ്യനേകരൂപോഽപി ഹ്യേകരൂപശ്ച സർവദാ ॥

சருவாகாரன் யான், சருவ அவஸ்தைகளிலும் எப்போதுமிருப்பவனே யான், அநேக ரூபன் யான், எப்போதும் ஏகரூபன் யான். 16

பரமார்த்தோ வஸ்த்வஸ்மி நிஷ்ப்ரபஞ்சோஹமேவ ஹி |
நாநாரூபோப்யபேதோஹம் நிர்விஶேஷோத்வயோஸ்ம்யஹம் ||

பரமார்த்தன், வஸ்து, நிஷ்பிரபஞ்சன் யானே யாவேன், நாநா ரூபன் யான், அபேதன் யான், நிர்விசேஷன் யான், அவ்வாறே அத்வயன் யான். 17

அஹம் ஹி ஸர்வபாவஸ்ய ஸர்வதா ஸர்வதோமுக: |
தத்வ்ருத்த்யோதயதே ஜ்ஞானம் லக்ஷணாவ்ருத்திருச்யதே ||

யானே சர்வபாவன், எப்போதும் சர்வதோமுகன் யான், அவ் விருத்தியால் ஞான முண்டாம், இஃதிலக்கணாவிருத்தி யெனவியம் பப்படும். 18

உக்த குரோ: காருண்யஸிந்தோஶ்சோபதேஶே யோத்ர நந்ததே । தஸ்ய ஜ்ஞானஞ்ச மோக்ஷஶ்ச ஸித்த்யத்யேவ ந ஸம்ஶய: ।

கருணைக் கடலாகிய எனது குருவின் றிரு வருளாற் கிடைத்த வுபதேசத்தில் யாவன் மகிழ்ந்து இரமிக்கின்றானோ அவனுக்கு ஞானம் ஐயமே யில்லாமற் சித்திக்கும். 19

ஶ்ரீஸச்சிதாநந்தாய ஸஹஜாநந்தரூபிணே ।
ஸாக்ஷிணே நந்தரூபாய நிஷ்க்ரியாய நமோ நம: ||
ஶ்ரீ ஸத்குரு ஸச்சிதாநந்தஸத்குருப்யோ நமோ நம: |

சச்சி தாநந்த வடிவமாய்ச் சரிதொழி லிலதாய்
முச்ச கம்புகழ் முதிர்தயை முகிழுமெம் மூர்த்தி
அச்சு வத்தமெய்ந் நாதனே ஆரிய மணியே
புச்ச மென்னுமுன் பொன்னடி போற்றியே போற்றி. 20

குரோ காருண்யஸிந்தோ த்வத்த்ருஷ்ட்யா நிர்மலயா ஹ்ருதி |
நிர்விகாராதிநாமானி ஸர்வபவனானி ச ।

என்னை யாட்கொளு மிறைவனே யெழிலளிக் கடலே
என்னு ளத்தினைக் கோயில்கொள் ளென்னுயிர்த் துணையே
உன்னு ருவினை யுரைப்பதி லுருக்கமே மிகுந்து
மன்னு நிர்விகா ராதிநா மங்களே மலரும். 21½

ஸா மஹாலக்ஷணயா வ்ருத்த்யா ஸம்க்ஷேபாத்ராமதாந்த்யஸா ॥
ஸ்வஸ்ய கடாக்ஷபூரேண வ்ருஷீச ஜ்ஞாநஸம்பதே । ஸா
ஸ்வஸ்யாவஸ்யமர்த்யாந்நஸம்பந்நாத்த்ரேணாவிஜ்ஞாநவர்த்தேவத ॥

பன்னு பாகவி லக்கணை யாற்பல முறையான்
அன்ன வைசதத் ததிகமா மெட்டெடன வறைவா
உன்னு யர்திருக் கருணையின் மகிமையா லுணர்வே
மன்ன யானுரை செய்குவன் மாதவேந் திரனே.
ஒருபெ யர்ப்பொரு ளுன்னுத லானுமே
கருவ மூடசி காமணி யாயினும்
மருவு மெய்யுணர் வென்பம றையெலாம்
குருவின் பாத்முட் கொண்டத னலரோ. 23

1 நிர்விகாரன்.

சொல்லவுறு மைங்கோச நாமல்ல வதனினற் றேற்றலிறனரை திரையுடன் றாய்திலா வாலிபம தார்தியுந் தாகபசி துனுபேலன்பெலம தில்லோ, னெல்லையற வேசோனவ னவையிலோ ளுதியுமிகழ்காம மதமு லோப மிழிபயங் குரோதங்க ளாதியுஞ் சுகதுக்கமியலுமடி மாற மாற, மல்லவுட னேகாண லாதியும் மறியாமை யறிவோடு சுழுத்தி விடய மவைகடமின் வருசுகமு மாகவைங்கோசத்தி னமர்விகா ரம்மே மக்கோன், றில்லையவி தம்பஞ்சகோசங்க ளுறவிகா ரங்களவை யின் மை யினையு மிலகவறி கின்றவறி வேயுருவ மானதா லியாநிரு விகாரி யாமே. 1

1 நிர்விகாரம்.

ஸதா ஸ நிர்விகாரஸ்ஸ ஸவிகாரஸ்ய ஸர்வதா ।
பஞ்சகோசவிஹீநத்வாத்ஸ ஜந்மாத்யபாவத: ।
க்ஷுத்பிபாஸாதிஷட்த்வம் ராகத்வேஷபயாதய: ।
கர்த்ருத்வம் நஹி ஸந்தித்தபாவஸ்ஸர்வமேவ ஹி ஸர்வதா ।
கோபாதயஸ்ஸர்வத்ர ஸ்வாத்மப்ராமாண்ய ந ஸ த்ருச்ய: ॥
ஸஸ ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வாந்நிர்விகாரோ ஜாயதே ஸதா ।

எப்போதும் விகாரத்தோடிருக்கும் எனக்கு நிருவிகாரத்தன் மையானது எங்ஙன் சம்பவிக்கும் எனின்? எனக்குப் பஞ்ச கோசங்க ளின்மையானே பிறப் பென்பவை யின்றும், பசிதாக

முக்லிய தன்மத் தன்மையும், இராகத் துவேஷ ப்ய் முதலியவை களு மின்றும், கருத்துருத் தன்மை யென்பது மொரு சிறிதுமெனக் கின்றும், அவ்வாறே துயிலில் வரும் சுகமு மின்றும், கோசங்களின் பிறப் பிறப்புகளைக் காண்போனுந் தன்மை யுண்மையின் அதன் வியா பாரங்கள் ஒருசிறிதும் எனக் கில்லை. எனக்கு ஞான சொரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் எப்போதும் நிருவிகாரனுகவே யிருக் கின்றேன் என நினைதி. 1

2 ஞான ஸ்வரூபன்.

இன்னலே யுருவ மான விந்தவைங் கோசங் கட்குந்
துன்னுமக் கோசங் கட்குச் சொல்விகா ரங்க ளுக்கு
மன்னிய மாக நின்றே யவைகளை யறிவ தாலே
மன்னிய ஙாமே ஞான வடிவமென் றறிந்து கொள்ளே. 2

2 ஜ்ஞாநஸ்வரூபஃ.

ஜ ஜ்ஞாநஸ்வரூபத்வம் கயமெஞ்வலி தத்ஸஂரண ।
கொஶாநாஂ தஷிகாராணாஂ வெஷக்ஷணொந தஜ்ஞதஃ॥
அஸஂகாநஸ்ஜா தஸாத ஜ்ஞாநஸ்வரூபவாநு ।

எனக்கு ஞான சொரூபத்தன்மை எங்ஙனமா மெனின்? கூறக் கேட்குதி! கோசங்கட்கும் அவற்றின் விகாரங்கட்கும்வேறாக இருந் தே அவற்றைக் காண்டலினுனும், எனக் கெப்போதும் அசங்கத்தன் மை யுண்மையினு னும் யான் ஞான சொரூபன். 2

3 அசங்கன்.

ஞானமில்கா லந்தனினு ஞானந் தோன்றி நண்ணுபினு மூன்ற வத்தை தமிலே தோன்று, மூனவுல கங்கள்வரும் போதுங்கூட வுதி யாம லேகின்ற போதுங் கூட, வீனமுட னேகாம லிவைக ளியாவு மியல்பாகக் காணுமறி வேசொ ரூப, மானதனு லொன்றுடனுந் தோடக்கற் றென்று மமர்ந்திடுநா மசங்கனென வறிந்து கொள்ளே.

3 அஸஂகஃ,

அஸஂகத்வம் கயஂ ஜெ ஸ்வாஞிதிவெத்ஸஂரண தக்வதஃ ॥
ஜ்ஞாநாஸ் வஸ்வஹ்ஂ ததஃ வஸ்தாஉவஸ்தாத்ரயெஷ்வபி ।

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அசங்கத்தன்மையானது எனக்கு எவ்வா றுண்டாகுமெனின் ? உண்மையை யுரைப்பக் கேட்டி ! ஞானத்தின் முன்னரும், அதன் பின்னரும், மூன்றவத்தைகளிலும், உற்பத்திஸ்திதி விநாச முதலியவைகள் கோசங்கட்கே யல்லாமல் எனக்கின்றும். உலக முற்பத்தியாம் போதோ எனக் குற்பத்தி யெங்குங்கிடையாது ! அவ்வாறே அதனிலய காலத்திலும் எனக்குச் சித்துருவத் தன்மை யிருத்தலானே இலயமுமின்றும். சொயம்பிரகாச ரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் அசங்கனாக இருக்கின்றேனென்று துணிதி. 3

4 ஸ்வயம் பிரகாசன்.

சகமதனைப் பிரகாசஞ் செய்யுஞ் சண்டன் சசிவஹ்நி யாதியையு மவை விளக்கு, மகஞ்சட்சு முதலேங்கோ சத்தை யுஞ்சோல்லவை யின்விகா ரங்களையு மவையின் றேற்றந், தகவுதிதி மரித்தன்முதலேயும்வி ளக்குந்தமையொன்றும் விளக்கவோணுத் தன்மையாலே, யிகழ்வ்லதா மியாமிகவுஞ் சுயம்ப்ரகாச னென்னவித யத்துமதி யாக வேண்ணே. 4

4 [illegible].

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அப்பிரகாசனுகை யிருக்கும் எனக்குச் சுயம்பிரகாச ரூபத் தன்மை எங்ஙனமா மெனின் ? இயம்பக் கேட்குதி ! அப்பிர

காச தீ, நக்ஷத்திரம் சூரியன், சந்திரன், மின்னல், மநம், புத்தி, இந்திரியம், என்னும் இன்னால் விளக்கப்படு மிவற்றால் நீ விளக்கப்படமாட்டாயாதலினாலும், நினது பிரகாசத்தானே விளக்கப்படு மிவற்றிற்கு மாயாமயத் தன்மை யிருத்தலினாலும், சொப்பிரகாசத்தன்மை யேதுவினாலும், சுயம்பிரகாசனே நீயும் யானும் என வுணர்தி.

5. சொப்பிரகாசன்.

நாமிலமே லிங்கோச முதலா கின்ற நலமில்சகங் களையறிவா ரிலாமை யானுந், தீமையிலா வறிவுருவே யான நம்மாற் செகங்களெலா மிகவறியப் படுகை யானு, நீமமதா யாவையுமிவ் விதமாய்க் காணு நிகரினமை யறிவதற்கோ ரறிவு தானுந், தோமறவே வேண்டாத படியி னானுந் துகளறுசோப் பிரகாச னமென் றோர்வாய்.

5. ஸ்வப்ரகாஶ:

[illegible] ||
[illegible] |

சொப்பிரகாசத் தன்மை யெனக்கு யாங்ஙனங் கூடுமோவெனின்! தானே விளங்கலினாலும், என்னை யல்லாது பஞ்ச கோசங்களையும் காண்பவன் வேறொருவன் இல்லை யென்னும் அநுபூதியினாலும், என்னை யுணர்வதி லந்நிய வுணர்வு வேண்டப் படாமையானும், ஆநந்தத் தன்மை யுண்மையானும் சொப்பிரகாச னென்னல் கூடு மன்றே. 5

6. ஆநந்தன்.

காலமொரு மூன்றிலுஞ்செய் யுபய கன்மங் கருதுமைங்கோ சச்செயலாக் காண்கை யானுஞ், சீலமிலைங் கோசங்க ளிலாத போது திரள்கன்மந் தோன்றாமை யானு நாமிவ், வேலுசெயற் கோசத்தின் புறம்ப தானு மியாங்கருத்தா வுடன்போக்தா வன்ற தாலே, காலவுறு கன்மபெந்த சென்ம மாதி தரித்தலில்யா மாநந்த ரூப னமே.

6 ஆநந்த:

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதுந் தாக்கியா யிருக்கும் எனக்கு ஆநந்தத் தன்மை யாத லெங்ஙன மெனின்? இகலோக பரலோகங்களை யடையும் பொருட்டு எக் கருமஞ் செய்யப்படுகின்றதோ, அது பஞ்சகோசங்களானே பண்ணப்பட்டதாம்; எங்குக் கோசங்க ளுண்டோ அங்குக் கரும முண்டாம்; அவை யழியின், கரும மில்லாததே யாகும். ஆகலின், கோசங்கள் செய்த இரண்டு கருமமும் எனக்கெங்குஞ் சிறிது மின்றாம். எனக்குச் சத்திய சொரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் ஆநந்தனாக இருக்கின்றேனென்று திண்ணமா யெண்ணுதி. 6

7. சத்தியன்.

திநமாதம் வருடமோடு காலந் தோறுந் திகழ்சநநந் தோறும் வருமூன் றவத்தை தம்மி, லினமாகிப் பிறந்திருந்து போகுமைந்தா மிழிவான கோசத்தின் வேறு மான்மாப், பனியான கோசமுதிப் பதற்கு முன்னும் பஞ்சவித கோசமழிந் தொழிந்த பின்னுந், தனியான வொருவிதமா யிருக்கா நின்ற தன்மையினாற் சத்தியன்யா மெனவே யோர்வாய்.

7 ஸத்ய:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எப்போதும் அசத்திய சொரூபியா யிருக்கப்பட்ட எனக்குச் சத்தியத் தன்மை யெவ்வண்ணஞ் சார்ந்திடு மெனின்? யான் மூவிடங்களிலும் ஓரே யறிவுருவனா யிருப்பன். அங்ஙனமே மறு திநங்களிலும், மாதம், வருடம், யுகம், கற்பம் என்பவற்றிலு மிருப்பன். கோசங்களோ உற்பத்தி நாச முடையனவாம், ஏகனாகி யிருக்கு மெனக்கு நிஷ்கிரியத் தன்மை யுண்மையினானே கேவலம் சத்தியன் யானென வுணர்தி. 7

8. நிஷ்கிரியன்.

இகவுலகம் பரவுலகங் களைக்கு றித்தே யியற்றுபல விதகன்ம மவைக ளாலே, பகருறுமேப் போதினுமே விவக ரிக்கும் பஞ்சவித

கோசத்தின் சாட்சி யான, விகழ்வினமைப் புறம்பாகக் காண லாகா திருந்தாலுங் கிரியையிலாத் தன்மை யாலே, புகழ்தலுறு நாந்திந நிஷ் கிரிய னென்றே புண்ணியநீ யறுதியதா யெண்ணு வாயே.

8 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

நிஷ்கிரியத் தன்மை யெனக் கெங்ஙனங் கூடு மெனின்? துயிலின்கண்ணே யாவருக்கும் அநுபவ முண்மையின் என்க. அன்றியும், இக பர சுகப் பொருட்டுக் கோசங்கள் எவ்வெக் கருமங்களைச் செய்கின்றனவோ, அவ்வவற்றின் சாக்ஷி யான். என்னை யல்லாது அந்நியன் காண்போ னில்லை. எனக்கு முக்தத் தன்மை யுண்மையின் யான் நிஷ்கிரிய ஞவே னென் றுணர்தி. 8

9. முக்தன்.

ஞாநமுதித் ததன்பின்பைங் கோசங் கட்டு நமைவேறாய் மிக வுமறிந் ததுவே போல, ஞாநம்வரு முனுங்கோச மவைக்கு வேறு நாமிருந்தோ மென்பதுசித் தித்த லானும், பாநமலாக் காலத்தும் பஞ்ச கோசம் பண்ணினசஞ் சிதகன்மங் தமைக்கு றித்துப், பாந மதா நாங்கருத்தா வாகா தாலும் பலவிதசஞ் சிதமறுநா முத்த ஞமே.

9 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

முக்தத் தன்மையானது எனக் கெங்ஙனஞ் சித்திக்கு மெனின்? எப்போதுஞ் சாக்ஷியா யிருக்குங் காரணத்தா லென் றுணர்தி! இப்போது கோச சாக்ஷித் தன்மை யுனக் குளதாம்; ஞாநத்திற்கு முன்னரும் எப்போதுமே அத்தகைமை யுனக் குளது; அஞ்ஞாந காலத்திற் கோசங்களா லாக்கப்

பட்ட கருமங்கள் உன்னைப் பற்றா; சஞ்சித கருமங்களினின்றும் நீ முக்தனே யாவா யாகலின், நீ யெப்போதும் அறிவுருவனே யாதி; எனக்கு அகர்த்துரு ரூபத் தகைமை யிருத்தலின், யான் முக்த னென ஐய மில்லாமல் அறிந்து கொள்ளுதி.9

10. அகர்த்தா.

ஞாநமுதித் ததன்பின்புங் கன்மஞ் செய்யு நவையுறுமைங் கோசங்க டமக்கு வேறு, யீனமிலா நாந்திநமு மிருப்ப தாலே யின்று முத லாகாமி யங்க ளாக, வூன்மதாம் பஞ்சவித கோசஞ் செய்யு முறுகன்ம பெந்தநமக் கிலைய தாலே, ஞாநவுரு வாகியநா மகர்த்தா வென்றே நாடியுளந் தனிற்றிநமு நண் ணு வாயே.

10 அகர்த்தா

அகர்த்ருத்வம் கதம் மே ஸ்யாத் ஸதா கர்த்ருஸ்வரூபிண:।
ஜ்ஞாநாதூர்த்வம் து யே கோஶா: க்ரியந்தே தத்விலக்ஷணே॥
விநாபி மயி திஷ்டந்தி ஸர்வதா மாம் ஸதா நஹி।
அதோ ஹ்யாகாம்யஸஞ்சிதம் கர்மாண்யகர்த்ருத்வம் ந ஸம்ஶய:॥

எப்போதும் கருத்தா ரூபமா யிருக்கப்பட்ட எனக்கு அகருத்தாத் தகைமை யெங்ஙனங் கூடும்? ஞாநத்தின் பின்னர் எவற்றாற் கருமங்கள் செய்யப்படுமோ அக்கோசங்களினும் வேறாய சிந்மாத்திர என்னிடத்தில் வாகிய ஆகாமிய சஞ்சித கருமங்கள் கிடையா; அபோக்துருத் தன்மை யுண்மையின் யாதொரு கருமங்களும் எனக் கின்றாதலின் சமுசய மில்லாமல் 10
யான் அகருத்தாவென வெண்ணி வாழ்தி.

11. அபோக்தா.

பிராரத்த கன்மமதாற் சரீர நாசம் பெறுமளவும் வருகின்ற சுக துக் கத்தை, யிராகவெறுப் புடன்புசிக்கு மைங்கோ சங்கட் கீனமின் மங்கியமா யிருப்ப தாலே, விராவுசுக துக்கமவை புசிக்கின் றேனும் மேவாமை யானுமறி வாமே மக்குப், பிராரத்தம் வேண் டாத படியி னும் பேசுகின்ற வபோக்தாநா மெனவே யோர்வாய்.

11 அபோக்தா

அபோக்த்ருத்வம் கதம் மே ஸ்யாத் ஸதா போக்த்ருஸ்வரூபிண:
ப்ராரப்தம் து யதா ஸுகதுக்கம் போக்த்ருஸ்வரூபிணே॥

ராகத்வேஷயோர்தேஹவஸ்துகார்யேஷ்வேவ ந ச வ்ருத்த: |
நிருபத்ரவதா ச ஸ்வாத்மனோஹங்காரம் ந ஸம்ஶய: ||

எப்போதும் போக்தா வடிவமா யிராநின்ற எனக்கு அபோக்தாத் தன்மையானது எங்ஙனங் கூடும் எனின் ? கேட்டி ! பிராரப்தம் முடியும் வரையும் எச் சுக துக்கங்களும், கருமங்களும் உண்டாகி யநுபவிக்கப் படுகின்றனவோ, அவை இராகத் துவேடங்களோடு கூடிய பஞ்ச கோசங்களாலே யநுபவிக்கப்படுகின்றனவே யன்றி; அறி வுருவமா மெனக் கில்லை, எனக்கு நிருபத்ரவத் தன்மை யிருக்கின்றமையானே யான் அபோக்தா வெனவைய மிலாது உணர்வாய் ! 11

12. நிருபத்ரவன்.

நணிவாத பித்தஞ்சி லேற்பனம தாதியாய் நவில்வியா தியுமுறிச்ச னலிசூடு மிடியாதி பீடையுந் தூலதனு நண்ணுறும லாது சூக்க, தனுவினுக் கிலதாலு மாமயக் கங்குரோ தங்காம லோப மூமைசார்சேவிடி லச்சைமுத லானசுர மேசூக்க தனுவினுக்கன்றி மூல, தனுவினுக் கில்லாத தாலுமே காரியத் தனுவாக்கு சுரமு மூல தனுக்குறுத லாலுமித் திரிவிதசு ரங்களுந் தனுவினயல் சீவ னுக்கே, சனியாத தாலுமே யழிவா நமக்குப்ர சங்கம்வர ஞாய மில்லாத் தன்மையா னிருபாதி யாகின்ற நாமிகத் தவறினிரு பத்தி ரவனே.

12 *நிருபத்ரவ:*

நிருபத்ரவதா ச ஸ்யாத் கதம் து:கஸ்வரூபிண: |
வாதபித்தச்லேஷ்மஜந்யா வ்யாதய: கோடிஸம்பவா: ||
காமக்ரோதாதயஸ்ஸாந்திதாந்த்யாத்யாஶ்ச மநோமயா: |
தேஹத்வயஸ்ய சீஜம் காரணம் தந்நிவர்த்தகம் |
ஸ்தூல:கம்போஹாயதோ தேஹோ ஜீவஸ்யாபி ந ஸ்ப்ருஶ்யதே ||
விகாரோஸ்ய ஸ்வத: கோபி ஜீவா நாஸ்தி யத: ஸ்தித: |
விகாரேஸ்வஸம்பாவ்யா ஜீவா ஸாக்ஷிணீ கா கதா |
நிர்விகாரஸ்வரூபத்வாத் தஸ்மாதஹம் நிருபத்ரவ: |

துக்க சொரூபியா யிருக்கும் எனக்கு நிருபத்ரவத் தன்மையானது எங்ஙனமாம் ? வாத பித்த சிலேஷ்ம ஜந்நியங்களாகிய கோடி வகையாம் வியாதிகள் தூல தநுவினுக்காம்; காமக் குரோதாதி சாந்தி தாந்தியாதிகள் சூக்கும தநுவினுக்காம்; இரண்டு

தறுக்கட்குப் பீஜமாயிருப்பது காரண தறு வெனப்படும்; கடம் மண்ணை விடாததே போலச் சுராதிகளை விட்டுந் தேகங் காணப் படுவதே யிடையாது; சித்தா யிருத்தலினாலே சுயமாகவே எச் சுரமும் சிதாபாசனிடத்திற் காணப்படுவ தில்லை; சிதாபாசனிடத் திலும் சம்பவிக்கமாட்டாதனவாய சுரங்கள் சாக்ஷியினிடத்திற் சம்பவிக்குங் கதை யெங்கே! எனக் கெப்போதும் நிர்லேபத் தன்மை யுண்மையின் யான் நிருபத்ரவன் என் றெண்ணி வாழ்தி.

13. நிர்லேபன்.

பகர்தலுறு தூங்கினவன் கையிற் றங்கும் பதார்த்தமது நீங்கி மிகத் தானே செல்லுந், தகைமையுற ழுந்மய மாதி யான தகும் பஞ்ச கோசங்க ளான்மா வாக, நிகழ்தலுறு மேமக்கயலாய்த் தோன்றி வேறாய் நின்றுபுறம் பேயிறந்து நீங்க லாலே, யிகழ்விலதா யிருக்கின்ற நாமே நித்த மீனமிலா நிருலேப னெனவே கோள்வாய்.

13 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍇𑌪𑌃

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍇𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 [illegible] ।
𑌮𑌯𑌿 𑌕𑍋𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍍𑌯𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌮𑍀 ।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌲𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌗𑌨𑍇 𑌨𑍀𑌲𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌤𑍍 ॥
𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍇𑌪𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।

நிர்லேபத் தன்மையானது எங்ஙன மெனக்காம்? கருமத் தோடும் பற்றன்றோ வுளது? சாக்ஷியா யிருக்கும் என்பாற் கோசங்களும் அவற்றின் விகற்பங்களும் அத்தியாசமாதலினாலே மபக்கங்களே யாம். ஆகாயத்தில் நீலத்தகைமை முதலியவை போன்று உளவாகின்றன இலவாகின்றன; எனக்கு நிர்ச் சம்பந்த ரூபத்தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் யான் நிர்லேப னென் றெண்ணுதி. 13

14. நிர்ச்சம்பந்தன்.

தானலவா யுறும்பஞ்ச கோசந் தன்னைத் தானு நம் படியாயு மவற்றின் வேறாய், ஞானவுரு வாகுநமை நமக்கு வேறாய் நண்ணவுமே வேண்டுமெனத் தவஞ்செய் தாலு, மீனமலா லாகாத படியி னானு மியணித்பவ பரோட்ச வேமக்கேக் காணு முனமுறங் கோச தொடக்கற்ற தாலு மொப்பி னிர்ச்சம்பந்தன மெனவே போர்வாய்.

14 [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஹே பிரபுவே, சம்பந்த முடைய எனக்கு எங்ஙனம் நிர்ச்சம்பந்த சொரூபத்தன்மை யாதல் எனின்? கேட்டி! கோசங்கட்குச் சேதநத் தன்மையும், எனக்குத் திருசியத் தன்மையும் எப்போதும் பிரார்த்தித்த போதினும், இகழ்ச்சி மாத்திர முண்டாமே தவிர மாறாக அஃதொருகாலும் சம்பவிக்கவே மாட்டாதாம். யான் கூடஸ்தனும் அவிநாசியாய் யிருத்தலின் எப்போதும் யான் நிர்ச்சம்பந்தி யாவ னென நினைதி. 14

15. கூடஸ்தன்.

ஆற்றுகோல னடைகல்லே கூட மற்ற தவிகார மானவு மயவி காரந், தோற்றுதல்போ லறிவதனிற் பகுதி யீசன் றவிதசகஞ் சீவ ருதித் திறத்த லானுந், தோற்றியவை யழிவதற்கு மூல மாகிச் சுயஞ் சித்தா யிருக்கின்ற நாம வற்றிற், சாற்றுபற்றற் றுறலாவு மிகவும் யாமே சாரகர்த்தா வாகியகூ டஸ்த னாகும்.

15 [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

விகாரியா யிருக்கு மெனக்கு ஹே தேசிகோத்தமரே எப்போதும் கூடஸ்தத் தன்மை யெங்ஙனமா மென்பதை யருளுவீராக! இரும்பின் விகாரங்கள் யாவுமே கூடக் கல்லின்கண்ணே கற்பிக்கப்பட்ட போதினும் கூடம் நிருவிகாரமா யிருப்பதே போல, யானும் எப்போதும் உளன் எனவும், கூடத்தைப் போல நிர்விகாரமா யிருக்கும் என்பால் ஜீவ ஈசுரர்களும், பிரகிருதியும் ஜகத்தும் உண்டாகின்றன ஒடுங்குகின்றன. எனினும் என்னி

டத்தில் அணுவளவும் விகாரங் கிடையா தெனவும் ஆய்ந்து ஆன்மத் தன்மை யுண்மையினனும், அவிகாரித் தன்மை யுண்மை யினனும், யான் கூடஸ்த னென வைய மில்லா தெண்ணுதி. 15

16. ஆத்மா.

நானென்று மானத்துக் கிடம தாக நவில்கின்ற வாங்மாவா ய்த் தோன்று நின்ற, வீனமுறு புத்ராதி தூல சூக்க விருதேகஞ் சீவ னுமே வேறு பேர்பெற், றானமிறன் புறம்பாகித் தோன்ற லாலு முறுமிவைகட் கப்பாலாய் நிருவி கார, ஞாநகனப் பிரமமதாந் தானும் வேறாய் நண்ணுத தாலுநா மாத்மா வாகும்.

16 [illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ।

மனைவி மக்க ளாதியோடு கூடிக் குடும்பியா யிருக்கும் எனக்கு ஆன்மத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? மைந்தன் முதலாய்ச் சூரியம் வரையில் யான் என அபிமானிக்கின்றனர் (அறிவிலர்); அவற்றிற்குப் பெயர் தனித் தனியா யிருத்தலினனும், வடிவ வேற்றுமையினனும் அவை யகம் பொருள் எங்ஙனமாம்? நிர்த் தோஷத் தன்மை யுண்மையினனே எனக்கும் அவைகட்கும் விலக்ஷணத் தன்மையானது ஒளிர்கின்றது. அகம் பொருட் சொரூபமா யிருத்தலின் யான் ஆன்மாவே யாவேன் இதி லையமே 16
கிடையாது.

17. நிர்த்தோஷன்.

தோடமெனும் வாதமுத லான தோஷந் துன்னியு மிராகாதி யதனி னோடும், பீடுபெறு ஞாநவஞ்ஞா நங்க ளோடும் பிறத்தலுட னிறத்தலுமே மயம தான, சேடிலதாந் தூலவுடல் சூக்க தேகஞ் சேப்பியிடும் சீவனோடு பூதங் கட்குங், கேடிலதாய் வேறாகி யிருப்ப 17
தானுங் கிளத்தியநிர்த் தோஷனென வறிய வேண்டும்.

17 நிர்தோஷ:

நிர்தோஷத்வம் கதம் மே ஸ்யாத் ஸந்ததம் தோஷஸங்கிந: ।
வாதாதிதோஷாஸ்ஸ்தூலதேஹஸ்ய ராகாதிஸ்ஸூக்ஷ்மதேஹகே ॥
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநே து ஜீவேஸ்மிந் ஜடதாதி பூதபஞ்சகே ।
அபிதோஷோ ந கஸ்சிந்மே ஹ்யப்ரமேயத்வஹேதுத: ॥
நிர்தோஷஸ்ஸர்வதோஷாணாம் அபாவாத்விநிஸ்சிநு ।

எப்போதும் தோஷத்தையே செய்யப்பட்ட எனக்கு நிர்த்தோஷத்தன்மை யெங்ஙன முண்டாம்? வாதாதி தோஷங்கள் இத்தூல தேகத்திற்காம், இராகாதிகள் சூக்கும தேகத்திற்காம், அறிவு அறியாமைகளோ இச் சீவனிடத்தாம், ஜடாதிகள் பஞ்ச பூதத்திற்காம். அப்பிரமேயத் தன்மை யெனக் குண்மையினனே யாதொரு தோஷமும் என்பா லில்லை, சர்வ தோஷங்களும் இல்லாமையானே நிர்த்தோஷனா யிருக்கின்றேன் என நிச்சயிப்பாய்.

18. அப்பிரமேயன்.

ஆனபோறி யாலறிதல் பிரமே யந்தா னன்றியறி யாததப்ர மேய மாகு, மூனவிந்தி யத்தறிசத் தாதி கட்கு முட்கரணத் தறிகால திக்கு வஸ்து, வானதேனும் பிரகிருதி புருஷ ருக்கு மன்னியமா யிரு கரணத் தறிய லாகா, தீனமிலா தவைகளையு மறிவ தாலே யிலங்கு சற்சிற் சுகநாமப் பிரமே யன்றான்.

18. அப்ரமேய:

மமாப்ரமேயரூபத்வம் கதமேதச்ச்ருணு ।
இந்த்ரியைர்க்ருஹ்யதே யத்யத் ப்ரமேயமிதி கத்யதே ॥
இந்த்ரியவிஷயா பாஹ்யா: ஶப்தாத்யாஸ்ச ததா ।
ப்ரத்யக்ஷபாஹ்யவிஷயாஸ்ஸர்வாந்தஃகரணேந வி ॥ அப்ரமேயோஹமித்யேவம் ஸச்சிதாநந்தவாந்தத ।

எனக் கப்பிரமேய ரூபத்தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? கூறுகின்றேன் கேட்பாயாக. பொறிகளால் யாது யாது கவரப் பெறுகின்றதோ அவ்வியாவுமே பிரமேய மெனப்படும். அவை யாவை யெனின், வெளிப் பொறிகளாற் கவரப்படும் சத்தாதி விடயங்களும், உட்கரணத்தாற் கவரப்படும் திசை காலாதிகளு மாம். பிரத்தியக்ஷமா யிருத்தலின் யான் வெளியுட் கரணங்களாலும் அறியப் பெறாதவனே யாவேன் ஆகலின், சச்சிதாநந்த

ரூபனு யிருக்கப்பட்ட யான் அப்பிரமேயன் என்பதாக உள்
ளத்தில் உன்னி யுன்னி யுணர்தி. 18

19. பிரத்தியக்ஷன்.

ஏகதே சத்துடனேக் காலுந் தோன்று மியறமோ காரியமுப்
பாஞென் றிற்கு, மாகமேலா மேக்காலுந் தோன்றீ சற்கு மங்கங்கண்
முழுதினுமேக் காலந் தோயஞ், சோகமுடன் றேன்றுறசீ வர்க்கும்
வேறுய்ச் சோல்கால மவத்தைமுழு தினுமே நானென், ருகுபிரத்
தியக்ஷமதாய் விளங்க லாலே யறிவாநாம் பிரத்தியக்ஷ ஞகுந்தானே.

19. ப்ரத்யக்ஷ:

ப்ரத்யக்ஷத்வம் கத2ம் ஸெளஷுப்தஸ்ய ஸாக்ஷிண: ॥ ஸாம்ஶத: காய்யரூபம்ஸா ஹி ஸ்தி ஸர்வதா ।
ஸ்வரூபஸ்தாயீ வைகல்யமேவமனவதா ॥
ஸாக்ஷாத்காரணத்வாத் ப்ரத்யக்ஷோ ஹ்யஸௌ மத: ॥

சுழுப்தியின்கண்ணே சூனிய சொரூபியா யிருக்கப்பட்ட
எனக்குப் பிரத்தியக்ஷத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? தமத்தின்
காரியமாய முப்பத் தொன்றும் யான் என தெனத் தோற்ற
முடையனவாம். சருவ அபிமானி ஈசுரராம். தேகாபிமானி ஜீவனு
வன். இவ்வியாவற்றிற்குங் காரணமா யிலங்கும் ஆத்மா பிரத்தி
யக்ஷமாம் அணுத்தன்மை யுண்மையினுனே யதுவே யானென் 19
றுணர்தி.

20. அணு.

பலகணி வெயிலினிற் பரந்து தோன்றிய
சலபர மாணுபோற் சாட்சி யாமெமை
யலைவுறு பொறியுறி தற்க லாததா
லிலகுநா மணுவென விதயத் துன்னுவாய்.

20. அணு:

அணுத்வம் த்வ கத2ம் ஸெளஷுப்தஸ்ய ஸாக்ஷிண: ॥
ஸவாக்ஷோபதேஶாயஸ்ய ஸ்வரூபஸ்யாதி ஸாக்ஷிக: ॥
தஸ்ய ஸூக்ஷ்மத்வாத் ஸூக்ஷ்மாத் ஸூக்ஷ்மதர: ஸ்மிருத: ।
ஸர்வேஷாமபி வேத்ஸ்யாணுரேவ ஸூக்ஷ்மதர: ॥

எப்போதுந் தூல ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு அணுத் தன்
மையானது எங்ஙன முண்டா மெனின்? கேட்டி! யாவற்றையும்

விளக்கும் கதிரவன் பலகணி வழியாக அணுவைப்போல் விளங்குதலொப்ப, ஆன்மா, எங்கு மிருந்த போதினும் ஆகாயத்தினும் அதி சூக்குமமா யிருத்தலின், எல்லா இந்திரியங்களாலும் அறியப் பெறுததாகிச் சரீர மற்றிருத்தலின் அணுவேயாம், அதுவே யானென் றெண்ணுதி. 20

21. அசரீரன்.

பகருமுட லுறுங்கன்மி யோகி லோக பாலர்வைசு வாநரனுதியசீ வர்க்குஞ், செகசரிர முடையீசன் றனக்கும் வேறாய்த் திகழுறுநாஞ் சிற்சுகசத் துருவ தாலுந், தகைமைநமக் கிவ்விதமோர் குடலமில்லா தாலுமுட லெனதேனநு பவத்தா லெற்கு. மிகவனியு மநித்தமெனும் யுத்தி லோக மேவுமத னாலுமசரீர னாமே.

21. அஶரீர꞉

ஸதா³ ஶரீரிணோ தே³ஹஸ்யாத்⁴யக்ஷத்வம் கத²ம் வத³ ।
ப்³ரஹ்மாதி³ஸ்தா²வராந்தாநாம் நாமரூபை꞉ ப்ருத²க் ப்ருத²க் । கர்மியோகீலோகபாலா விராடா³தி³மஹேஶ்வரா꞉ ॥
த்ரிகு³ணை꞉ கல்பிதா ஹ்யேதே ஜக³ஜ்ஜீவேஶ்வராத³ய꞉ ।
தேப்⁴யோ விலக்ஷணே மயி காசித்தநுர்ந ஹி ।
ஊஹயா ஹ்யாஸநா ஹ்யநித்யத்வாதி³யுக்தித꞉ ॥
நிரிந்த்³ரியத்வாச்ச நித்யம் ஹ்யஶரீரோঽஸ்ம்யஹம் ஸதா³ ।

சந்ததம் சரீரியா யிருக்கு மெனக்கு அசரீரித் தகைமை யெங்ஙனமாம் அருள வேண்டு மெனின்? கூறக் கேட்பாயாக. பிரஹ்மா முதல் ஸ்தாவரம் வரையாக வுள்ளன வெல்லாம் உருவாலும் பெயராலும் வேறு வேறும். கருமி யோகி லோக பாலர் விராட்டு முதலிய மகேசுரர் ஜீவேசுராதி ஜகத்துகள் என்பவை யாவும் மாயையினாலே முக்குண வயத்தாற் கற்பிக்கப் பெற்றனவாம். இவற்றிற் கெல்லாம் வேறா யிராநின்ற அறிவுருவமாய என்பால் யாதொரு தேகத்தையுங் காணேம். இது இது வென்னக் கவரப் படுவனவாய் அநித்தியங்களா யிருக்கும் ஊகத்தாலும் எனக்கு நித்தியம் நிரிந்திரியத் தன்மை யுண்மையினாலும் எப்போதும் யான் அசரீர னென வுளத்தே யோர்வாய். 21

22. நிரிந்திரியன்.

அவனவன் சாதியின் றொழிலவ ரவர்க்குறலி னனியர்சா தித்தொ ழிலது மமருசா தாரணம தாயிலது போற்றேக மதனிலே வேறு

பட்ட, வவமுறும் பொறிகள்பல் விதமேணுங் காரியத் தாகுமற்றேன்று செய்ய வழியாம லதனதன் காரியங் கைவந்து வதுவுநன வதனின் மட்டும், விவகரித் துக்கனவி ஞெடுசுழுத் தியிலின்ன விடமென்று காண லற்றே வீகின்ற விந்தியத் தயலாக வவையு மவ் வியாபார மவையு மறியு, மவிருமறி வேயுருவ மாகியிந் தியமுதித் தடங்கலவை தொழில்க டம்மை யறிதலுட னசையாம லுறுநா நிரிந்திரிய ஞகுமென வறிகு வாயே.

22. நிரிந்த்ரிய:

கதம் நிரிந்த்ரியத்வம் சேத் வக்ஷ்யே தத்ராபிப்ராயத: |
தத்தஜ்ஜாதிக்ரியாஸ்வேஷாம் ஸ்வபாவாந்நாந்யதைவ ஹி ||
இந்த்ரியாணாம் ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநஸ்வீநவாந்யதா |
ஜாக்ரந்நாத்ருவிஹாநத்வம் ஸ்வப்நௌஸ நஹிஹாநதா ||
தத்ஸங்கோசவிகாஸாத்யவ்யாபாரஜ்ஞாததாஸ்யா |
நிரிந்த்ரியோஹம் ஸச்சித்ருக் ப்ராணஸ்வாந்தே சைவ ஹி |

வசனிக்கின்றே னெனப் பிரயோகங் காணப்படுதலின் எனக் கெங்ஙனம் நிரிந்திரியத் தன்மையாத லெனின்? கூறக் கேட்டி! அவ் வச்சாதிக் கிரியைகள் அவரவர்கட்கே யியல்பாம் மாறு யாகாவாம், அங்ஙனமே பொறிகட்கும் தத்தம் விடய வுணர்வே யுளது, வேற் றுணர்வு வேறு விதமா யுதவாதாம், அவையும் நனவின் கண்ணே விளங்குகின்றனவே யல்லாமற் கனவிலும் துயிலிலும் விளங்குவதே யில்லை, அவற்றின் சுருங்கல் விரிதல்களையும் அவற்றின் வியாபாரங்களையும் அறிந்து கொண் டிருக்கும் யான், எனக் கெங்கும் அப்பிராணத் தன்மை யுண் மையின் நிரிந்திரியன் என வெண்ணுதி. 22

23. அப்பிராணன்.

பெலமுடனே பெலமிலதாய்க் காணப் பட்டும் பேசுபசி தாகமுடன் றேற்றப் பட்டு, நலமதுடன் சீவித்தேன் மரித்தே னென்றுநாநேன வதனின்விவ கரித்து மற்றப், பலவிதமா மவத்தைகளிற் காண லாகா ப்ராணனுக்கும் வேறுயத் தொழிலைக் கண்டு, நலமில தன் றன்மயின்றிச் சாட்சி யாகு நாமசைவி லப்ராண னெனவே யோர்வாய்.

23. அப்ராண:

அப்ராணத்வம் கதம் சேத்ஸ்யாத் க்ஷுத்பிபாஸாதிரூபிண: |
ஸ்வாஸ்வக்ஷுத்பிபாஸாஜந்மநாஸாதிவிக்ரியா: |

ஜாட்யாதி வ்யாதிஸாமாத்ரா ஸம்ப்ராப்தா ந ஹி ஸாந்ததா |
அஸ்வப்நஸ்தாஸாக்ஷிணோ மே ஸம்ப்ராணத்வம் குதோ
பவேத் |

பசி தாகாதி ரூபத்தோடு கூடி யவ்வுருவமாம் எனக்கு அப்பிராணத் தன்மையானது எங்ஙனஞ் சம்பவிக்கும்? வலுமை வலுமை யில்லாமை பசி தாகம் ஜந்மம் நாசம் முதலிய விக்கிரியைகள் நனவின்கண்ணே தோற்ற மாத்திரங்களே யல்லாமல் அன்னிய அவஸ்தைகளில் விளங்குவன வாகாவாம். சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்கு அமநஸ் தன்மை யுண்மையின் மறைகளின் வலுவால் யான் அப்பிராணன் என அறிந்து கொள்ளுதி. 23

24. அமநசு.

ஒருமோரு கூத்தாடி பலவே ஷத்தை யுறுதலெனக் காமாதி பலவே ஷங்கொண், டாருநன வதனின்வெளிச் சகமே யாகி யயர் கனவி னுட்சகமே யாகி மற்றச், சீரிலதாஞ் சுழுத்தியினிற் காணு தேகுந் தீதான மநச் செயலைக் கண்டு கொண்டு, சேருமதற் கன்னியமாய்ச் சாட்சி யாகித் திகழ்வுறுநா மம்மநசென் றறிவாய் மைந்தா.

24. அமந:

அமநஸ்கத்வம் மே ஸ்யாத் ஸதா ஸங்கல்பரூபிண: |
ஸைகோऽபி பஹுவேஷேண நர்த்தநம் குருதே யதா |
ததா மநோ ராகாதிவேஷேண பஹிர்பாதி ஹி ஜாகரே |
ஸ்வப்நே ஜகத்ஸம்பந்தம் ரூபம் ஸ்வீகுருதே மநோ ஜவ தத் ||
ஸுஷுப்தௌ ஸ்வீக்ருதம் தத் ஸர்வம் த்யஜ்யவ்ருத்திரேகஜாத் ||
தத் த்ரிஷ்வபி ஸாக்ஷித்வாத் அமநஸ்த்வம் ஸதா மம |

எப்போதுஞ் சங்கற்ப ரூபியா யிருக்கும் எனக்கு அமநசுத் தகைமை எங்ஙனமா மெனின்? கூத்தாடி யானவன் ஒருவனா யிருந்த போதினும் பல வேடங்களால் நடம் புரிவதே போல மநமானது நனவில் இராகாதி வேடங்களால் வெளியே தோற்றுகின்றது, கனவில் உள்ளே கற்பித ஜகத் சம்பந்த ரூபத்தை மநமே யடையும், துயிலின்கண்ணே யெங்கோ சென்றொடுங்கும், இதனை யுடன்பாடாகவும் எதிர்மறையாகவும் இருந்து காணும் எனக்கு நிருமல ரூபத் தன்மை யுண்மையி

ணும் சுருதியின் ஆணையினாலும் யான் அமநசு ஆவேன் என்றெண்ணுதி. 24

25. நிருமலன்.

அறைகின்ற மலமூத்தி ரங்குப்பை சேறதிழி வாஞ்சுடலை சேரி முதலா யளவின்மல மேவுற்ற புவியோடகே லங்கல்புகை யாகின்ற புழுதி முதலா, யுறைகின்ற மலமேவு நான்குபூ தத்தினுட னுறு கோழை சளியித் தமு மொழுகின்ற மலமூத்ர முதலான மலமுற்ற வூன்முறு தூல தனுவோ, டுறுகின்ற காசபட லங்குரோத காமமுத லொழிவின்மல முற்ற சூக்க வுடலினுடன் ஞானவஞ் ஞானமல முறுசீவ னுடனைந்து தொழில்க ளாதி, நிறைகின்ற மலமுற்ற வீசற்கும் வேறாகி நீண்மலமு மற்று மிதவு நிகழ்கின்ற ஞானவா நந்தவடி வானநா நிருமலன் னென்று கோள்வாய்.

25. நிர்மல:

நிர்மலத்வம் குதஶ்சித் ஸ்யாத் ஸர்வதா மலரூபிண: |
மலமூத்ரத்வபங்கத்வதூமத்வசலஶூந்யதா ||
யதா ஹி பூதேஷு ஶரீரேஷு தேஹிநாம் மலஸ்தேஹா |
ஶ்லேஷ்மாதிர்லிங்கதேஹே ச காமாத்யா லிங்கதேஹகே ||
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநமலம் ஜீவே பஞ்சக்ருத்யமலம் ஶிவே |
ஶுத்தஸ்வாபாவிகஸ்வபாவாந் நிர்மலோஸ்மி ந ஸம்ஶய: ||

எப்போதும் மல ரூபியா யிருக்கும் எனக்கு எங்ஙனம் நிருமலத் தன்மை யுண்டாமெனின்? மல மூத்திரத் தகைமை, சேறுடைமை, புகை யுண்மை, சஞ்சலத் தகைமை, சூநியப் பான்மை என்பன பூதங்களில் மலினத் தன்மையாம், தேகங்கட்கும் இவ்வாறே மல மிருக்கின்றதன்றே, தூல தேகத்திற் சிலேட்டு மாதியும், இலிங்க தேகத்திற் காமாதியும், ஜீவனிடத்தில் அறிவு அறியாமை மலமும் உளவன்றே, பரமேசுர ரிடத்திலும் ஐந்தொழில்களாகிய மலமன்றே வுளது, என்பாலோ தூய இயற்கைத் தன்மை யுண்மையின் ஐயப்பாடின்றி யான் நிருமலன் ஆவேனென அறிந்து கொள்வாய். 25

26. சுத்தன்.

கோள்கின்ற சாதிவன் ணச்சிரம மதனுடன் கூறதன தன்ம தன்மங் கூடுமேத னுறுபயன் தாஞ்சோர்க்க நரகாதி குறைவிலதின்

மிச்சமான, வுள்கின்ற கோடிபவ முதரேட்க் குற்றமிக வுலகின்ற சீவருடனே யுளகிருமை யவதார மாற்சரிய முதலான வுறுதோட்க் குற்றவீச, னேள்சீவர் சங்கத்த சுத்தமுற பூதங்க ளியாவுக்கும் வேறதான யாமிவைக ளுடனுற்று நின்றிடினு மெமையசுத் தங்க ளேய் தாததாலும், விள்கின்ற விவைகணம் முடைவிவர்த் தங்க ளாய் மேவியே யுறுதலானும் விமலசித் தாகின்ற நாஞ்சுத்த னென் னவே விளங்கிட வறிந்து கொள்ளே.

26. [illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

எப்போதும் அசுத்த ரூபியா யிருக்கும் எனக்குச் சுத்தத் தன்மையானது எங்ஙனமாம்? தத் தமது வருண் தரும அதருமங்களான் உண்டாம் சுவர்க்க நரக போகங்களும், எஞ்சி நின்ற நமங்கட்காக எத்தனை கோடி கற்பங்கள் பிறந்த போதினும் முடியாத பிறப்புகளும் ஜீவனுக் கசுத்தமாம்; பரமேசுரருக்கோ கருணையினால் அவதாராதி தோஷங்கள் அசுத்தமாம், ஜீவ சங்கத்தினாலே தோஷங்களோடு கூடி வாழும் பூதங்களும் புவநங்களும், ஆனால் எனக்குப் புத்தத் தன்மை யுண்மையின் யாவற்றினின்றும் யான் சுத்தன் என நிச்சயஞ் செய்வாய். 26

27. புத்தன்.

அறைதலுற தானுயுங் கூடி நின்று மறிவற்ற கடமாதி பூதாதிக்கு, முறைதனக்கோ ரறிவிலதா யோன்றி ஞேடே யுறுதலினு லறிவெனவே தோற்று கின்ற, குறைவுறமுன் றுடல்சீவன் மாயை கட்டுங் கூறலுறம் வேருகி யவைக டம்மைக், கறையின்றிப் பிரகாசஞ் செய்தெப் போதுங் கனபோத வடிவாநாம் புத்த னுமே.

27. [illegible]

[illegible]
[illegible] ॥

மத்ஸம்பந்தாச்சிதாபாஸா வர்ஷ்மஞ்சேதநவத்ஸதா: |
ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகஞ்சைகஸ்ய பாவயேதிதி ஸந்ததம் |

எப்போதுஞ் சட ரூபியா யிருக்கு மெனக்குப் புத்தத் தன்மையானது எங்ஙனமா மெனின்? முத்தேகங்கள், ஜீவன், மாயை, பூதாதிகள் ஜடங்களாம், எனது சம்பந்தத்திலுலே சித்தைப் போன்று தோன்றுகின்றன. இவை தனித்து நிற்பினே சைதந்யத் தன்மையே கிடையாவாம். ஏகனு யிருக்கு மெனக்குச் சர்வஞ்ஞத் தன்மை யுண்மையின் யான் புத்தனு யிருக்கின்றேன் என் றெப்போதுஞ் சிந்தித்துக் கொண்டே யிருத்தி. 27

28. சர்வஞ்ஞன்

அறிதலுட னறிதலில தாகியே மூவித வவத்தையுறு ஞேயத்தையு மறியாமை யுடனறிவ தாயிலகு சர்வபுத் யாகின்ற ஞாநத்தையு, மறியுமவ னறிவிலோ னெனவிலகு முயிர்களா யமர்ஞாதுருக்கடமையு மவர்களினி விர்த்திபிர விர்த்தியையு மதுவதற் காம்பலனு மெப்போழுதுமே, யறுதியா யினதென வவத்தைமூன் றதனினு மறிகின்ற வடிவமேநம் மளவிலா வுருவான தாலுமித் திரிபுடியை யழிவினு மில்லையாயி, னறிவரில தாலுநாஞ் சகலதிரி புடிகளையு மறிகின்ற தாலுமிவித மனைத்தென வவத்தையு மறியுநாஞ் சர்வக்ஞ னுகுமேன் றறிகுவாயே.

28. ஸர்வஜ்ஞ:

ஸர்வஜ்ஞத்வம் கதம் மே ஸ்யாத் ஸதா கிஞ்சிஜ்ஞரூபிண: |
ஜ்ஞாதாஜ்ஞாதாஸ்ச விஷயா ஜ்ஞேயா ஸ்தாநத்ரயேஷ்வபி ||
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநமயீ புத்திர்ஜ்ஞாநமித்யபி ஸம்மதம் |
ஜ்ஞத்வாஜ்ஞத்வயோர்ஜ்ஞாதா த்ரயஸ்யாப்யவிபர்யயே ||
தத்தத்ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திஜ்ஞாதா நாந்ய: க்வசித் த்ருவம் |
பாவயேந்நித்யமேவாஸ்ய ஸர்வஜ்ஞோஸ்மீதி நிஶ்சித: ||

எப்போதும் அற்ப அறிவை யுடைய எனக்குச் சர்வஞ்ஞத் தன்மையானது எங்ஙனம் சம்பவிக்கு மெனின்? அறியப் பெற்றனவும் அறியப் பெறுதனவும் ஆம் விடயங்கள் ஞேயங்களாம். மூன்றிடங்களிலும் அவற்றைத் தொடர்ந்து அறிதல் அறியாமை ஆந் தன்மையோ டுற்றது புத்தியாம். அதுவே ஞாந மெனநவிலவும் பெறும். அறிபவனுந் தகைமை யறியானுந் தகைமை

மயமா யிருப்பவன் ஞாதா வெனப்படுவன், இம்மூன்றையுந் திரிபுடியென வியம்புவர்; இத் திரிபுடியின் பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளை யறிபவன் என்னினு மந்நியன் எவ னொருவனுமே யில்லையென்பது திண்ணம், அத்தகைய எனக்குப் பரமாநந்த ரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் சர்வஞ்ஞ னென நிச்சயஞ் செய்வாய். 28

29. பரமாநந்தன்.

தனதானி யாதிசெல் வம்பிரிய மதுவிராசாதியா னீங்கு காலை தவிராத கையுடைமை பிரியமது செலவாதி தன்னினு லொருவு காலை, யினமான புத்ராதி பிரியமவ ரனலுற்ற விலமதா னீங்கு காலை யழிதூல வுடல்பிரிய மதுபுழுதி யானீங்கி லிந்தியம் பிரிய மதுவும் பினமாம்பி ராணகண் டமதான வாக்கினைப் பெறுபோத கன்று சீவன் பிரியமது வும்ப்ராண னிறுகாலை விட்டுமேக் காலுமே பிரிய வுருவாங், கனமான வாங்மாவை யன்றியோன் றிவ்விதங் காணுத படியி னுலுங் கருதுமேக் காலுமே தானுக வுற்றநாங் கழறு பரமாநந்தனே.

29. 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃

𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌗𑍃𑌹𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑍋 𑌧𑌨𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍀 ।
𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍇𑌹𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍁𑌜𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌕𑌣𑍍𑌠𑌵𑍇𑌦𑌨𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌶𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌰𑌾𑌸𑍍
𑌅𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌸𑌦𑌾 ।[𑌹𑌂
𑌸𑌂𑌹𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌾𑌶𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌾𑌨𑌹𑌮𑍍 ॥

கிலேச ரூபியா யிருக்கு மெனக்குப் பரமாநந்த ரூபத் தன்மை யெங்ஙனமாம், அரச பய முண்டாயின் கிருக க்ஷேத்திராதிகளை யெல்லாம் விட்டொழித்துத் தநத்தைக் கவர்ந்து கொள்வன், புத்திரன் பொருட்டாக அத் தநத்தையும் விடுவன், நெருப்புப் பிடித்த வீட்டிற் புத்திரனையும் விட்டொழித்து வெளியில் வந்து சரீரத்தைக் காப்பன், அது தூளியால் அவதிப்படும்போது பொறிகளிற் பிரிய முறுவன், பிராணனை வாங்கும்

அரச னாணை வரினோ பிராணனிற் பிரியம் வைத்துப் பொறிகளிற் பிரியம் வையான், பிராணனது முடிவு காலத்திலோ பிராணனைக் காட்டினும் அதிப் பிரியன் யானே யாவேன், என்னினும் பிரிய மாகிய வஸ்து யா தொன்றுங் கிடையாது, எல்லாப் பொருள்களி னுமே ஆன்மாத்தான் அதிகப் பிரியத்திற்கு விடயமாகும், ஆன்மாவாய எனக்குச் சம்புத் தன்மை யுண்மையின் எல்லாவற் றினும் பரமானந்த முடையவன் யா னென வுணர்ந்து கொள்.

30. சம்பு.

கனவிடயஞ் சுழுத்திசோர்க்க விடயந் தன்னிற் காண்சுகங்க டமையெதிர்த்த கரணந் தன்னிற், றனதுசுகப் பதிவிம்ப மாகத் தானே தங்குதலா லுஞ்சுழுத்தி யுபேட்சை நிட்டை, துனுகாலந் தனிலுதிக்குஞ் சுகங்க ளாங்ம சுகமான படியாற்றற் சுகம தின்றிப், பனுசுகங்கள் வரவேறு வழியி லாத படியாலும் பகர்சம்பு நாமேன் றோர்வாய்.

30. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஹே பிரபுவே! எப்போதும் விடயியா யிருக்கும் எனக் குச் சம்புத்தகைமை யெங்ஙனங் கூடு மெனின்? கனவின்கண் ணும், சுவர்க்கத்தும், ஈண்டுள்ள விடயங்களிலும் அநுபவிக்கப் பட்ட ஆநந்தமானதும், துயில் உபேக்ஷை காமாதி முதலிய வற் றில் உண்டாம் ஆநந்த மானதும், எனது சுகப் பிரதி பிம்பமே யென்றும், என்னை விடுத்துச் சுக காரணத் தன்மை யெங்குமே கிடையா தென்றும் எண்ணி யெனக்கெப்போதும் அசலத்தன் மை யுண்மையின் யான் சம்புவாவேன் என் றெண்ணி வாழ்வாய்.

31. அசலன்.

தூய்தற்ற கிரகமூர் தேசம்விட் டலேகின்ற தூலவுட லோக லோகஞ் சுழல்கின்ற விருதேக முடன்மண்ணை வளையமாய்ச் சூழ்ந்

தலைக் கின்ற தாகி, யெய்கின்ற வுறவின்றி யிவையிலைக் கின்றகா லிவைகளுக் கிடம தாகி யெய்துற்ற வம்பரம் பௌதிகச மட்டியோ டலையிலிவை யாவு முடலாய்த், தோய்வுற்ற மெய்யறிவு ளசைகின் ற வீசனுஞ் சொல்கின்ற வேக முடனே சுழல்கின்ற பறவையென விரைந்து திக்கினுஞ் சூழ்கின்ற நூறு கோடி, யாய்வுற்ற கற்பங்க ளோடிமிக நாடிடினு மளவைகா ணாத தாகி யங்கங்கு சாட்சியா யசைவிலா தமருநா மசலனென வறிகு வாயே.

31. அசல:

அசலத்வம் கதம் தேஹஸ்தஸ்ய சஞ்சலரூபிண: ||
ஸ்தூலஸூக்ஷ்மௌ ச தேசாதௌ சலௌ லோகாதிகேஷு ச |
பூமிஶ்சலதி தோயேந தத்தோயம் வஹ்நிநா சலம் ||
பாவகோ வாயுநா வாயு: ஸ்வாஶ்ரயாம்பரே லய: |
தத³ம்பரம் சிதாகாஶே ப்ரளயே லயம்ருச்சதி ||
ஸர்வாஹம்மாநீ ஸர்வேஶ: ஸ்வசைதந்யே சலத்யஹோ |
அநேககல்பபர்யந்தம் கத்வா தார்க்ஷ்யாபி வேகத: ||
சேதநாந்தம் தத³த்³ருஷ்ட்வா தத்தத்ஸாக்ஷிதயா ஸ்தித: |
நிர்குணத்வாச்ச சைதஸ்ய ஹ்யசலோஸ்மீதி நிஶ்சிநு ||

எப்போதுஞ் சஞ்சல ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு அசலத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? தேசாதிகளிற் றூலதேகம் சலிக்கின் றது, சூக்கும தேகமோ வேறு வேறு லோகாதிகளிற் சலிக்கின் றது, நீராற் பூமி சலிக்கின்றது, நீருந் தீயாற் சலிக்கின்றது, நெருப்புங் காற்றாற் சலிக்கின்றது, அவ் வாயுவும் ஆகாயத்தி லேயொடுங்கும், அவ் வாகாயமும் பிரளயத்திற் சிதாகாசத் தில் ஒடுங்குதலைக் காண்டலின், சமஷ்டியாய யாவற்றையும் யானென அபிமானிக்கும் ஈசுரரும் தற் சைதன்யத்தில் அசை வுறுவர், அநேக கற்ப பரியந்தம் மேற்கூறிய சலந வத்துக்கள் யாவுமே அதிவேகமாகப் பறவைபோற் பறந் தேகினும் சேதநத் தின் முடிவு காண முடியாமையின், அது அவ்வப் பொருட்குஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாக விருக்கும், அத்தகைய சைதந்ய எனக்கு நிர்க்குணத் தன்மை யிருந்தலினாலே யான் அசலன் என நிச் சயிப்பாய்.

32. நிர்க்குணன்.

சத்துவமாங் குணந்தனிலீ சனையு மாக்கித் தகுமிரா சதந்தனிற் சீ வரையு மாக்கி, யத்தமோ குணத்திலுல கதையு மாக்கி யவை கட்மை விரித்தடக்கி யுகங்க டோறும், வித்தரமாய் விளையாடல் செய்து கொண்டு விளங்குபிர தாநத்திற் கதீத மாகிச், சுத்தவதிட் டாநமதா யபரிச் சிந்ந சுகவடிவா யுறுநாநிர்க் குணனென் றோர் வாய்.

32. நிர்குண꞉

நிர்குணத்வம் கத²ம் சேத்ஸ்யாத் ப்ரக்ருதிர்கு³ணரூபிணீ।
ஸத்த்வாதீ³ஶ்வரம் ஜீவாந் ரஜஸா ஸ்ருஜதி ராஜஸை꞉॥
தமஸா ச ஜக³த் நிர்விகல்பத்வாந் நிர்கு³ணோऽஸ்ம்யஹம்।

எப்போது மீண்டுக் குணங்களோடு கூடி யிருக்கு மெனக்கு நிர்க்குணத் தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? பிரகிருதியானது சாத்துவிக குணத்தினுலே ஈசுரரையும், இரஜோ குணங்களால் ஜீவர்களையும், தமத்தாற் சகத்தையும் உண்டாக்கு கின்றது எனக்கு நிர்விகற்பத் தன்மை யுண்மையின் யான் நிர்க்குணன் ஆகின்றேனென் றெண்ணுதி. 32

33. நிருவிகற்பன்.

ஆகுமையேழ் தத்துவமாம் விகற்பங் கட்கு மப்பாலா யவையினதிட் டாந மாகி, யேகமதா மத்துவித ஞாந மாகி யிருக்கின்ற நாந்தனிற் றன் விகற்ப மற்றே, போதுமிவை தமிற்கூடி னுலும் பற்றுப் புகனிமல படிகம் போல் விகற்ப மற்று, வேகலிலாக் கடமாதி யுறும்வெ யிற்போ லிருக்கின்ற நாநிருவி கற்ப னாகும்.

33. நிர்விகல்ப꞉

கத²ம் சே நிர்விகல்பத்வம் ஸவிகல்பஸ்வரூபிண꞉॥
ஷட்த்ரிம்ஶத்தத்த்வதோऽந்யோ ஹ்யவிநிர்விகல்பக꞉।
தேஷு தத்த்வேஷு ஸம்ப³த்³தோ⁴ ஸ்ப²டிகோ யதா²॥
நிராகாரஸ்வரூபத்வாந்நிர்விகல்போऽஸ்ம்யஹம் ஸதா³।

சவிகற்ப சொருபியா யிருக்கும் எனக்கு நிருவிகற்பத் தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? முப்பத்தைந்து தத்துவங்களி

னும் அயலாய் இரவியைப் போலும் நிருவிகற்பகமா யிருத்தலின் நீல முதலியவை சம்பந்திக்குங்கால் அவ்வதன்கண்ணே அது அது போலப் படிக மிருப்ப தொப்ப நிராகார சொரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் எப்போதும் நிருவிகற்பனே யாவேன் என அறிதி. 33

34. நிராகரன்.

ஆகுவெளி யுருவாகும் பிரம மேன்று மதற்குருவ நாமமிலே யமூர்த்த மேன்று மாமுன்பி னுட்புறமில் பிரமஞ் சாட்சி யாகு மேன்று மறிபடுதே லக்ஷி லாதி, லேகமதாம் பிரமமிதற் கனிய மாகி யிவை விளக்கு மறிவுநிரா கார மேன்று மீரிரண்டு சுருதிகளுங் கூற லானு மியல்கதிரை நாடமோ முடனே நீண்ட, சோகசிதா பாசனுக் குஞ் சித்த தென்னுந் தொடர்பால்வாள் வெட்டுமோற் கூடுங் கையிற் றொடருதல்போ லிலதேற்றுற் சுபாவ சித்துச் சொல்லுருவ ரகிதரேன வேண்டு மோவேன், சோகமிலுத் தியினு நாமே யுள்ளிற் றேற் றுபோறி வெளிப்போறியின் விடய மின்றித் தொடரவையை விளக் குமநு பவத்தினுலுந் துகளினிரா காரனு மெனவே யோர்வாய்.

34. निराकारः

निराकारस्वरूपत्वं कथं साकाररूपिणः ॥
अन्तर्बहिश्च सर्वेष्वमूर्तस्साक्षिमात्रकः ।
सूर्यप्रेक्षासम्बद्धजीवस्य चिदंशितो ह्येषः
न चेच्छिदा ह्येतत्त्वं स्वत्वसिद्ध्यति का कथा ॥
करणैर्निर्वृत्तत्वात् निराकारोऽस्म्यहं सदा ।

ஆகாரரூபியா யிருக்கு மெனக்கு நிராகார சொரூபத் தன்மையானது எங்ஙனமாம்? யான் உள்ளும் வெளியும் எவற் றினுள்ளும் அமூர்த்தனுய்ச் சாக்ஷிமாத்திரமா யுள்ளேன், சூரி யனைக்காணும் ஜீவன் சித்தம்சமா யிருத்தலின் சூரிய மண்டல பரியந்தம் நீண்ட விருத்தி சகித ஜீவனை, கை கால்களைப் போல வாள் கொண்டு வெட்ட முடியாதாம் எனின் சித்தாயிருக்கு மெனக்கு அமூர்த்தத் தன்மை யுண் டென்பதும் எக்காரணங்க ளாலும் என்னை வெட்ட முடியா தென்பதுஞ் சுயமாகவே துணி யப் பெறு மெனக் கூறவும் வேண்டுமோ அத்தகைய எனக்குக் கரண வியாபாரம் யாவும் விடுபட்டு நித்திய முக்தத் தன்மை

யுண்மையின் யா னெப்போதும் நிராகாரனே யாவேன் என்றெண்ணுதி. 34

35. நித்திய முக்தன்.

அயர்கருத் தாவாயு மேபுசிப் பவனுயு மநுதிநமு மமர்த லாலே யதங்மமோடு தங்மமத ஞனிதம் பெத்தனே யன்றி யொருகாலு முத்த, னயமாக வலனென்று கங்மகாண் டத்தினி னண்ணுமாங் மாவி தென்றே நாடபிர மாதாவி னுக்குமஞ் ஞாநத்தி னவின் மலங் கங்ம மதனு, லுயருதலில் பெத்தனு யுறுவன்ஞா நத்தினி லுயர்முத்த னுவ னென்றே யுபாசனு காண்டத்தி லாங்மாவி தென்றுதா னுரைத்திடுஞ் சீவ னுக்கு, மயலாகி நிருவிகா ரவ்வறிவ தாமெமக் காகுபேங் தத்தோ டக்கு மணுகலோரு காலத்து மில்லாத படியினு லமர்நித்ய முத்த னுமே.

35. 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃

𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ॥
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌬𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌨 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌾𑌕𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋𑌽𑌪𑍀𑌶𑌾𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 ॥
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌤𑌾 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌕𑍇 ।
𑌰𑌾𑌜𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌤𑌾 𑌯𑌥𑌾 ॥
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍 𑌜𑍀𑌵𑌵𑌦𑍍 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌯𑌂 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌹𑌿 ॥

எப்போதும் பந்த ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு நித்திய முக்தத் தன்மையானது எங்ஙனம் பலிக்கு மெனின்? கருமகாண்டத்தில் நித்தங் கட்டுப்பட்டவன் கருத்தா ஜீவன் என முக்தியை யடைய அவன் கூடாதவனேயாவன், பக்தி காண்டத்தில் நித்தியபத்தனுகி யிருந்த போதினும் ஈசன் றிருவருளால் இச்சீவன் முக்தனுதல் கூடும், ஞாந காண்டத்தில் அவ்வா றின்றும் மற்றெவ்வா றெனின், வேடத்தன்மையை யடைந்த மன்னவன் மகனுக்கு நீ அரசகுமரன் என வேடனேதுஞ் சிரவணத்தைக் கேட்டு உடனே வேடத் தன்மையானது ஏகிவிடல் போல அஞ்ஞாநத்தினுலே ஜீவனைப் போல இலங்குபவன் நீ பிரஹ்ம சொரூப மென்னும் உபதேசமாகிப சிரவணத்தால் தானே பிரஹ்ம

சொரூபமா யிலங்குபவன், ஆகலின் எனக்கு அநாதி முக்தத் தன்மை யுண்மையின் யான் நித்திய முக்தனே யென எண்ணி வாழ்வாய். 35

36. அநாதி முக்தன்.

ஆமயர்வின் மூவர்முதற் றேவர் சாலோ காதியெனக் கற்பிதமா யழியு முத்திக், கேம முறப் புறம்பாகச் சித்தித் தென்று மெள்ளள வுங் கிரகிக்க விடக்கூ டாதாய்த், தோமறுசற் சிற்சுகமே வடிவாந் தம்மைச் சுருதியினு லுணர்கின்ற தநாதி முத்தி, யாமதனு லேழை ந்தின் மேலா நாமே யநாதிமுத்த னெனவகத்தி னறிய வேண்டும்.

36. 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃

𑌕𑌥𑌂 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌵𑌰𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍋 𑌨 𑌹𑌿 ॥
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌚 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑍀 ।
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾 ।
𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋𑌨𑌾𑌦𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌹𑌿 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।

முன்னர்ப் பத்த சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு அநாதிமுக் தத் தன்மையானது எங்ஙனம் எனின்?

மும்மூர்த்தியாதிபதப் பிராப்தியானது கற்பிதமாம், இஃ தங்ஙன மன்றும், தள்ளத் தகாததும் கொள்ளத் தகாததும் ஆகிய சச்சிதாநந்த ரூபத்தின்கண்ணே அநாதி முக்தியானது சுருதியால் அறியத் தக்கதாம், அது முப்பத்தைந்து தத்துவங் கட்கும் அப்பாற்பட்டதாம், அத்தகையதாய எனக்கு அச்சுதத் தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் யான் அநாதி முக்த னென வைய மின்றி யறிந்து கொள்வாய். 36

37. அச்சுதன்.

நழுவல்சுத நழுவாதச் சுதம தாகு நாடுமொரு நூறுண்டின் மேலி ராம, னழுவுகின்ற தூலவுடல் பிரள யத்தி னழுவு லிங்க வுடல்பூத ஞாநந் தன்னி, னழுவவித்தை மாயைபரன் சீவ னுகை நவிலுமையே முக்கயலாய்ச் சுகசிற் சத்தாய், நழுவலிலா தேக்கா லுந் தானே யாக நண்ணிவிளக் கிடுதலினச் சுதனு மாகும்.

37. 𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃

𑌅𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌤𑌶𑍍𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌸𑌦𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌨𑌾𑌶𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌨𑌾𑌶𑌨𑌂 ॥

ஜ்ஞாநாதவித்யாமாயா ச ஜீவேஶௌ ச விநஶ்யத: |
பஞ்சத்ரிம்ஶத்தத்வாதீதத்வாச்ச க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வாச்ச த்வம்ச்யுத: ||

எப்போதும் நழுவும் வடிவினனுய எனக்கு அச்சுதத் தன்மையானது எங்ஙனமா மெனின்? நூறு வயது சென்றால் தூல சரீரம் நாசமாம், பிரளயத்தில் இலிங்கசரீரம் நாசமாம், ஞானத்தினலோ அவித்தையும் மாயையும் ஜீவனும் ஈசுரரும் மறைவுறும், என்பதனுனும் முப்பத்தைந்து தத்துவங்கட்கு மேலாயிருப்பதனுனும் க்ஷேத்திரஞ்ஞத்தன்மை யுண்மையினுனும் நீ அச்சுதனேயாவாய். 37

38. க்ஷேத்ரஞ்ஞன்.

மூலவஞ் ஞானகா ரியமதா யமர்கின்ற மூன்றுதனு வுஞ்சேத்திர முன்னுமிதை யறிபவன் சேத்ரக்ஞ னுகுநீ மொழியர்த்த மறியேனெனல், சீலமில பாவவுரு வஞ்ஞாந மிதுபரம சித்திலா ரோபமாகித் திகழுநா தியதேனச் சொல்வதா நானேனச் சேத்திரந் தன்னினுற்ற, வாலம்ப மில்லறிவ நாதியா யுறுவத்தி யாசமாம் பூர்வ தேகவாங்மவநு பவமாம்பி ராந்திமேல் வருதேக வாங்மப்பி ராந்திகட்கு, மூலமிது பிராந்திமூ லப்பிரமை யறிவின்மை மொழிசேத்ரமத்தியா சமூ மோகமேன நீக்கியவ திட்டாந மாயறியு முரணினுஞ் சேத்தி ரக்ஞன்.

38. க்ஷேத்ரஜ்ஞ:

க்ஷேத்ரஜ்ஞத்வம் கதம் மே ஸ்யாத்ஸதா க்ஷேத்ரஸ்வரூபிண: |
ஶரீரத்ரயம் க்ஷேத்ரமுஜ்ஜ்ஞாநவாந் ஜ்ஞாயகஸ்தத: ||
க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஶ்ருத்யாஹுர்ஜ்ஞாநதோ ஜ்ஞாதா பவதி ஜீவக:|
ஸ்வப்நவாய்யம் மஜ்ஜ்ஞாநாதிதி த்ரிவம் ஜ்ஞாத்வாபி ஸந்ததி||
க்ஷேத்ராத்யாஸோநாதிரத: ஸதா பஞ்சதேஹாபிமாநத:|
ஸ்தூலஶரீரம் ஸம்ப்ராப்ய தேதஸ்த்வாதி தேஹகா: ||
வ்ருக்ஷவீஜவதேவ ப்ராணம் ப்ராப்ய ஸம்ஸ்தா ஜந்மகர்மண:|
பயத்ராயாஸ் ஹ்ராஸ்ப்ரப்ராஸ: ஸ்வநாமேவ ஜந்ததி ||
ஸாஜ்யேநா தோஷ்வாஸ்த்வாதேவ க்ஷேத்ரஜ்ஞாஹம் நஸம்ஶய: |

எப்போதும் க்ஷேத்திர சொரூபியா யிருக்கும் எனக்கு க்ஷேத்திரஞ்ஞத் தன்மையானது எங்ஙன மென்னில்? மூல

அஞ்ஞாந காரியமாதலின் மூன்று தேகங்களும் க்ஷேத்திரங்களாம், க்ஷேத்திரஞ்ஞ ஆத்மாவோ அஞ்ஞாநத் தானே அஞ்ஞனாகிய ஜீவனவன், நீ கூறிய பொருளை யான் அறிகின்றிலேன் என்பதாக அறிந்தும் மோகிக்கின்றனன். க்ஷேத்திராத்தியாசம் அநாதி யெனினும் நாச முடையதேயாம், பூர்வ தேகாபிமாநத்தாலே இத்தேகமானது அடையப் பெற்றதாம், இத்தேகத்தி னபிமாநத்தினாலே வருந் தேகங்க ளுண்டாம், தருவும் விரையும் போலப் பிறப்பிற்குங் கருமத்திற்கும் அந்நியோந்நியம் அந்தமே கிடையாதாம், பிராந்தி அத்தியாசம் கற்பனை ஆரோபம் என்பன பரியாயமாம், ஆகலின் வாக்கிற்கும் மநத்திற்கும் எட்டாத தன்மை யெனக் குண்மையினானே ஐய மில்லாமல் யான் க்ஷேத்திரஞ்ஞனாவே னென் றுணர்தி. 38

39. மநோவாசாம கோசரம்.

மலையுமந மென்னலந் தக்கரணம் வாக்கென்னன் மருவுபத் திந்திரியமாம் வருமிருவ கைக்குமிக வெட்டோணாப் பொருண் மநோ வாசாம கோச ரந்தா, னலைவில்பொரு ளிந்தவித மாகுமேற் சூநியம தாமெனிற் சுருதி பிரம மஸ்திபா திப்பிரிய மென்றுமதை யறிபவ னதுவாவ னென்று மின்ன, மேலையதற வோதலிற் பொருள் சூந்ய மலவாயி னெட்டோணா தேவித மென்னி லெழுகின்ற திரிவித வவத்தையறி கின்றசித் தலையுற்ற வாக்கு மநதி, னலைதலுற மந்நுவய வெதிரேக மவையையறி பொருளலா தவையின் விடய மல்லவா தலின்மநோ வாசாம கோசர னாகுநா மென்ன வறிவாய்.

39. मनोवाचामगोचरः

वाङ्मनोगोचरत्वं मे कथमेतत्प्रमाणं वद तत् ॥
मनोवाचामगोचरत्वं तत्त्वबोध्यं स्वस्वरूपता ।
सत्यं ज्ञानं सर्वं श्रुत्या ब्रह्मविद्ब्रह्मैवाप्नुयात् ।
आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान् न बिभेति कुतश्चन ॥
बोधित्वात्मन्यता नास्ति तद्वेद्यविषयः कथं ।
स्यान्तत्र योऽविषयातीतं तत्प्राचार्यात्त्व वेद्यहं ॥
अव्याकृतत्वादेन नित्यं मनोवाचामगोचरः ।

வாக்கிற்கு மநத்திற்கும் எட்டாத தன்மை யெனக் கெங்ஙன மெனின்? அதைக் கூறக் கேட்பாயாக? மநத்திற்கும் வாக்கிற்கும் எட்டாத தன்மையதேல் அதன் சொரூபம் சூநிய மெனச் சங்கை வருதல் கூடும், சத்தியம் ஞாநம் சுகம் என்னுஞ் சுருதியினானும், பிரஹ்ம வித்தானவன் பிரஹ்ம ரூபமாகவே யிருக்கின்றனன் என்னுஞ் சுருதியினானும், பிரஹ்மத்தி னாநந்தத்தைப் பெரிதறிந் தறிஞன் யாண்டும் எதற்கும் அஞ்சான் என்னுஞ் சுருதியினானும், சொரூபங் கூறப் படுதலின் சூந்யத் தகைமைச் சங்கை வருதற் கிடனின் றன்றோ, நல்லது அஃதாகுக, ஆயினும் மந வாக்குகட்கு விடயமாகாமை யாங்ஙனங் கூடு மெனின்? மூன்றவஸ்தைகளும் உதித்தலையும் ஒடுங்குதலையும் அவற்றின் வியாபாரங்களையும் யா னுணர்கின்றே னென்பதனானும் எனக் கவ்வியா கிருதத்தன்மை யுண்மையி னானென்பதனானும் யான் எப்போதும் மநோ வாசாமகோசரன் என வுணர்தி. 39

40. அவ்வியாகிருதன்.

ஆற்றுமுரு நாமமோடு விவகரிக் கப்படுவ தாம்பொருள்வி யாகிருதமா மவையிலா தவ்வியா கிருதமா மிதுசகம தன்கார ணப்பி ரமமாச், சாற்றும்வே தாந்தத்தி னிற்சாங்க்ய மாமதந் தனின்முக்குணங்க ளூற்ற தகவுபிர கிருதிக்கு முக்குணந் தாமுமே சமமுட னடங்கு காலை, யேற்றுபிர தாநமோ டவ்வியா கிருதமூல கதன்மூல மேன்று சொல்வ ரிருவகையி னிற்சர்வ சத்தியாய்ச் சித்ததா யியலு சர் வக்ஞ பிரமந், தோற்றுலகின் மூலமா மறிவில்பிர தாநமது துக ளுலகின் மூல மாகாச் சொல்லுமிவ் வேதுவாற் சகமூல மானநாந் துரிசிலவ் வியாகி ருதனே.

40. 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌃

𑌅𑌥𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌦𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 ।
𑌸𑌾𑌂𑌵𑍍𑌯𑌵𑌹𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌂𑌹𑍃𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌭𑌾𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑍇𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌸𑌹 ।

எப்போதும் வியாகிருத ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு எங்ஙனம் அவ்வியாகிருதத் தகைமையாம் எனின்? யாது நாம உருவத்தோடு கூடியதோ அது வியாகிருதமாம், அதனினும் விலக்ஷணமாயது அவ்வியாகிருதமாம், முக்குணங்களுஞ் சமமாதலினாற் பிரதாந மெனவும், காரண மெனவும், அவ்வியாகிருத மெனவுங் கூறப்படும். அந்தப் பிரதாநமே ஜகத்திற்குங் காரண மெனப்படுமெனச் சாங்கியன் சங்கிக்கின் அது பொருந் தாதாம். இதற்கும் இதனது காரியத்திற்கும் பிரஹ்மமே காரணமாம், இதனது சக்தி பரையாய் நாநாவித ஆற்ற லுற்றதாம் எனச் சுவேதாசுவதர சாகைகளாற் பெறப் படுதலின் எப்போதும் எனக்குச் சாக்ஷித் தன்மையும் அக்ஷரத் தன்மையு மிருத்தலின் யான் அவ்வியாகிருத னெனவே சிந்திப்பாய். 40

41. அக்ஷரன்.

நாசமுறல் சரமற்ற தக்ஷரநா ளுண்டபிர ளயஞாந மவையி னாச நணுகின்ற மூவுடற் கதிதசித் தானநா நந்தலில தால க்ஷரங்,கா சின்மறை யுத்திசர மெனல்வேத மதனினாற் கழறுபொரு ளக்ஷ ரந் தான் கருதுமீ மாங்கிசன் சங்கைமுன் னுள்ளபொருள் காணலாம் பொறியி னதனா, லாசின்மறை விதிநிடே தத்தையுங் கிரியையுற் றதையுமே யறையு மென்னி லாரணம் பொறியினாற் பிரமமறி யப் படா ததுவிதிநி டேத மென்னப், பேசுமவை யாவுரு திமிசையைச் செயவொணா தென்றுதான் பேசல் போலப் பிரமமே நாமென்ன வறியெனக் கூறலாற் பிரிவினா மக்ஷ ரந்தான்.

41. अक्षरः

अक्षरत्वं कथं ते स्यात्त्वदुक्ताक्षरलक्षणैः ।
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible]
[illegible] यदक्षरम् ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

எப்போதும் நாச ரூபியா யிருக்கு மெனக்கு அக்ஷரத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டாம்? முச் சரீரங்களும் ஞானத் தானும் பிரளயத்தானும் நூறு வருடங்களானும் நாசத்தை யடையு மென்பதி லையப்பா டின்றும், இது போலத் தனது சொரூப மொரு காலத்திலும் அழிவது இல்லை, அவற்றினும் விலக்ஷணமாகிய சாக்ஷியாம் நீ யக்ஷரனே, மறு யூகங் கேட்டி! க்ஷரம் வேதமாம் அவ்வேதத்தானே யாது பிரதி பாதிக்கப்படு மோ அது அக்ஷரமாம், இதன்கண் மீமாஞ்சகன் சங்கித்தல்:— இஃதிந்திரியங்களால் அநுமிக்கப்படும், நிஷித்த ரூபமாயும் விதி ரூபமாயும் இருக்கும் கருமங்களையே வேதம் விளம்புகின்றது ஆகலின் வேதத்தானே பிரஹ்மம் பிரதிபாதிக்கப் படுகின்ற தென்ப தெங்ஙனந் தங்களாற் கூறுவ தியையும் எனின்? ஹே மதி கெட்ட மூட சிகாமணியே! உன் சங்கைக் குத்தரங் கூறக் கேட்டி! பிரஹ்ம வித்தானவன் பிரஹ்மத்தை யடைவ னென்றும், ஆத்ம வித்தானவன் சோகத்தைக் கடப்பன் என்றும், இருதயக் குகையின்கண்ணே யிருக்கும் பிரஹ்மத்தை யுணர்ந்தவன் பிரஹ்மத்தின்கண்ணே நிலைபெறுவ னென்றும், ஆநந்தம் பிரஹ்மம், அவ்வாநந்தத்தை யடைந்து ஆநந்தமே யாவன் மற்றொன் றாகான் என்றும், அபயமா யிருக்கும் பிரஹ்மத்தை யுணர்ந்தவனுக்குப் பயமே கிடையாது என்றும், யாவன் பேத புத்தியைச் செய்கின்றானோ அவன் பயத்தை யடைகின்றான்

என்றும், எதனினின்றும் வாக்கும் மநமும் கோசரிக்க முடியாமற் றிரும்புகின்றனவோ என்றும், பிரஹ்மத்தி ஞாநத்தைப் பெரிதடைந் தறிஞன் பீதியை யாண்டும் பெற்றிட மாட்டான் என்றும், புண்ணியத்தாற்று னென்னே பாவத்தினுற்று னென்னே இரண்டையும் நீக்கி இன்ப பதம் எய்த வேண்டு மென்றும், யாவன் அந்நியத்தை யுபாசிக்கின்றானோ அவன் பசு வென்றும் அநேக வேதங்கள் அறைதலின், பிரஹ்மமே யா னெனச் சிரவணித்துச் சுயம் பிரஹ்மமே யாகின்றனன் ; ஆகையால் எனக் கெப்போதுந் திருக்கு ரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் அக்ஷரன் என நினைந்து வாழ்வாய். 41

42. திருக்கு.

அறிவதுதி ருக்காம தாங்மா வலாதுதா னமர்திருசி யங்க ளாங் மா வன்றுலோ காயுதன் சங்கையநம் வநிதைமுத லானபோ கங்க ளேல்லா, மறிந்தநுப விக்கையா லாகந்தி ருக்கென்னு மவனையே சாருவாக னமரவே கண்டித்த லிந்திரிய மில்காலே யறிவுகெட் டோ ன்றை யுந்தா, னறிந்தநுப வித்திடா தாலுமே யிந்திரிய மமர்காலே யறிவதாக வாகமது விலகலா லாகமறி வன்றுபோறி யறிதிருக் கென்னு மவனே,யறிதத்து வாதிகண் டித்தலவ னுல்வழக் கற்றபடி யேபிராண னுங்மாவ லாதிந்தி யங்களாங் மாவுமே யன்றென்று ரைக்கு மவனே, யறியுபா சகனுமே நீக்கலப் பிராணபோறி யாகமுத லியாவு மநமில் லாவிடிற் றேற்றமை யான்மநந் திருக்குமற் றதுதிருசி யங்க ளென்னு, மவனேயுந் தார்க்கிகன் கண்டித்தல் புத்தியில் லாது விடின் மநது சலன மதனுற்றி ருக்கன்று புத்தியே யறிவென்னு மவனேயும் புத்த னீக்க, லறிதலுறு யாவுஞ்சு ழுத்தியி லிலைச்சூந்ய மாங்மாவெ னவனை நவில்பட் டாசாரி யதுவுமாங் மாவன்று றுஞ் சக மடைந்தனன் சுழுத்தியி லேன, வறைசீவ னறிவென்பன் யாவ ரையு நீக்கல்வே தாந்தியறி விற்சீ வனே யாதியாய் விடயவரை யில கலா லறிவல்ல வவையறியு நாந்தி ருக்கே.

42. 𑌦𑍃𑌕𑍍

[illegible]
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍃𑌗𑍇𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍀 ।
[illegible]
[illegible] ॥ [illegible]

வர்ணிதம் | ஜீவஸ்ய நித்யத்வெ தெஹஸம்பந்தஸ்யாத்ர த்ருஶ்ய-
நாஶ: || ஶரீரெந்த்ரியாண்யாத்மா வதாமீத்யாதி ப்ரயோக-
த: | ப்ராணவாதீந்த்ரியாணாம் கலஹெ ப்ரஹ்மயு-
க்தித: || சக்ஷுராத்யுத்க்ரமெ'பி ப்ராணஸத்வெந
ஜீவதி | ப்ராணோ ஜாகர்தி ஸுப்தெ'பி ப்ராணஶ்ரை-
ஷ்ட்யாதிகம் ஶ்ருதம் || தந்மதம் தூஷயத்யந்யோ மநஶ்ஶக்தத்வ-
வாதக: | ப்ராணஸ்ய ஜ்ஞாநம் மநஸி மநஸா ஜ்ஞாயதெ த-
ஜ்ஞ: || தத்ராந்யெ தூஷயந்தி பௌத்தா நிஶ்சீயதெ
ஈத்ரு: | அஹம் வ்ருத்திஸம்வேசாஸ்வ ஜிராத்மநவெதந: ||
ஸாக்ஷாத்வ ஸாக்ஷிஸம்பந்யாத்ஸ்பந்ய ஶக்தித்தி கஸ்ய
தெ | ஸாக்ஷாத்தூஷயத்யந்யா ஜீவ ஶுத்தாநஸம்பந்தா ||
அஸ்வாஹம் ஸர்வவித்வெதி நாஹம் கிஞ்சித்விஷம் |
தெஹாதி ஜீவபர்யந்தா ஹ்யநாத்மைவ நிஶ்சிதா: ||
ஸர்வாநாத்மகவாக ப்ரத்யக்ஷாதிமெவாஹம் ந ஸம்ஶய: |

எப்போதுந் திருசிய ரூபமா யிருக்கும் எனக்குத் திருக்கு ரூபத் தன்மை யெங்ஙனமா மெனின்? கேட்டி! விகாரத்தோடு கூடிய திருசிய மியாவும் அநாத்மாவாம், விகார மற்ற திருக்கே யாந்மாவாம், இதன்கண்ணே வாதிகட்கு விவாதம் உண்டாதல் கூடும், மாலை சந்தந வநிதை முதலிய போக்கிய வத்துக்கள் இதன் பொருட்டே பயன் படுதலின் இத் தூல தேகமே யாந்மா வென்பன் விரோசனன், அவனைச் சாருவாகர் கண்டித்தல், ஜீவனது போய்விட்டால் தேகத்தின்மரணத்தை யிங்குக்காண் டலினானும், வசனிக்கின்றேன் என்பதாதியாய பிரயோகங் காண்டலினானும், இந்திரியங்களே யாந்மா வென வெண்ணற் பாலதாம். பிராண வாதிகள் பேசுவதாவது, இந்திரியங்க ளாந்மா வாகாவாம்; ஏனெனின், இந்திரியங்கட்கும் பிராணனுக்கும் பரஸ்பரம் கலகம் நேரிட்டபோது எது சென்றுற் றேகம் அமங் கலமாமோ அது ஆந்மா வெனப் பிரஹ்மா கூறிய யுக்தியினானும், விழி முதலிய இந்திரியங்களுள் ஒன்று சென்ற போதினும் பிராண னிருத்தன் மாத்திரையானே குருடன் செவிடன் எனச் சீவித்தலினானும், துயிலின்கண்ணும் பிராணன் விழித் திருத்தலினானும், அநேக மேன்மைகள் பிராணனுக்குக் கேட்கப் படுதலினானும் பிராணனே யாந்மாவாம்; அம் மதத்தை மந

மே யாங்மா வென்னும் உபாசகனாகிய மற்றொருவன் தூஷணஞ் செய்தல், மநத்தினாலேயே பிராணன் விளங்குகின்றது மநத்தாலேயே யுலகம் முழுவதுங் காணப் பெறுகின்றது ஆகலின் மநமே யாங்மா வென்பன்; அதனைத் தார்க்கிகர் கண்டிக்குமாறு புத்தியினாலே இது மநமெனா நிச்சயிக்கப் படுகின்றது, நான் என்னும் விருத்தி சொரூபமா யிருத்தலின் புத்தியே யாங்மாவாம் மற்றைய தன்றாம் என்பர்; பௌத்தரோ துயிலின் கண்ணே புத்தி சூங்யமா யிருத்தலின் சூங்யமே யாங்மா வெனச் சொல்வர்; பாட்டரோ அதனைத் தூடிக்குமாறு, அஙஞிய மாய ஜீவனே யாங்மாவாம்; சூங்யத் தன்மை யாங்மா வாகாதாம், யான் சுகமாகவே துயின்றேன், யான் ஆண் டொன்றையு மறிந்திலேன் எனத் துயிலின்கண் ணநுபவிப்பவன் ஜீவனாவன் என்பர்; இவர்க ளியம்பிய தேக முதலாகச் சிவ னீறாக யாவும் அநாங்மக்க ளென்பது நிச்சயமாம். ஆகலின் யாவற்றிற்கு முன்ளா யிருக்குந் தன்மையும் பிரத்தியக்குத் தன்மையும் எனக்கு இருத்தலினாலே யான் றிருக்கே யாவேன்; இதிற் சமுசய மில்லை யென்பதாகத் துணிவாய். 42

43. பிரத்தியக்கு.

அகநோக்க மநதினி லகப்படும் வஸ்துவே பிரத்தியக் கந்த வாங்மா வவித்தையா திகளினாற் சீவாதி யாய்ப்ராக் காம்விர்த்தி வெளி நோக்க மாய்ச், சகமீசர் தேவர்சாஸ் திரமென்னும் விடயங்க டமிலலைங் தோய்ந்து பருவஞ் சார்ந்துபர மோட்சமதை நாடிலாங் மாமிகத் தகுஙிரதி சயமுத்தி யென், பகர்சுருதி வாக்யவுப தேசமுற் றுடல்பொறிகள் பங்கரணம் யாவு நீக்கிப் பன்னிடும் பிரத்யக்கு விர்த்தியென் றுறுபெயர்ப் பற்றியே தன்னை நோக்கித், தகைமையுறு வெய்யிலின் விளக்கெனக் குன்றியே சாட்சிமாத் திரம தாகச் சனிக்கின்ற விர்த்திஞா நத்தையே காணுநாங் தயங்கிடுபி ரத்தி யக்கே.

43. ப்ரத்யங்

ப்ரத்யக்த்வம் தத்கதம் தேஹஸ்யாஸ்ய ஸ்வபுத்தி வாஸநா ப்ராதிபாஸிக: ॥ அஹங்காராதி வாஸநா நாத்யந்த ப்ராதீதம் ப்ரத்யகேவ தஸ்ய । அஜ்ஞாநஸ்ய ஸ்வயமேவாத்மா ஜீவஸாக்ஷீ ப்ரத்யக்த: ॥ கூடஸ்தோ தேஹஸ்யாந்தரே ஹேய ப்ராதித்யா ப்ரத்யாதிஷ்டே । வாஸநாத் ப்ரஜ்ஞாய தேஹ ஸாக்ஷீ ப்ரத்யக்

𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌵𑌮𑍇𑌚𑌕𑌃 । 𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌂 ॥ 𑌮𑌮 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌾 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।

எப்போதும் பாகிய ரூபியா யிருக்கும் எனக்குப் பிரத்தியக் குத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டாம்? உண் முகமாகச் செய்யும் அநுசந்தாநத்தால் அகப்படுவதே பிரத்தியக் கெனப்படும், அஞ்ஞாநத்தினலே யாத்மாச் சுயமாகவே ஜீவத் தன்மையை யடைந்தது, ஆகலின் தேவதிர்யக்கு நராதி சரீரங்களி லிருந்து கொண்டு போகப் பொருட்டுக் கருமத்தைச் செய்கின்றது, மீண்டும் மீண்டும் பிறவியையே யெடுக்கின்ற தல்லாமற் பேரா நந்தத்தையடைவதே கிடையாது; நிட்காமமாகச் செய்யப்பட்ட நற்கருமங்களின் பரிபாகத்தானே கிடைக்கப் பெற்ற சற்குருவின் உபதேசத்தானே, பஞ்ச கோசங்களின் விவேகத்தானே பேராநந்தத்தைப் பெறும்; ஆகலின் சிங்மாத்திர ரூபத் தன்மையெனக் கிருப்பதனுனே யான் பிரத்தியக் காங்மா வென்பதன் கண்ணே ஐயப்பா டின்றும். 43

44. சிங்மாத்திரன்.

சேடமாகி யறிவற்றுத் தோற்று கின்ற சேகங்களையுஞ் செயற்கையறி வாக வுற்று, மடமான தறுமியற்கை யறிவின் மூன்று வகையான வுடல்களையு மியற்கை யான, விடமான வறிவாகிக் காணு நின்ற வியல்பான நமக்கறிவே வடிவல் லாமற், றிடமாமற் றேரு வடிவு மிலாத தானுஞ் சின்மாத்ர னெனவென்றுஞ் சிந்தை செய்வாய்.

44. 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍃

𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌤𑌃 । 𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌿 ॥ 𑌜𑌡𑌰𑍂𑌪𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌡𑌾 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿 । 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌯𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌕𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌮 𑌸𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।

எப்போதும் சாக்ஷிய சொரூபியா யிருக்கும் எனக்குச் சின்மாத்திரத் தன்மை யெங்ஙனமாம்? அகண்டாகார விருத்தியும் சூரியன் முன் வைத்த தீப வொளி மங்குவதேத் போலச் சச்சிதாநந்த ரூபமா யிலகு மென்பாலே மங்கி யொடுங்கும்; ஜடரூப உலகமும் சித்தின் சந்நிதி மாத்திரத்தால் ஜடமா யிருந்த போதினும் கோசங்கள் சைதந்யம் போலும் தனது வாஸ்தவ சொரூபத்தை விசாரியாத வரையிலும் இலங்குகின்றன; ஆகையால், எனக்கெப்போதும் சத்ரூபத் தன்மை யுண்மையின் யான் ஐய மில்லாமற் சின்மாத்திரனா யிருக்கின்றே னென் றெண்ணுதி. 44

45. சத்துருபன்.

நானெனமூன் றவத்தையினுண் ஞேக்காய்த் தோன்று நாலேழ் தத் துவங்கள்வெளி நோக்கா யீதென், றீனமுடன் றேற்றுமேழ் தத்துவங்க ளிருவகையா மையேழுந் திங்க டோறு, மூனதிரி விதவவத்தை களினுந் தோன்றி யொழிகையினுங் கூடவொழி யாமற்றானே, யீன மிலா நித்தியமாய் நிலைமை யுற்றே யிருக்கின்ற நாமேசத் தென்ன வோர் வாய்.

45. ஸத்³ரூப:

ஸத்³ரூபத்வம் கத²ம் மே ஸ்யாத் ஸர்வதா³ஸத்ஸ்வரூபிண: || ஷட்த்ரிம்ஶதி தத்வேஷு அஹமஹமிதி பா⁴ஸதே | இத³ம் தயா பா⁴ஸமானாஸ்தத்த்வாஸ்து மாயிகா: ||
உத்பத்தி விலயௌ ப்ராப்தாவஸ்தா²த்ரயேஷ்வபி |
நிர்விகாரஸ்ஸ ஸாக்ஷீ ஸத்³ரூபோ ஸ்வஸ்வமேவ ஹி ||

எப்போதும் அசத் சொரூபியா யிருக்கு மெனக்குச் சத்து ரூபத்தன்மை யெங்ஙன முண்டாம் எனின்? இருபத் தெட்டுத் தத்துவங்களினும் யான் என தென்னுந் தோற்ற முண்டாவதே போல இது வென்பதாக விலங்கும் ஏழு தத்துவங்களும் மாயையாலானவாம். இவைகள் யாவுமே யுற்பந்நமாகி இலய மடைகின்றனவென்பது மூன்றவத்தைகளினுங் காணப்படுகின்றன; ஆகையா லெனக் கெப்போதும் நிர்விகாரத் தன்மை யுண்மையின் யானே சாக்ஷி யாகிய சத்து ரூபனென எண்ணி வாழ்வாய். 45

6

46. நிரீசுரன்.

வரமான பிரமாதி காரணே சுரரோடு வைசுவா நரன்முதலதாய் மன்னுபர மாங்கிச னீறுகா ரியவீசர் வகையுடன் விராட்டாதியாய்த், திரமான சுத்தமீ ருஞ்சத்தி பேதங்கள் செறிசீவ ராயிருந்து திகழ்வரு டன்சரிய தாயிலக ஞானயோ கங்களைச் செய்ததிகழைங், கரன்வேல னுதியா நூதனே சுரர்மிகக் கருதிவரி னிற்பாதியாய்க் கதிர்ஞான யோகஞ் செய் நந்திசண் டேசாதி கயோகி கட்கும்வேறு, யுரமான நமிலவர்க ளோரோர்கா லலந்தனி லுதிப்பதா லுண்மையலதா லுயர்வாம கண் டசித் துருவமா கின்றநா முறுநிரீ சுவரனுமே.

46. நிரீஶ்வர:

கத²ம் நிரீஶ்வரத்வம் மே ஸதை³வேஶ்வரரூபிண: |
ப்³ரஹ்மாதி³காரணேஶாஶ்ச விராடா³தீ³ஶ்வகார்யகா: ||
விஜ்ஞானயோக³மாஹாத்ம்யாத³வதாரேஶ்வராஸ்ததா² ||
அல்பயோக³தபோயோகா³ந்நந்தீ³சண்டீ³ஶ்வராத³ய: ||
சிந்மாத்ரே மயி ஸர்வேऽபி வீசிவஜ்ஜாக்³ரதி மாயயா |
நிர்ஜீவத்வாந்மம ஸதா³ஹம் ஹ்யஹமேவ நிரீஶ்வர: ||

எப்போதும் ஈசுவரரூபியா யிருக்கு மெனக்கு நிரீசுரத் தன்மை யெங்ஙனங் கூடு மெனின்? பிரஹ்மா முதலிய காரண ஈசுரர்களும், விராட்டு முதலிய காரிய ஈசுரர்களும், சந்ததம் ஞான யோகத்தான் மேன்மை மிக்கு யாவருக்குந் திரு வருள் புரியும் திருவவதார ஈசுரர்களும், இவரது பெருந் தவத்தினுங் குறைந்த அருந் தவத்தினை யாற்றிய நந்தீச சண்டேசராதியர்களும், சின்மாத்திரக் கடலா மென்பால் அலை போல இவர் யாவரும் எழுந்து மாயையால் இலங்காநிற்பர்; ஆகையால் எனக்கு நிர்ஜீவத் தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் யானே நிரீசுரன் ஆவே னென ஐய மற அறிந்து வாழ்வாய். 46

47. நிர்ச் சீவன்.

சீவனற் றேழிறனிற் சீவனுஞ் சீவனுய்ச் செறிபோரு ளவித்தை தன்னிற் சேர்பிரதி விம்பிதசி தாபாச னவனளவில் செங்மநற் கன்ம முற்றே, பாவமற சித்தசுத் தியையுற்று பாசனை பலசங்ம முற்ற வத

ஞற் பகருமே காக்கிர மடைந்துசா தநமுடன் பரமதே சிகனை யுற்றே, தாவில்சிர வணமனந மேநிதித் தியாசந சமாதிசாட் சாத்காரமுந் தடையுறச் செய்துறமஞ் ஞானமும் ஞ்சவித தகுபிரம முந்தவிர்த்துச், சீவத்து வங்கெட்டு விம்பகை தங்கியச் சித்துமாத் திரம தாகச் சேரிகின்ற தாலியா நிர்ச்சீவ னென்னவே தெளிவுட னறிந்து கொள்ளே.

47. நிர்ஜீவஃ

நிர்ஜீவத்வம் கதம் தேவ ஸ்வாத்மரூபாஜ் ஜீவரூபிணஃ ।
அத்ராஜ்ஞாநாஜ்ஜீவபாவமேத்ய பஹுஜந்மஸு ॥
கர்மணா வித்தபுண்யஸ்ய ததா ஶுத்தா ஸத்வாஸநா ।
சித்தைகாக்ர்யம் தயா ஶுத்த்யா தேந தத்த்வாயநம் வரம் ॥
ஸத்குரும் ப்ராப்ய தது³க்த்யா ஶ்ரவணாதி சதுஷ்டயாத் ।
பஞ்சப்ராந்திநிவ்ருத்த்யஸ்து ஜீவத்வம் த்யஜ்ய விஶேஷதஃ ॥
பேதஸத்வஞ்ச கர்த்ருத்வம் தேஹஸங்கம் ததைவ ச ।
ஸம்ஸாரோந்யஃ கல்பிதேதி ஜகத்ஸத்யத்வபாவநம் ॥
ஏதே பஞ்சப்ரமாஃ த்யக்த்வா மஹாந்தி ஸ்வாத்மதர்ஶநாத் ।
தே நிஷ்க்ருதிரூபத்வாந் நிர்ஜீவோஸௌ ந ஸம்ஶயஃ ॥

எப்போதுஞ் சீவ சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு நிர்ச்சீவத்தன்மையானது எங்ஙன முண்டாம் எனின்? தன்னை மறந்ததானே ஜீவத் தன்மையை யடைந்து அநேகங் கோடி ஜன்மங்களை யெடுத்துழன்று சென்ற ஜென்மங்களிற் செய்த நிட்காம கரும புண்ணிய விசேடத்தாற் சித்த சுத்தியைப் பெற்று அதனானே உபாசனைகளை நெடுங்காலஞ் செய்து மந ஒருமையை யதனானே யடையப் பெற்று, அதனானே உயர்ந்த ஞான சாதநங்களை யடைவுற்று, பின்னர்த் தேசிகர் சிறந்த திரு வடிகளை யடைந்து முக்தி யடையும்பொருட்டுச் சிரவண மநந நிதித்தியாசந சமாதிகளைப் பயின்று, "சத்தியமிந்தச் சகமெனல் கருவி தனக்கிடா துடலே நா னென்னல், கர்த்தபோக் தாவுந் தானெனல் தானுங் கடவுளும் வேறெனக் கருதல், சித்துரு வாகியிருந்துநா னேகன் சிவனெனல்" என்பனவாய ஐவகைப் பிராந்திகளையும் விடுத்து, சித்தின்கண்ணே சிறப்பா யொளிரும் ஜீவத்தன்

மையை விடுத்து, தனது வடிவத்தைத் தரிசித்து யாவு மறந்திருக்கு மெனக்கு நிட்பிரகிருதித் தன்மை யுண்மையின் நிர்ச்சீவன் யான் என்பதிற் றடையே யில்லை யென நினைந்து வாழ்வாய். 47

48. நிட்பிரகிருதி.

பிரகிருதி யின்மைநிஷ் பிரகிருதி சாங்கியன் பெறுசங்கை சீவா தியைப் பிரகிருதி முக்குணத் துண்டேணி நிற்கையிற் பிரமநிஷ் பகுதி யேவிதம், விரவுகயி றுதிகளை யன்றியே சர்ப்பாதி மேவாதின் வாக்கு மாத்ரம் விளங்குமு லப்பகுதி பிரமத்தை விடவற்பம் வேறிலெனும் யுத்தி யாலுந், திரநனவு கனவுசக மியாவுமதை யறிகின்ற சித்தாக வழி தல் சண்டுஞ் சித்தின்வே றுயறிந் தவனுந்ம பிரமத்தி செய்கின்ற பாவி யென்றும், பரமிலவை யாவுநம துருவென்று கண்டவன் பரப் பிரம மென்றும் வேதம் பன்னலா லுந்திரப் பிரமமா கின்றநாம் பகருநிஷ் பிரகி ருதியே.

48. நிஷ்ப்ரக்ருதி:

கதம் நிஷ்ப்ரக்ருதித்வம் மே ஸாங்க்யோ சோத்யம் ப்ருவீத்யஹம் |
ப்ரக்ருதிஸ்த்ரிகுணைர்ஜீவஜகதீஶாந் ஸதா ஸ்ருஜேத் ||
இதி சேத்ரஜ்ஜுஸர்பாதிவத்வாசாரம்பணா ததா |
மாயேயம் ப்ரஹ்மஶக்திஶ்சாப்யைந்த்ரஜாலிகஶக்திவத் ||
ஜாக்ரதாதிஷ்வவஸ்தாஸு ஸ்வயம் ஸ்வாத்மாநுபாஸித: |
த்ரஷ்டா ந ஸம்ஸ்ப்ருஶ்யதே யஸ்மாத் ஜ்ஞாநத்ருஷ்டேதி ஸா ஹி ஶ்ருதி: ||
ஸர்வம் ப்ரஹ்மேதி விஜ்ஞாநாத் ப்ரஹ்மைவ ப்ரஹ்மவித்தி ஹி |
அஹம் நிஷ்ப்ரக்ருதிஸ்தஸ்மாத் ஸம்ஸாரீ கல்பிதோ ஹத: ||

எனக்கு நிட்பிரகிருதித்தகைமை யெங்ஙனங் கூடும்? சேசுவர சாங்கியன் சங்கையால் வெருண்டுளேன்; அஃதியாதோ வெனின்? பிரகிருதியானது முக்குண வயத்தால் ஜக ஜீவ பரங்களை யெப்போ தும் சிருஷ்டித்துக் கொண்டே யிருக்கும் என்பன், என்பையேல். கேட்டி! பழுதையிற் பாம்பு முதலியவை வாக்கு மாத்திரையானே யிருப்பதே யென்ன இம்மாயையும், இந்திரஜாலக் காரனிடத்தில் இருக்குஞ் சத்தியே போல ஊகித்து நோக்கின் பிரஹ்ம சக்தியா மென்

னும் ஊகத்தினுனும், நனவு முதலிய பிரபஞ்ச மியாவும் சித்தின் மாட்டே இலயப்படுதலால் கேவலம் சிற்சொரூபமேயா மென்னும் அநுபூதியினுனும், தன்னைப் பிரஹ்மத்தினும் அயலாகக் கண்டோன் தன்னைக் கொன்ற பெரும்பாதக னென்னும் அளவில்லாத சுருதிப் பிரமாணங்களாலும், எல்லாம் பிரஹ்மம் என்னு மெய்யுணர்வினுற் பிரஹ்மத்தை யுணர்ந்தோன் பிரஹ்மமே யிவன் மற்றென்றுமாகான் என்பனவாய மாமறைப் பிரமாணங்களாலும், எனக் கசம்சாரித் தன்மை யுண்மையினுனும் யா னெப்போதும் நிட்பிரகிருதியாவ னென்றுணர்க. 48

49. அசம்சாரி.

வரமில்சம் சாரமில் லோனசம் சாரியாய் வன்னவாச் சிரமங்களு மருவிவைக் குரியதன் மாதன்ம பேதமும் வருமிவற் றின்பலந்தாத், தருசோர்க்க நரகாதி யும்மவற் றின்சேஷ சஙஙமர ணுதியாவுஞ் சம்சார மாகுமிது தநுவைநா மேன்றிடிற் றன்னையுறு மிவ்வு டற்குத், திரம் ருவு நாமனிய மேனவறிந் திவ்விதந் தேர்சிதா பாசனுக்கே சிறிதுமிலை யிவனையு முடலையும் பொய்யெனத் தேர்ந்திவற் கதிதமான, பிரமமக மேனவறிந் துறமேமக் கற்பமும் பேர்நதசம் சாரமில்லாப் பேற்றியாற் சுத்தசித் தாகின்ற நாமிகப் பேணசம் சாரியாமே.

49. அஸம்ஸாரீ

அஸம்ஸாரிஸ்வரூபஸ்ய கத2ம் ஸம்ஸாரிணோ ஐ ।
ஸம்ஸாரோ நாஸ்வர்ணாந ஸாஸ்ரமோசிதவாஸயோ: ॥
நரகஸ்வர்க3ரூபேண ஸுக2து3:க2ம் தத: பரம் ।
தச்சேஷாயுர் ஜந்ம ஜாயதே ம்ரியதே பர: ॥
யஸ்யைதே ஸம்ஸ்ருதிஸ்தா ஸம்ஸாரீதி நிகூஷித: ।
தேஹாபிமாநஜோ ஜீவஸ்யாபி ந ஹிஸ்ரிஸ ॥
தத்ஸாக்ஷிணோ ஸம்ஸாரித்வம் கஸ்ய ஹி ।

சம்சாரியா யிருக்கு மெனக்கு எங்ஙனம் அசம்சாரி சொரூபத் தன்மையா மெனின்? தத் தமது வருண ஆசிரமங்கட்குத் தக்கபடி யாய்ப் புண்ணியங்களும் ஒழுங் கின்றிப் பாவங்களு மாற்றலாற் சுவர் க்க நரக ரூபமா யநுபவிக்கப்படுவதும், அதன் பின்னர் எஞ்சி நின்ற

புண்ணிய பாவங்கட்காக ஜந்ம கோடிகளில் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்தும் இறந்தும் அவதிப்படுவதும் யாதோ அதுவே சமுசாரமாம்: யாவனுக்குத் தேகத்தின்கண்ணே யானென்னும் மதி யுளதாமோ அவனே சமுசாரியாவான் எனத் துணியவேண்டும், தேகத்தினின்றும் யான் வேறென்னு முணர்வு மாத்திரையானே ஜீவனுக்கும் யாதொரு சமுசாரமு மில்லை யென்னின் அதற்குஞ் சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்கு அபத்தத்தன்மை யுண்மையின் யானே யசம்சாரியாவனென நினைந்து வாழ்தி. 49

50. அபத்தன்.

கட்டுண்ட வன்பெத்த னதுவில னபெத்தனுங் கள்வன்கயிற்றினாலே கட்டுண்டல் போற்பிரம ஞானமெனும் புத்தியை மறைத்துமே களவுசெய்த, திட்டவஞ் ஞானமது வந்தவுட னேயகந் தேகமெனமானித்திடுந் திருடனும் புண்யபா வங்குரோத காமாதி தீயபா சங்களாலுங், கட்டுண்ப னப்போது துக்கபய செந்மங் கணக்கிலா துண்டு பரனற் கருணையின்மெய்ஞ் ஞானம்வந் துடன்மான மற்றபின் கனபெந்த துன்ப வற்கும், விட்டொழித லாலுமுட லுலகினன் மட்டிடாவியனகண் டாநந்தமாய் மேவெமக் கோருபெந்த மும்மில்லை யாதலான் மிகநாம பெத்தனுமே.

50. அபத்த:

அபத்தத்வம் கதம் ச ஸ்யாத் பாசபத்தஸ்வரூபிண: |
சௌர்யபத்தோ யதா பத்த இதி ஸ்யாதஜ்ஞாநாத் ஸ்தாவரஸ்ய தேஹதாம் || புண்யபாபைச்ச பத்தஸ்ஸந் காமக்ரோதாதிபாசத:| பத்தா ஜந்மஸஹஸ்ரேஷு து:கோத்து:கம் வ்ரஜத்யஹோ||
குரோ: க்ருபாகடாக்ஷேண ஸ்யாத்ஜ்ஞாநம் யதா பவேத்|
ஜீவஸ்ததா ஸ்வபந்தோ ஹி நிர்முக்தோபயபந்தத: ||

பாசத்தாற் கட்டுப்பட்ட சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு அபத்தத்தன்மை யெங்ஙனங் கூடு மெனின்? கேட்டி கயிற்றாற் கட்டுண்ட திருடனைப் போல அஞ்ஞானத்தாற் கட்டுப்பட்டவனுகித் தேகத்தன்மையை யடைவுற்றுக் காமக் குரோதாதிய பாச வாசனையாற் புண்ணிய பாவங்களைச் செய்து செய்து கட்டுப்பட்டு அநேகங் கோடி

பிறவிகளிற் றுயரத்தை யடைந்து அந்தோ! துயரினின்றுந் துயரை யடையாநிற்பன்; ஆசிரியரது திரு வருளினுலே தன்னை யுணரும் மெய்ஞ்ஞானமானது கிட்டுமாயின் அத் திருடனுஞ் சீவனுகிய நீ அப் போது நிரவயவத்தன்மையை யடைந்தவனுய் அபத்தனுக வாழ்வாய்.

51. நிரவயவன்.

அத்தமுறு சரஞ்சதி யவயவமு டைத்தாகி யமர்கின்ற மூவுடற்கு மநியமா யாகாய வுருவமாய் மூவித வவத்தையின் கரியதாக, நித்த முறு மென்றனக் கேற்கேனவோ ரவயவ நின்றிடா தாலுநம்போ னி கழுண்மை யல்லாது தன்னதவ யவமென்ன நேர்கின்ற பொருளு மன் றிச், சுத்தமுறு நம்மினிற் சற்பிதம தாகியே தோற்றலுறு முலக மதனைத் தொட்டுமே யவயவமி லாதாலு மிவ்விதந் துகளுற்ற வுபய வகையாய்ச், சத்தமுறு மவயவஞ் சற்றுமே சார்ந்திடாத் தகுதன்மை யோடு தானே தானுயி யிருக்கின்ற நாநிரவ யவனெனச் சந்ததமு மெண்ணு வாயே.

51. *நிரவயவ:*

நிருக்தாவயவத்வம் மெ ஸதாவயவிந: கதம். |
ஸஸ்வாதாதிரூபோயஸ்· தஸ்வாவயவா ஸ்ருதம் ||
தத்ஸாக்ஷிணோ மெ கிஞ்சிதாவயவத்வம் ந விந்த்யதெ |
ஸ்வாதிரூபொவயவொஹ்யாகாஸாதெஷு மெ ந ஹி ||
ஸ்வமஹாவஸொக்ஷத்வாம் நிருக்தாவயவொஸ்ம்ஹம் |

எப்போதும் அவயவியாயிருக்கு மெனக்கு நிரவயவத்தன்மை யாவது எங்ஙன மெனின்? கர சரணுதி ரூபம் யாதோ அஃதே அவ யவமாம்; அதன் சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்கு ஒரு சிறிதும் அவயவமே கிடையாதாம்; சத்தாதிரூப அவயவமோ ஆகாசாதிகட்கே யலாது எனக் கின்றும். ஆகலின், சுயமாகவே யெனக்கு அபரோக்ஷத்தன்மை யுண்மையின் யான் நிரவயவனே யாவேன் என் றெண்ணுதி. 51

52. அபரோக்ஷன்.

ஆதரமாங் கன்மகாண் டத்தி லோது மதன்மதன்ம மதன்பலன் கள் பத்தி காண்டத், தோதலுறு தேவதையும் டரோட்ச மாகு முயர்ஞான காண்டத்தி லோது பிர்மங், கேதமுறு மவைபோலப் ப

ரோட்ச மின்றிக் கேட்டவுடன் ருணக் கிளர்த லாலே, யேதமிலா திப் பிடியேப் போதுந் தானு யிருக்குநா மபரோட்ச னென்னலாகும்.

52. 𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌃

𑌕𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍇𑌣 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇 । 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌮𑍍 ॥ 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥ 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌨 𑌹𑌿 । 𑌦𑌶𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑌸𑍀𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃 ॥ 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌹𑌿। 𑌅𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌹॥

பரோக்ஷமாக இருக்கும் எனக்கு அபரோக்ஷத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டாம் எனின்? கர்ம காண்டத்திலே கூறப்பட்டிருக்கும் புண்ணிய பாவங்கள் அவற்றின் பயன்கள் பக்தி காண்டத்திலே கூறப் பட்டிருக்குந் தேவதைகள் அவற்றின் பயன்கள் என்பவை பரோக்ஷ மாயிருப்பன போல் ஞாந காண்டத்தி லின்றும். பத்தாமவன் நீ என்னன் மாத்திரையானே பதின்மன் யானே யென நிச்சயம் வருதல் போல நீ பிரஹ்மா யிருக்கின்று யென்னும் ஆசிரியர் உபதேசத்தினானே பிரஹ்மமே யான் யானே பிரஹ்மம் என்பதாக எனக்குச் சுயமாந் தன்மை யுண்மையின் அக்கணத்திலேயே யகன் அபரோக்ஷ னாவே னென் றெண்ணுதி. 52

53. ஸ்வயம்

அறைசுயந்தா னிருத்த லெவித மென்னி லஞ்ஞாந காலத்தி லநிய மாகி, மற்றவிலதா யிலகேழ்தத் துவமு ஞாந மருவினபின் றனலவாய்த் தள்ள லுற்ற, வழிவிலதாங் தத்துவங்க ளிருபத் தெட்டு மாகமுப்பத் தைந்தினுக்கு மப்பா லுற்ற, விறவின்முப்பத் தாறுந்தத் துவமேப் போத மியாமாக விலங்கலினுஞ் சுயமேன் றோர்வாய்.

53. 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂

𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇 𑌵𑌦 𑌗𑍁𑌰𑍋 𑌸𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍂𑌤𑌕𑌾𑌃 ॥

ஸர்வஜ்ஞா நாவஸா நாஞ்ச தத்வாஷ்டாவிம்ஸதிஸ்ஸ்வக: ।
தத்வாதீதோ ஹ்யஹம் ஹேயஸ்வாஸ்த்ஸ்வாதா ஸ்வயமேவ ஹி ॥

எப்போதும் அநாத்மவடிவமாயிருக்கும் எனக்கு ஹே ஞான தேசிகோத்தமரே! சுயமாந்தன்மையைக் கூறியருளவேண்டுமென்னின்? கேட்டி! அஞ்ஞானகாலத்திலும் அன்னியமாகவே யிருப்பவை ஈசரும் மாயையும் எழிற்பூதங்களும் ஏழாம். ஞானம் வரும் வரை தானகவே நிகழ்பவை இருபத்தெட்டுத் தத்துவங்களாம். அவ்வி யாவற்றினு முயர்வாய்த் தத்துவமாயிருக்கு மெனக்கு அஹேயத்தன் மையுண்மையின் எப்போதும் சுயமேயாவேன் என்றெண்ணி வாழ் வாய். 53

54. அஹேயன்.

இதுவென்று தள்ளலுற லேபமஃ தின்மையத ஹேயமது வேங் ஙன மெனி லியன்மூர்த்த மோடமூர்த்தமதெனப் பிரமத்தி னுக்குபய ரூப முண்டா, விதையரிந் திதுவல்ல வல்ல வென்றுமி யென்ன விசை சுருதிசொன்ன படியே யியல்பிரம மதனுடைய சச்சிதாநந்தமா யெய் துமூர்த் தங்க ளுடனே, சுதவுலக மூர்த்தத்தை யுஞ்சுருதி யாதியாற் சோதித்த றிந்து கொண்டு சொல்லுமிது பாம்பல்ல வல்லவென் றறிதல் போற் றுகளபர மார்த்த மாகி, யதமதுற மேயமா மூலகை யல வல வென் றகற்றிநற் பரமார்த் தமா யறிவான நாமகே யன்னெனக் காணலா மாகையா னும கேயன்.

54. அஹேய.

அஹேயத்வம் கயமெனதே யதஸ் த்யாஜ்யம் க்வசிதேவ தத் ।
அஸ்தி ஹாதி ஷியாப்ரமேவம் ஸ்யாதேதம் ஸ்யாத நய தத்॥
நாஶாமேவா மூர்த்தமிதி விவதாமமூர்த்தாஹதம் ।
அமூர்த்தம் ஸ்யாஹமந்து நேதி நேதி நிஷேயதஃ ॥
ததம் ஸர்வம் ஜதம் நேதி ப்ரஜ்ஞாதம் யதா ததா ।
ஸர்வலோகம் மூர்த்தமிதி மேதாம்நாஸ்வாஸ் வரூப ॥
அநாவாலேயப்ரமேவத்வாதஹேயோஹம் ந ஸம்ஶய: ॥

அஹேயத்தன்மையான தெனக்கெங்ஙனமெனின்? ஹேயத்தி யாகித்தலானேயஃதுண்டாம், இருப்புவிளக்க வின்பங்கள் ஆன்மாவி னுடைய அமூர்த்தரூபமாம், நாம ரூபமிரண்டும் மூர்த்தமென மொழி யப்படும். தனக்கயலாய யாவற்றையும் இதுவுமன்று இதுவுமன்று என்னும் நிடேதவாக்கியத்தால் நிடேதிக்கின் அமூர்த்தமா யெஞ்சு பவன் யானே, இது சர்ப்பமல்ல இது சர்ப்பமல்ல என்று நிடேதிக் கின் இரஜ்ஜுமாத்திரம் எஞ்சுகின்றதேபோலு மென்க. எல்லா வுல கங்களும் மூர்த்தமாயிருக்கின்றபடியினாலும் எனதெனக்காணப்படு கின்றபடியாலும் யாவற்றையும் நிடேதிக்கு மெனக்கு அநுபாதேய ரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் அஹேயனென்பதிற் சமுசயமில்லை யெனவெண்ணி வாழ்வாய். 54

55. அநுபாதேயன்.

அடைகின்ற பொருளுபா தேயமனு பாதேய மடையப் படாப் பொருள தெவித மாமெனிற் கன்மகாண் டத்தினிற் சொர்க்காதி யா நந்த மேவி ரும்பித், திடமதுட னித்தியாதி நால்வகைக் கன்மமுஞ் செய் துளோ னப்பலத்தைச் சேருவன் பத்திகாண் டத்தினிற் சிவஞதி தே வர்களை மந்த்ரா தியா, லிடையறவு பாசஞ திகள்புரிந் தோன்பதம தெனுமுத்தி யடைவ னித்ய வெழின்முத்தி. யிச்சையாற் சவஞதி செய் துளோர்க் கியலுபலமப்ப லம்போ, லடையப்படும் பொருளலா தேற் கவே யுற்றதா மாகவுறு கின்ற வதனு லவத்தையின் கரிய்தா யெப் போது மேவுநா மானுபா தேய னுமே.

55. 𑌅𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯.

𑌅𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌮𑍇𑌵𑌞𑍍𑌚𑍋𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌪𑌦𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍃𑌨𑌿𑌰𑌸𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌨𑍁𑌪𑌾𑌦𑍇𑌯 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌹𑌤𑌃 ।

உபாதேயனாகியிருக்கு மெனக்கு அநுபாதேயரூபத் தன்மை யெங்ஙனமாமெனின்? அடைபவனா லடையப்படும் வஸ்துவே யுபாதேயமாம், எங்கே கண்டோமெனின்? கருமகாண்டத்தின்கண்ணே நித்தியாதி நால்வகைக் கருமங்களானே அடையத்தக்கன துறக்கமும் ஆங்குள்ள போகங்களுமேயாம், பக்தி காண்டத்திலோ உபாசனை முதலியவற்றானே யடையத்தக்கன சாலோகாதி பதங்களாம், ஞானகாண்டத்திலோ இங்ஙனஞ் சாதிக்கத்தக்கதன்றாம், மற்றோ, சிரவணாதி நான்கானும் தன்னியற்கை வடிவமாய பிரஹ்மத்தின் அஞ்ஞான நீக்கமாத்திரஞ் செய்யப்படும். ஆகலின் எனக்கு அப்பிர விருத்தத்தன்மை யுண்மையின் யான் அநுபாதேயனேயென எண்ணுதி. 55

56. அப்பிரவிருத்தன்.

ஏற்றுப்பிர விர்த்தமற் றவனப்ர விர்த்தனா மேவிதமெனின் வங்க மதனி னேகினோர்க் ககல்கரை மரங்களே குதலலா தேகுகப் பலிஷற்ற தான், றேற்றவே யேகாது போற்கணிற் றேற்றினுந் துணமனதின் மாறி யேணல் போற் றேழிலகங் கரமுறினு மான்மதிட் டியினிலொரு தொழி னமக் கின்மைபானுங், தூற்றகங் காரம தொழிந்திருந் தாலுஙஞ் சுயதிட் டிதனினி விர்த்தித் தொழிலை யஃ துறுதலா னும்மதின் கண்ணதாய்த் தோற்றுபய தொழில்கு றித்து, மாற்றுநந் திட்டியிலோர் பிரவிர்த்தி யாந் தொழிலு மாமேமக் கணுக லில்தா லவ்விருவ கைக்குமமர் சாட்சியாக த்தோடக் கற்றநா மப்ர விர்த்தன்.

56. 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌃.

𑌶𑌾𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍍𑌰𑌣𑌾𑌂 ।
𑌅𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌹𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑌤𑍋 𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌳𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌤𑍋 𑌯𑌯𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌜𑌂𑌤𑍍𑌰𑍋𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌹𑌾𑌵𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌿𑌯𑌾 ।
𑌤𑌯𑌾𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌵 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌹𑌾𑌨𑍀𑌤𑌿𑌶𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥
𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑌿𑌕𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑌤𑌃 𑌵𑌦𑌨𑍍 ॥

ததாபி நிஶ்சயே ஸாக்ஷீ ஹ்யஹங்காரோதயாஸ்தயோ: ||
ஶிவத்வாநந்த ஸாக்ஷித்வாத்ப்ரவ்ருத்தஸ்தஸ்யாத்மஸ்வஹ்ருதி |

எனக்கப்பிரவிருத்தத் தன்மையானது எங்ஙனமுண்டா மெனின்? கூறுகின்றேன் அதைக்கேட்பாயாக! அன்னியோன்னிய அத்தியாசத்தினாலே யோடத்திற் செல்பவனுக்கு நிலைபெற்ற விருக்ஷங்கள் செல்வனபோலத் தோற்றுநிற்கும், கண்களால் அவ்வாறு கண்டபோதினும் புத்தியினாலே நிச்சயஞ் செய்தபோது மாறுக. மரங்கணிற்கு மியற்கையே தோற்றும், இதுபோல அகங்கார தருமங்களும் என்பால் மாயையாற் தோற்றுநிற்கும், எனது சாக்ஷித்தகைமையும் அகங்காரத்தினிடத்திற்றோற்றுநிற்கும், இதற்குக்காரணம் அன்னியோன்னிய அத்தியாசமேயாம், ஆயினும், ஆராய்ந்து நிச்சயிக்கின் அகங்கார உதய அஸ்தங்களின் சாக்ஷியேயான், எனக்குச்சாக்ஷித் தன்மை யுண்மையினானும் சிவத்தன்மை யுண்மையினானும் எப்போதும் யான் அப்பிரவிருத்தனே யாவன் என்பதாக எண்ணிவாழ்வாய். 56

57. சிவன்.

இலகுசிவ னென்னுமது நான்காவ தாம்பொரு ளேவ்விதமெனி லொன்று திக்கி, லிலகலற் றென்றெழித லுறுமவத் தாத்திரய வியலுசக் கூன்றி னுக்கு, மிலகுகளி யாகியே நான்கதாம் பொருளதா யேலயிலத் துவிதசித்தா, யிலகியுறு கின்றநாஞ் சிவனென்ன வனுதினமு மிருத யத் துன்னு வாயே,

57. ஶிவ:.

ஶிவத்வம் து கதம் ச ஸ்யாச்ச்ரீமத்துர்யஸ்வரூபிண: |
சதுஷ்டயம் ஶிவஸித்தாந்தம் ஜ்ஞாத்வைக்யே பஹுஶாஸ்த்ரத: ||
அவஸ்தாத்ரிதயம் ஸர்வஜந்மநாம் ஸம்பவதோ யத: |
ததாபி ஸாக்ஷிணோ ஹ்யஸ்ய பாவ: ப்ராயிகதோ நஹி
அவ்யக்தஸாக்ஷிணோ ஹ்யஸ்ய ஶிவோऽஹமிதி விநிஶ்சிதா |

முச்சரீர ரூபமாயிருக்கும் எனக்குச் சிவத் தன்மையானது எங்ஙனமுண்டாமெனின்? நான்காவது சிவமெனக் கூறப்பட்டது மாண்டூக்கியத்தில் மற்றைய சுருதிகளிலும் பன்முறை கேட்கப்படுகின்றது, அவஸ்தாத்திரயங்கள் எல்லாம் ஒன்றுதிக்கின் ஒன்றில்லதாகிப் போம், எத்துணை வேண்டிக்கொண்டபோதினும் சாக்ஷியாகிய எனக்கு அபாரமனது உண்டாவதே கிடையாது; ஆகையாற் சாக்ஷியாகிய எனக்கு அமிருதத்தன்மை யுண்மையின் சிவமாகி யிருக்கின்றேனெனத் துணிதி. 57

58. அமிருதன்.

ஆகின்ற மரணமிலா தமிர்தம் யோகா வமிர்தமோடு தேவாமிர்
திம் புசித்தே, சாகின்றே னலனென்றே யுற்ற பேருஞ் சாரீசர் பிரளயத்
தி னசித்தல் போல, வேகவனந் தானந்த சித்து நாமென்றிலகலுறு மோ
ட்சவமிர் தத்தை யுற்றேன், சோகமுட னெருக்காலு நசியா தானுஞ்
சொல்கின்ற வமிர்தனெனத் துணிந்து கொள்ளே.

58. 𑌅𑌮𑍃𑌤.

𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌮𑍃𑌤𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌗𑌦𑍇𑌵𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌮𑍃𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌿 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑍇 𑌮𑍃𑌤𑌿𑌭𑌾𑌜𑌨𑌾𑌃 ।
𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌸𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌮𑍃𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

எப்போது மமிருதரூபமாயிருக்கு மெனக்கு அமிருதத்தன்மை யெங்ஙனமாம் எனின்? தேவர்முதலியோரும் சித்தகந்தருவரும் தேவாமிருதத்தையும் யோகாமிருதத்தையும், புசித்து யாமமிருத மானே மென்பர், இவர்கட்கும் பிரளயத்தில் அழிவுகாணப்படுகின்ற மையின் எப்போது மெனக் கரூபத்தன்மை யுண்மையினும், நித்தியத்தன்மை யுண்மையினும், யானமிருதனே யாவனென் றுணர்தி. 58

59. அரூபன்.

உருவமில் லாதவ னிருபனு மேவிதமேனி லுறுபூத பௌதிகங் கட் குருவமுண் டிவையையறி சட்சருவ மேன்பர்சில ருறமிவையி யக் குமனமே, யருவமென் றறிவர் சில ரதன் வியா டாரத்தை யறிபுத்தி யரு வமென்ப ரப்புத்தி கர்த்தத்துவ போக்தத்து வங்கூடமை யறிகின்ற சீவ னவனை, யருவென்பர் சீவனையு முண்டுபேணி யாட்டியு மடக்கிவா சனைய தாக வமருமூ லப்பகுதி யருவென் பரதனினுக் கதிதமா யிவைக ளுடை னய, ரிவோடுக் காதிகட் கமர்சாட்சி யாகவே மேவியே யுறுகின்ற நாம் வி ளங்கவே தோற்றினுங் காணேணுத் தன்மையின் மிளிர்கின்ற நிருப னுமே.

59. 𑌅𑌰𑍂𑌪𑌃.

𑌅𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑍋𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌕𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌕𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍍 ॥
𑌤𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌧𑍀𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌹𑌿 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑍇𑌨𑌾𑌰𑍂𑌪 𑌏𑌵 𑌸𑌃 ॥
𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑌾𑌭𑌾𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑌃 ।
𑌅𑌰𑍂𑌪𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥
𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌦𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ।

அரூபத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙனம் சித்தித்தல் கூடும், அதன்கண்ணநேகர்க்குச் சங்கையிருத்தலின் அவ்வாதிகள் சங்கை யாவன :—

ரூபம் திருசியம், லோசனந் திருக்கு, விழிதி ருசியம் மனந் திருக்கு, அம்மனத்தை யாட்டி யடக்குவது மதியாதலின் அரூபம் மதியாம் மனமல்லவாம் மதியினுடைய கர்த்ருத்தன்மையையும் ஜீவன் அறிகின்றபடியினாலே ஜீவன் அரூபனே யாவன், வாசனையோடுகூடி யசிதாபாச ஜீவன் பிரகிருதியினாலாட்டி யடக்கப்படுதலின் பிரகிதியரு ரூபமாம் எனப் பரஸ்பரம் விவாதப்படுகின்றனர்; பிரகிருதியாகிய சக்திக்கும் பரமாச் சாந்தமாயிருத்தலின் யான் அருபனே யாவே னென எண்ணுதி. 59

60. சாந்தன்.

விறகினிலுண் டாம்வன்னி விறகைச் சுட்டு விஞ்சாமல் வீதலின் மெய்ச் சுருதி யாலும், பிரகிருதி புருஷசையோ கத்தி லுைம் பிறந்த வகண்டாகார விருத்தி ஞான, நிறை பிரமத் தினின்வேறும் பகுதி பூமா நிசழ் சாத்ர மாதிகளைச் சுட்டுத் தானு; முறுகரியா யுற்றநமி லிறத்த லாலே யுலகமில்நாஞ் சாந்தனென வோரு வாயே.

60. ஶாந்த꞉.

ஶாந்தத்வம் து கதம் தேவ ஸ்யாத்வஹ்நாஶாந்தாஸ்யேவ ॥
காஷ்டாத்து த்விதவஹ்நிஸ்து காஷ்டம் த்யா ஶம꞉ ஸ்வயம் ।
தத்வஜ்ஞாநாத்து ஸம்ஸாரஸ்யாத்மாநாத்மவிவேகத꞉ ॥
உத்திதாகண்டவ்ருத்திஸ்து ஜீவஶாஸ்த்ரமசேஷத꞉ ।
த்யா ஸ்வஸ்மிந்விலீயேத ஶாந்தோ ஹம்ஸஸ்வத꞉ ॥

எப்போதும் அசாந்த ரூபமாயிருக்கு மெனக்கு எங்ஙனஞ் சாந்தத்தன்மையாதல் எனின்? விறகினின்றுங் கிளம்பிய அக்கினியானது விறகைத்தகித்துத் தானும் சாந்தியாவதே போலச் சுருதியினுனும் தேசிகருபதேச வாக்கியத்தானும், ஆன்மானன்ம விவேகத்தானும், எழுந்த அகண்டப் பிரஹ்மாகார விருத்தியானது ஜீவசாக்ஷி மூவுலகையும் சாந்தமாக்கித் தானும் பிரஹ்மமாமென்பாற் சாந்தமாதலினுனும் எனக்கு அபாயத்தன்மை யுண்மையினுனும் யான் சாந்தனேயாவனென நினைந்து வாழ்தி. 60

61. அபயன்.

பயமற்றோ னபயனு மோன்றுக் கோன்று பயமுற்ற மிருகபட்சி மநுடர் மன்னர், மயலின் முனி சுராசுர ருலோக பாலர் மாலரனே முதலான பேயர்க ளாலுஞ் சுயசித்தா மகண்டநமை யறுக்க வெட்டச் சுடநனைக்கப் பிடிக்கவடைக் கப்ப டாதா, லியலுமொரு பயமதுவு மற்றே யுற்ற வெழிலான நாமபய னென்ன வோர்வாய்.

61. அபய꞉.

அபயத்வம் கதம் தேவ ஹ்யேதத்ஸம்ஸாரஜந்துஷு ।
தேவதா ஜந்துஜந்துப்ய꞉ பக்ஷிப்யோ பயம் மத꞉ ॥
ந்ருபேப்யோ பயம் வ்யாக்ராத்நரேப்யோ பயம் மத꞉ ।

ராஜப்யஸ்து பயம் ப்ராப்தா தேவேப்யோ(அ)பி பயம் கதா: ||
இந்த்ராத்தேவா பயம் ப்ராப்தா பீஷாஸ்மாதிதி ஹி ஶ்ருதே: |
ஸோ நித்யாநந்தரூபத்வாத் ஸர்வதா(அ)பயோ(அ)ஸ்ம்யஹம் ||

அபயத்தன்மை யெனக்கெங்ஙனமுண்டா மெனின்? எல்லாப் பிராணிகளும் பரஸ்பரம் வேர்வையிற் பிறந்தன நீர்வாழ்வனவாற் பயமுறும், நீர்வாழ்வனவும் பறவைகளாற் பயமுறும், பறவைகளும் மிருகங்களாற் பயமுறும், மிருகங்களும் மனுடர்களாற் பயமுறும், மனுடர்களும் அரசர்களாற் பயமுறுவர், அரசர்களுந் தேவதைகளாற் பயமுறுவர், தேவர்களும் இந்திராற் பயமுறுவர், பரமான்மா பய மற்றதாம் "இதனினின்றுமே யெவருமஞ்சுவர்" என மறையு மறைகின்றமையின் எனக்கு நித்தியாநந்த ரூபத்தன்மை யுண்மையினானும் எங்குஞ்சமமாகி யானிருத்தலினும் யாது பயனுமேனென வறிந்து வழ்வாய். 61

62. நித்யானந்தன்.

ஈனவிட முறுதேனி ஞேரூர்கள் சீமைநல் லிராச்சியம தாள்வர் சுகமு மேதிரியனல் வியாதியுட் பீடைமழை சோரர்காற் றிடியாதி துன்ப முறலா, லானந்த மேன்னல் கூடாதிராச் சியமுழுது மாளுதல நூறு வய து மரோகதிட காத்ரமு மாதியா மிலக்ஷண மடைந்தவர்க் குற்ற மநுட, வானந்த முண்டிதனி னூறநூ றதிகமா யரிவரையி லுற்ற சுகமு மம ருகா லாந்தரத் தழிதலா லித்தனையு மமர்மாயை யென்று தள்ளி, யூனமுறு வாந்திபணு மசனமேன வேஷிட் டொருக்காலுமாற லிலதா யுள வகண் டானந்த மேயுருவ வானநா மோட்பினித் தியானந்த னும்

62. நித்யாநந்த:.

ஸோ நித்யாநந்தரூபத்வம் ஹ்யநித்யாநந்திந: கதம் |
ந ஸுகம் விஷயே ஶோகஸஹஸ்ரேணாவ்ருதத்வத: ||
தாபத்ரயாதிபிர்து:கை ராஜ்ஞாமபி ஸுகம் நஹி |
யாவதாஸ்த்வரோகாதித்யாதிகாஸ்ருக்வர்திந: ||
மநுஷ்யாநந்தராஜ்யா விஶிஷ்டா: ஶதகுணைவ ஹி |
தாரதம்யாத்வாயிந்யா ஶ்ரோத்ரியாத்ரகாமிந: ||
தேஹதோஷாஶ்சித்ததோஷா மோஹதோஷாஶ்சநேகஶ: |
ஶாநாவாஞ்ஞ வாயஸேநா காலஸத்வவிவேகிந: ||

ஸவஜ்ஞாஜ்ஞா விரோஷஜ்ஞா யதா ஸாக்ஷீ விஜாநதா |
ஸர்வஸவத்ஸவஜ்ஞஸவஷி ஸோமா நவேக்ஷதஃ ||
சஜ்ஞஸ்யாவேஸ்தஜ்ஞஸ்யவ ந தா தாவிரவோயதஃ |
யோ வேதவேஸாந்தே ஸவஜ்ஞாநு காஜாநிதாஸ்யவீஜ்ஞாதிஃ
யதா ஸவஜ்ஞதாம ஸஸ்ய ஸாஜாமாயதி ஸவஜா |
சஹஜா ஸஜாநாஜ்ஞதி ஸாஜஸ்யயதே ||
நித்யாநந்தாஜஸவேதி ஸஹா நிவிஜஷயக்ஷதஃ |

அநித்தியானந்தியா யிருக்குமெனக்கு நித்தியானந்த ரூபத்தன் மையான தெங்ஙனமுண்டாம் எனின்? ஆயிரக்கணக்கான சேர்க்கங் களோடு கூடியிருத்தலின் விடயத்திலானந்த மின்றும், தாபத்திரயாதி துக்கங்களானே அரசனுக்குஞ் சுகமே கிடையாது, இளமையிற் பிணி யற்றொரு குடைநிழற்கீழிருநிலமுழுவதும் புரக்கும் வன்மை பெற்று டைய சக்கிரவர்த்திக்கு மநுடாநந்தமாம், அவ்வாநந்தந்தொடங்கி விஷ்ணு பரியந்தமே தாரதம்மியமாக நூறு நூறுமடங் கதிகமாய் மேலுக்கு மேலாம், ஆயினும் தேகதோடங்களும் சித்ததோடங்களும் போக்கியதோடங்களும் அநேகம் வகையாம், நாய் கக்கிய பாயசத் தில் ஆசையுண்டாகாததேபோல விவேகிகட்கு ஆசையுண்டாகாமை யின் இதுவேசர்வகாமாப்தியென வியம்பப்படும், சாக்ஷியாகிய சிதாத் மாவால் தனதுதேகமே போல எல்லாத்தேகங்களினும் போகங்கள் அபேக்ஷிக்கப்படாமையின் அஞ்ஞனுக்கும் இஃதுளதேயாம், ஆயி னும் ஞானமில்லாமையினுற் றிருப்தியுண்டாவதின்றும், பரமான் மினை யினிதுணர்ந்தனனுயின் அவன் ஆசை யாவற்றையும் அகன் றவனுதலின் எல்லாக் காமங்களேயு மடைந்தவனேயாவன் எனச் சுருதியும் அறைகின்றது எப்போதும் தனது சர்வான்மத்தன்மை யைச் சாமத்தாற் கானஞ்செய்வன். யான் அன்னம், எப்போதும் அந்நாதனும் எனச் சாமஞ் சாற்றுகின்றது, ஆகையால் நிர்விஷயத் தன்மையுண்மையின் எப்போதும் யான் நித்தியானந்தனே யாவேன் என்றெண்ணி வாழ்வாய். 62

63. நிர்விஷயன்.

பிரிவதா முருநாம வுலகுசற் சிற்சுகப் பிரமமா யிலக லானும் பிர மத்தி னுக்குமே விடயமா யறியவோரு பின்னசத் தின்மை யானும்

பிரமவுரு வானமக் கேக்காலும் விடயமில்லை பெறுவிடயம் வந்த தென்னப் பிறங்கலும் புத்ராதி துக்கசுக மனைவியிலோன் பெறுதல்போற் றோற்றி னாலும், தரவிவே கத்தினாற் பார்த்தவுட னேயவைக டகுமவற் கிலது போலச் சத்துமாத் திரமாக வேகண்ட பொழுதிலே சத்தையே யன்றி யுலகம் விரிவாக வந்ததும் போனதவு மில்லையென்று விடயமுறு டற்றே நாளும் விமலவான் மாவினுக் கில்லாத தாலியா மேவுநிர் விஷயனாமே.

63. நிர்விஷயோ.

கதம் நிர்விஷயத்வம் மே ஸதா விஷயிண꞉ ப்ரபோ |
நாமரூபம் ஜகத்ஸர்வம் சிந்மாத்ரேண விபாஸநாத் ||
ஸ்வஸ்மிந்நஸத்த்வாத் ஸுஷுப்தௌ நிர்விஷயத்வத꞉ |
புத்ராதௌ தப்யமாநே து தபாமீதி ப்ரமாதஹம் ||
ததா தேஹாதி தப்தஸ்து தபாமீத்யவிவேகத꞉ |
ஸ்வாத்மாஜ்ஞாநாஜ்ஜகந்மித்யா யதா மரு மரீசிகா ||
மருபூமௌ ஜலம் ஸர்வம் மருபூமாத்ரமேவ தத் |
ஜகத்த்ரயமிதம் ஸர்வம் சிந்மாத்ரம் ஸ்வவிசாரத꞉ ||
பூர்ணத்வாச்ச விஹாஸ்யா நிர்விஷயோஸ்ம்யஹம் |

ஹே பிரபுவே! எப்போதும் விடயியாயிருக்கும் எனக்கு நிர்வாதியத் தன்மை யெங்ஙனமாம் எனின்? கேட்டி! நாமரூபமாய் நிகழு முலகமெல்லாம் சின்மாத்திரமாயிலங்கலினாலும், தனக்கன்னியமாக வொரு சத்தில்லாமையினாலும், துயிலின்கண்ணே நிர்விடயமா யிருத்தலினாலும், மைந்தர் முதலாயினோர் தபிக்குங் காற்றபிக்கின்றேன் என்பதாக வெண்ணமுண்டாதலே போலத் தேகாதிகள் தபித்தபோதினும் தபிக்கின்றேனெனத் தோற்றல் அவிவேகத்தினாலே யாதலினாலும், தன்னை யறியாமையாலே இத்துயர் யாவும் வருகின்றமையானும், கானனீர் போலுந் தோற்று முலகமும மித்தையே யாதலினாலும், மருப்பூமியிற் றோற்றிய ஜலம் யாவும் மருப்பூமி மாத்திரமாகவே சேடித்துப் போகின்றமைபோல் இம்மூவுலகமியாவும் தனது ஆராய்ச்சியினாலேனெக்கின் அறிவு மாத்திரமாகவே யிருக்கின்றமையானும், எனக்குப் புரணத் தன்மை யுண்மை

யினும் விபுவாகிய யான் எப்போதும் நிர்விடயனுகவே யிருக்கின் றேனென் றெண்ணி வாழ்வாய். 63

64. புராணன்.

முன்னுமிழி தூலதனு வுதித்து நூறும் மொழிகின்ற வருடமதி லய மா தற்கு முன்னுஞ்சூக் குமவுடலஞ் சிருஷ்டி தன்னின் முளைத்தது தான் பிரளயத்தி லயமாதற்கு, முன்னும்விசிட் டர்கண்ஞானத் தன்னி னுலே முடிகின்ற லயமதனை யடைத லுக்கு, முன்னுநா மிருக்கின்ற படியி னுலே முரணறநாம் பழையோனென் றகத்திற் றேர்வாய்.

64. புராணஃ.

புராணத்வம் கதம் மே ஸ்யாத் த்வயைதந் நிர்த்தார்ய விசக்ஷண꞉ ।
ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் காரணஞ்ச லயே ஜ்ஞாநே ஸதாத்மகே ॥
நாஶாத் பூர்வாபி பஶ்சாத் ஸதைவாஹம் இதி ஶ்ருதே꞉ ।
புராதநத்வாத் த்வம் புராணோऽஸீதி நிஶ்சிநு ॥

எப்போதும் அழிவியற்கைவாய்ந்த வெனக்குப் புராணத்தன்மை யெங்ஙனமாமெனின்? தூலசூக்கும காரண சரீரங்கள் நூறுண்டினும் பிரளயத்தும் ஞானத்தினும் அழிந்துபோதற்கு முன்னும் பின்னும் மற்றெப்போதுமே யிருப்பதாகச் சுருதி கூறுதலினானும், எனக்குப் புராதனத்தன்மை யுண்மையினானும், எவ்விடத்தும் புராணன் யானென நிச்சயிப்பாய். 64

65. புராதநன்.

விளைதலுறுஞ் சமட்டியென மேவுமுட ருன்மூன்றுந் தளிர்தலுறு பரமிந்தச் சார்மூன்று புரத்திலுநா மளவுபடா வடிவான வதிட்டான மா யிருந்து விளையாடு மதனுனும் விளங்குபுரா தனனுமே.

65. புராதந.

கதம் புராதநத்வம் மே ஸதா யாஸ்வ விசக்ஷண꞉ ।
புரத்ரயே க்ரீடதி ச கேவலோ ஹ்யேக ஏவ ஸ꞉ ॥
ஸ்தாநத்ரயாதிரிக்தாத்மா ஸந்ந்யஸ்தாத்மா புராதந꞉ ।

எப்போதும் புரவடிவமா யிராநின்ற எனக்குப் புராதனத் தன்மை யெங்ஙனமெனின்? முப்புரங்களிலும் விளையாடிக்கொண்டு கை

வல்யத்தில் ஏகமாகவே யிருத்தலினானும், எனக்குச் சூனியத் தன்மை யுண்மையினானும், யான் புராதனன் என்றெண்ணிவாழ்வாய். 65

66. சூன்யன்.

சகலமுமே சிற்சடங்க ளாகத் தங்குஞ்சடங்க ளேலாஞ் சத்தன்றி பேப்போ துந்தான், மிகவுமசத் தானடி யாலுஞ் சித்து மேவுமிலட் சணமுமிலட் சியத்தி லின்றிப், புகலுமிலட் சியமுமிலட் சணத்தி லின் றிப் போகின்ற படியாலு மதற்கப் பாலே, பகரு மோரு வஸ்துமில தாலு னாமே பழமறை சொல் சூனியனென் றறிந்து கோள்ளே.

66. ஶூந்ய.

ஶூந்யத்வம் கத²ம் மே ஸ்யாஜ் ஜாட்³யஸ்²சைதந்யவிஷ: ।
ஜட³த்வமஸத்³வஸ்து சேதநாச்சேதநாத்மகம் ॥
தத்ர சேதநரூபேண சேதநம் ப⁴ாஸ்யதே ஸதா³ ।
சேதநேந விநா கிஞ்சிஜ்ஜாட்³யஸத்தா ந வித்³யதே ॥
லக்ஷ்யே லக்ஷணஶூந்யம் தல்லக்ஷணே லக்ஷ்யதா நஹி ।
தத³ந்யவஸ்துநாபாவாச்சூந்யோ ஹம் வ்யோமவத்³ த்⁴ருவ: ।
அந்த:ஶூந்யோ ப³ஹி:ஶூந்யோ மஹாஶூந்யத்வதோ ஹ்யஹம் ॥

நாமரூப சொரூபமாயிருக்கு மெனக்குச் சூனியத் தன்மையான தெங்ஙனமா மெனின்? சேதன அசேதன வடிவமாயிருக்கு மிம்மு வுலகமியாவும் அவற்றுட் சேதனரூபத்தானே அசேதனமானது விளங்காநிற்கும், சைதன்யத்தாலன்றி யொரு சிறிது ஜாட்டியசத் தையும் எங்குமிலதாம், இலக்கியத்தில் இலக்கணசூனியமாம், அவ் விலக்கணத்தின் கண்ணும் இலக்கியத்தின்மையின்றும், இலதாகவே அன்னிய வஸ்துக்கள் யாதொன்று மில்லாமையிற் சூனியன் யான் வியோமம் போலும் என்னுஞ் சுருதியினானும், மகாசூனியத்தன்மை யேயதுவினானும் உள்ளும் யான் வெளியிலும் யான் சூனியன் என்றே யோர்வாய். 66

67. மஹா சூன்யன்.

அவ்விதமாஞ் சூனியமு மறிவிற் சூன்யமாமேனவே யடாவமா யறிகை யாலே, யவ்விதமா யதையறியு ஞானந் தானு மமர்ஞானு, பாவவநு பவத்தி னிற்று, னவ்விதமே யிலதாலவ் வறிவி னேடே யம

ருசூ னியமும்போ யயலோன் றந்தான், சேவ்விபேற வில்லாத டடியி
னுஞ் சேறியுமகா சூனிய னேன் றறிய வேண்டும்.

67. ஈஹாமஶூந்ய.

க஥ஂ ஈஹாமஶூந்யதா மே ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸ்வரூபிண:।
தஸ்மிந்ஂ ஜ்ஞாநஶூந்யஶ்சாபி த்யஹாவாநுஹூதித:॥
தஈஹாவஜ்ஞாநமேவி ஜ்ஞாநாஹாவாநுஹூதித:।
ஈஹாவோ நஷ்டவேஷ்டாதஸ்யாக்ஶூந்ய விதீவிநா॥
வ்யாவ்யாந்யவஸ்ஸுதெநாஹாவா நூஹாமஶூந்யேநாஹமேவஹி
நிவ்ருத்தகவாநஈ வஸஈா ஈஹாமஶூந்யஸ்ஈவ்யஹோ॥

ஞானஞ்ஞானே ஞானசொரூபியாயிருக்கும் எனக்கு மகாசூனி
யத்தகைமை யெங்ஙனமாமெனின்? அச்சூனியமும் அறிவிற சூனிய
மாம் என்னும் அபாவ அநுபூதியினுனும், அதனபாவஞானமும்
ஞானுபாவ அநுபூதியினுனும், இலாமையின் எனதபாவங்காணுமை
யின் அறிவோடு சூனியமும் மிலதாகி அடையத்தக்க அயலெவ்வத்
துவும் இலதாகலின் யான் மகாசூனியனே யாவேன், எனக்கு
நிவிருத்தத் தன்மையுண்மையின் எனக்கெப்போதும், யான் மகா
சூனியன் என்பதிற் றடையென்னே யெனத் துணிந்து வாழ்வாய். 67

68. நிவிருத்தன்.

ஆர்பஞ்ச பூதப்ர பஞ்சவிட யங்கணு மன்றேன்று நீங்க லர்லே
யைந்துவிட யவ்விகா ரங்களுந் தூலதனு வன்றுநா மாத லாலே, சார்ச
னன மரணமு ் பேவ்வன்ன வாலி ஞ் சரைமுதல் விகார மவையுந்
தகுசூக்க தனுவுமக மலதான் மறப் ாதி சங்கற்ப மாதியாகச், சேர்விகா
ரங்களு மவித்தையோ டுறுகின்ற சீவனக மன்ற தாலே சேறியுமறி
வறியாமை முதல்விகா ரங்களுந் திகழ்மாயை யுற்ற வீச, னேரகம லாத
தாற் சர்வஞ்ஞ ஞதிபோடு நிகழைந்து தொழில்க ளான நிரைவிகா ரங்களு
நமக்கில்லை யாதலி னிவிர்த்தன மேன்ன வறிவாய்.

68. நிவ்ருத்தா.

நிவ்ருத்தகவா க஥ஂ மே ஸ்யாத்வ்ருத்தஸ்வரூபிண:।
ஈஹமயஸ்வரூபவகாநமே வ்யாவ்யாதி வொது வ॥

தத்விகாராஸ்தத்விஷயா ந மே கிஞ்சித்வாத்மந: |
தேஹாபாவாந்ந மே ஜந்மகார்ஶ்யலயாதய: ||
லிங்காபாவாந்ந மே ஜ்ஞாநகாமக்ரோதபயாதய: |
ஜீவாபாவாந்ந மே கிஞ்சிஜ்ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாதயஸ்ததா ||
ஈஶித்வாபாவதஸ்ஸர்வப்ரபஞ்சக்ருத்யாதயோ ந மே |
அகாமத்வாந்மே ஸதா நிவ்ருத்தத்வம் ந ஸம்ஶய: ||

பிரவிருத்த சொருபமாயிருக்கு மெனக்கு நிவிருத்தத்தன்மையான தெங்ஙன முண்டாமெனின்? யானென்னும் அருத்த சொருபத்தன்மையுண்மையின் எனக்குப் பிருதிவியாதிகள் ஐந்துமில்லையாம், அறிவுடைமையை எனக்கு அவற்றின் விகாரங்களும் அவ்விடயங்களும் ஒரு சிறிதுமில்லையாம், எனக்குத்தேகத்தினும் அயலாந்தன்மையுண்மையின் ஜனனம் விருத்தி மரணமுதலியவையும் இலவாம், சூக்குமதேகத்தினும் யான் வேறாயிருத்தலின் எனக்கு ஞானகாமக்குரோதபயாதிகள் இடையாவாம், ஜீவனுக்கும் யானன்னியனாயிருத்தலின் எனக்குச் சிறிதும் அறிவு அறியாமையாதிகள் இலவாம், மயோபாதிகரான ஈசுரர் யானல்லாமையின் எனக்குப் பஞ்சகிருத்தியாதிகளுங் கிடையாவாம் எப்போதும் எனக்ககாமத்தன்மையுண்மையின் யானையமில்லாமல் நிவிருத்தனே யாவனென வுணர்தி. 68

69. அகாமன்.

மயிர்நகந் தோனீரி ரத்தமோடு கோழைசீ மலசலந் தசைபீ ளையும் வழும்பத்தி சுக்கில நரம்பழுக் காம்வேர்வை வனமிற்கு றம்பி யாதி, செயிருற்ற விவைகளைக் கேட்கினுந் தொடுகினுஞ் சீயென்ன வருவ ருப்புத், தீண்டிடிற் றுனமே செய்யவேண் டிடுதலாற் சேர்கணிற் கண்ட வுடனே, நயமிலா வருவருப் புண்ணிஞேக் காளத்தை நண்ணலா லருவருப்பு நாற்றமுந் துர்க்கேந்த மாதலா லாக்ராண நண்ணலி லருவருப்பு, வியமி லிவை யுறம்வனிதை தனைமேவி ஞனிந்தை வியாதி துன் புறுத லானு மேவுமித் தோஷமேல் லாமறிந் ததிலிச்சை விடுதலி னகாம ஞமே.

69. அகாம.

அகாமத்வம் கத²ம் மே ஸ்யாத்ஸதா³ காமரூபிண꞉ ।
மாம்ஸாஸ்ருக்³மஜ்ஜாஸ்தி²காயாஸ்ய யஸ்ய மோஹோ மஹத³ஹோ ॥
ஸ்நாயுஸிராவ்ருதஸ்ராவிஸ்ரோதஸ்யா꞉ கிமிவ மோஹநம் ।
மலாலயஸ்த்ரியஸ்ஸந்தி சித்ரவ்யாமோஹநம் ப்ருதே²꞉ ॥
நிஷிதம் ஸதா³ ஸந்தோ தத்த்வஜ்ஞா ஜராமரணம் த்யஜ ।
மாயாமயீவ்யவஸ்ஸ்து மலமாலயா ஸமித்³த⁴ரூபம் ॥
மலமாலயாஸமாவதம் கத²ம் ஸ்த்ரீணாம் து ஸம்ஸமேத் ।
இதி சேத³நுஸந்தே⁴ஹி ஸாதுயா ஹிமமோஹய ॥
ஸந்தி ஸ்த்ரீஸம்ஸர்கா³த் யத் ஸுக²ம் த்ருஷ்ணா ஜாக்³ருதி ।
யத்ர யத்ர ப்ருதே² த்ருஷ்ணா ஜாக்³ரத் ஸ்வஸ்தாஸ்த்விஷு ॥
தமேவ தத³நந்தரம் த்யஜேத்தத்வம் ஸ்ம்ருதிஷு ஸ்தி²தம் ।
இதி ஸ்மரேத்³விவேகேந வ்யவஹாரதோ மத꞉ ॥
ஏதஸ்மாத்காரணாத்ஸ்த்ரீஸங்க³ம் ஸாவதா⁴நோ பரித்யஜேத் ।
ஸந்நியாஸீ நிர்விகாரஸ்ஸந் ஸம்ஸாரதோ³ஷத³ர்ஶநாத் ॥
ஸாராஸாரவிவேகேந தத்த்வஜ்ஞாநஸம்ஸாரநாஶி ।
மஹத்³பி⁴ராஶ்ரிதம் த்ருஷ்ணா மத்³யா அஸ்யாதிஸம்பதா꞉ ॥
ஏதாத்³ருஶீம் ஸ்த்ரியம் த்ருஷ்ட்வா விசாரேண விமுஞ்சதி ।
ஸோஹம் ஸர்வஸம் மத்த்வா ஸம்ஸாரஸாக³ராந்தரம் ॥
நிஷ்காமஸ்ஸந் வ்யவஹரதி ப்ருத²க் தத்த்வவித்ஸதா³ ।
வ்ருஷ்டேஷு ஸந்தஸ்ஸர்வேஷு த்ருஷ்டேஷு தோ³ஷஹாரிணம் ॥
ஸுகேஷு ஸமந்தோஷம் ஸமத்வம் ப்ராணேஷு ச தமேவ ஹி ।
அஸங்க³மயம் ஸ்த்ரீஷு ஸம்ப⁴வோ யதி சேத்ததா³ ॥
வ்யாதி⁴ர்நாமாவயவம் வாவா தோ³ஷமபேக்ஷய ।
மலாநாம் ஸ்ரவா அஸ்யாஸ் ஸ்த்ரீமூத்ரா மலம் ப⁴வ꞉ ப⁴வா ॥
இதி ஜ்ஞாத்வா நிராஶ꞉ ஸ்யாத³காமோ மலஸங்கு³த꞉ ।

எப்போதும் காமரூபியாயிருக்கும் எனக்கு அகாமத்தன்மை யானது எங்ஙனமுண்டாமெனின்? நரம்பு எலும்பு பருத்தமுலைகள்

சுகளோடு விளங்கும் மரம்சமாய்ப் பாவைபோன்ற மங்கையரின் யந்திரம்போலச் சந்ததஞ் சுழலும் சரீரக்கூண்டில் இரமணீயமதியைச் செய்கின்றனரே இஃதென்னே! மகாமாயையாகிய பெண்ணை கனவினும் சித்திரத்தினுங் கூட எவரும் எப்போதும் காணலாகாதெனச் சுருதியும் நிஷேதிக்கின்றது ஆகலின் அந்நினைப்புங்கூடக் கூடாதகேதயாகும், மாயைவடிவப் பிரபஞ்சத்தினுள் மங்கையே மகாமாயையாம் என்பது திண்ணம், மகாமாயை வடிவத்தன்மையானது எங்ஙனம் மங்கையர்க்குப் பொருந்துமெனின்? அனுபவிக்கப்பட்டதையே காட்டுதுங்காண்குதி! கனவிற்காதலியைக் கட்டியணைத்தலாற் கழிந்த சுக்கிலம் நனவிற் காணப்பட்டது, நனுக்கனுத்துயில் என்னும் மூன்றனுள் எதன் கண்ணே எதனை யாவன் காண்கின்றனனோ அதன் கண்ணே யஃதாம் மற்றயவற்றின் கண்ணேயாகாதாம் என்னுமிது சுறுதிகளிற்றிண்டிமமாக விளங்குகின்றது, என்னுமிச்சுருதிகளி னபிப்பிராயம் அந்தோ ஈண்டுப்பிறழ்ச்சியைவடைகின்றது, இது யூகத்தினுனும் அனுபூதியினுனும் வேறுபிரகாரமாகவே அம்மகாமாயையரையப்பட்டது, எம்மாமிசபிண்டத்தைத் தொட்டுத் தனபானம் செய்யும்போது விகாரமில்லாமற், குழந்தையிருந்ததோ அதனைத் தழுவியமாத்திரையானே அந்தோ மோகத்தை யடைவதைக் கண்டோமன்றோ! இஃதெங்ஙனமிருகின்றதென்னின் கள்ளைக் குடித்தபின் மயக்கத்தை யடையாமல் அப்பாத்திரத்தைத் தீண்டலானே மதமடைதல் போலவாம்! மலமூத்திராதிகளைக் கண்டு மூடர்களும் அருவருப்பை யடைவதைக்கண்டோம், மலமூத்திராதிகள் நிறைந்த ஸ்திரீ வியக்தியைக்கண்டு அறிஞனயினும் அதிமோகத்தை அடைகின்றனன், வேர்வையும் மலமும் மூத்திரமும் எல்லாத் துவாரங்களினும் மெப்போதுமே அருவிபோலோயாமல் ஓடிக்கொண்டேயிருக்கின்றன, இவ்வசுத்த பதார்த்தங்களைக் கேட்டபோதினும் அருசியாக விருக்கின்றது, தீண்டிவிடினே ஸ்நானஞ்செய்து சுத்தியாகவேண்டியிருக்கிறது, கண்ணுற் காணினே தோடங்களியாவற்றையும் உண்டாககு கின்றது, புசித்திடின் உடனே வாந்திசெய்யவேண்டியதாய் முடிகின்றது, முகரினே அவ்வாறே வாந்தி செய்யவேண்டியதாகவே யிருக்கின்றது, இவ்வாறுய அசுசிக்கு இருப்பிடமாக இருக்கும் மங்கையர்பாற் சேரினே அக்கால், வியாதி, நிந்தை,

பயம், துயரம், பாவம், மோகம், என்பன அநேகம் வகையாயுண்டாக்கிக்கொண்டே யிருக்கும், அநேக மகானுபாவர்களுங்கூட முன்னர் அதிவிரைவில் இதுவிடயத்தில் விரைவில் மிக மோகத்தை யடைவுற்றனர், என்றாராய்ந்துணர்ந்து நிராசையையுற்று வாழும் எனக்கு அலோபத்தன்மை யிருத்தலின் யான் அகாமன் என அறிந்தின்புறுவாய். 69

70. அலோபன்.

தேகியென்று கேட்டேந்த போர்கடமக் கில்லையென் றேந்த நாளுஞ், சோகமின்றிக் கோடுப்பவனே யீகையுடை யோனென்னச் சொல்வர் ஞானி, தாகமின்றித் தனதிடத்துள் ளவைகளையுந் தன்னை யுமே தனையுற் றோர்கட், கீகையின் றுமிகவு மலோபனேன வநதிநமு மேண்ணு வாயே.

70. அலோப:.

அலோபத்வம் கதம் ஸ்யாத் ஸர்வதா லோபின: ஸதா ||
தேஹீதி ப்ரார்த்திதம் யஸ்ய யோ ததாதி ஸலோபக: |
தாதேதி ப்ரோச்யதே லோகே ஜ்ஞானினோऽந்யே ந தாத்ருசா: |
கதமேஷாம் ஸர்வதானாத்து ஸ்வாத்மதானம் மஹத்தரம் |
ஸம்ஸாரித்வ காரணாத்யேதத் யஸ்யாதிஷ்டிதம் ||
தத்ஸ்வயம் தாயிகஸ்யாத்ர ஸக்திலேசோऽபி ந வித்யதே |
ஸ்வாத்மதானப்ரதானஸ்யாத்ஸ்வாதலோபக: ||

எப்போதும் லோபியாயிருக்கு மெனக்கு அலோபத்தன்மையானது எங்ஙன முண்டாமெனின்? கொடுக்கவேண்டுமென வேண்டிக் கொண்டதெதுவாயினும் லோபமில்லாமல் யாவன் கொடுக்கின்றனனோ அவன் தாதாவென்று லகினரால் அழைக்கப் பெறுகின்றனன். ஞானிகளோ அத்தகையர்களாகக் காணப்படுவதில்லையாதலின் எங்ஙனம் லோபமில்லாமை யவர்கட்காதல் எனின்? எல்லாத்தானங்களைப் பார்க்கினும் தனதாத்மதானம் பெரிதினும் பெரிதாம். ஈசனே முதற்

கற்பகவிருக்ஷம் ஈறாக இருப்பவைகளானே வேண்டப்பட்டது யாது யாது கொடுக்கப்பட்டதோ அவை யாவும் மாயாகாரியமாதலின் அவற்றைப்பெற்றவர்க்கு முத்தி கிடைக்கமாட்டாதாம், தனது சொரூபத்தைக் கொடுத்தலானது முக்கியமாயிருத்தலினனும் எனக்குன்னதத்தன்மை யுண்மையினனும் யான் அலோபன் என்பதாக உள்ளத்தில் உன்னிவாழ்வாய். 70

71. உன்னதன்.

அதிகமதாஞ் சீவனினு மூல தேக மதினதிகஞ் சூக்கவுட லால தேக, மதினதிக மதினதிகம் பஞ்ச பூத மதினதிகம் மாயை யதினதிக மீச, னதினதிகம் பிரமமிந்தப் பிரமமேரா மானதனு ளுமவைக ளனைத்தி னுந்தா, னதிகநமி லும்மதிக மிலாத தாலே யமர் நாமே யுந்நதனென் றறிந்து கோள்ளே.

71. உந்நத꞉.

உந்நதத்வம் கதம் தே ஸ்யாந்நிக்ருஷ்டஸ்யாதமஸ்ய ச ।
அதிகம் காரணம் ஜீவாத் ஸ்தூலாத் ஸூக்ஷ்மம் ததோதிகம் ॥
ஸூக்ஷ்மாத் ஸ்தூலாச்ச பஞ்சபூதம் ததோ மாயா தத꞉ஸ்வர꞉ ।
ஈஶ்வராததிகம் ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மணோ நாதிகோ நஹி ॥
பரப்ரஹ்மஸ்வரூபத்வாத் க்ரோதாபாவாதுந்நதோஸ்ம்யஹம் ।

தாழ்ந்து அதமனுயிருக்கு மெனக்குன்னதத் தன்மையான தெங்ஙன முண்டாம் எனின்? ஜீவனினும் அதிகம் காரண தேகமாம் அதனினும் அதிகம் சூக்கும தேகமாம், அதனினும் அதிகம் பஞ்சபூதமாம், அதனினும் அதிகம் மாயையாம், அதனினும் அதிகம் ஈசுரராவர் அவரினும் பிரஹ்மமாம், பிரஹ்மத்தினும் அதிகம் யாதொன்றும் இன்றும், எனக்குப்பரப்பிரஹ்ம சொரூபத்தன்மையுண்மையினனும் அக்குரோதத்தன்மை யுண்மையினனும் யான் உன்னதனேவன் என எண்ணிவாழ்வாய். 71

72. அக்குரோதன்.

கன்மமோடு கர்த்தாவி னிடம தாயுங் கருதுபஞ்ச பூதங்க ளிடம தாயுந், தோன்மைசுக துக்கமவை வரினுஞ் சுற்றஞ் சோரருடன் மிகு மரசர் சஙங்க டேகம், வன்மைபசு புண்மிருக சேந்து பீடை வகை வகையா யநேகவிதம் வந்தபோது, மின்மநதிற் றுக்கினுநம் மிடத்திற் றுக்கா விதமதனு லக்ரோத னுமேன் றேர்வாய்.

நிதித்தியாசந யுத்தி முற்றிற்று.

---

72. 𑌅𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧.

𑌅𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌕𑌂 𑌕𑌥𑌮𑌹𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌦𑌾𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍃𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 ।
𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑌂𑌸𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌂 ॥
𑌚𑍋𑌰𑌰𑌾𑌜𑌮𑍃𑌗𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍀𑌡𑌾 𑌚 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌮𑌤𑌾 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌚 𑌨 𑌹𑌿 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 ॥
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।

எப்போதுங் குரோதரூபமாயிருக்கும் எனக்கு அக்குரோதத் தன்மையானது எங்ஙனமுண்டாம் எனின்? கருத்தா கருமங்கள் விடயங்கள் மூன்று அவஸ்தைகளிலும் இருக்கின்றன, அவற்றுட் சீவர்கள் சமுசாரஞ்செய்கின்றார்கள், அவர்கள் பாஸ்பரம் சினந்து விவகரிக்கின்றார்கள், சோரர்களாலும் அரசர்களாலும் மிருகாதிகளாலும் அநேகம் பீடைகளையும் அடைவர்கள், இன்பத்துன்பாதிகளியாவுமே மனத்திற்கேயல்லாமல் எனக்கொருசிறிதுமின்றும், எனக்கு நித்தியத் தன்மை யுண்மையினாலும் அவிகாரித்தன்மை யுண்மையினாலும் ஐயமில்லாமல் யான் அக்குரோதனே யாவேனென்றுணர்தி. 72

நிதித்தியாசன யுக்தி முற்றிற்று.

சமாதியுத்தி.

---

73. நித்தியன்.

பிரிவுறுமேத் தேசத்து மேக்கா லத்தும் பெருவான மொரு படித்தா யுறல்போற் சுத்த, பரியந்த முளவகில பிரபஞ் சத்திற் பஞ் சவித கோசமுள விடங்க ளெல்லாம், விரிவுறுமக் கோசத்தைக் காண் பா ஞயா மேவியே யெப்போது மிருத்த லாலே, யிரிதலிஞ நித்திய னென் றெக்கா லத்து மிதயத்தி லவ்விதமா யெண்ணு வாயே.

73. 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌃.

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ॥
𑌅𑌹𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ।
𑌕𑍋𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦𑌃 ॥
𑌸𑌦𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍇𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌦𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 ॥

எப்போதும் அநித்தியரூபமாயிருக்கு மெனக்கு நித்தியத்தன்மையானது எங்ஙன முண்டாமெனின்? யான் ஆகாயம்போலச் சருவதேசகாலாதி வஸ்துக்களிலிருக்கும் கோசமே முதலாகச் சுத்தம் ஈறுகவுள்ளயாவற்றையுமே யறிகின்றேன், எப்போதுமிருத்தலினும், ஏகத்தன்மை யுண்மையினும், சாக்ஷித்தன்மை யுண்மையினும், அவிநாசித்தன்மை யுண்மையினும், எப்போதும் எங்கும் நிறைந்திருத்தலினும், யானித்தியனுப்த் தானேயாவற்றையு முணர்பவனு யிருக்கின்றேனென்றுணர்ந்து வாழ்வாய். 73

74. சருவகதன்.

திதசாட்சி தனிலேக தேசகற் பிதமதாய்ச் செறிமாயை யீச ரிவரிற் றிகழேக தேசகற் பிதமாம்வி ராட்டாதி சேர்கின்ற வைந்தவத்தை, யிதிலேக தேசகற் பிதமைந்து பூதங்க ளிதிலேக தேச முலக மிதிலேக

தேசகற் பிமதாந் தேசங்க ளிதிலேக தேச மூர்க, ளிதிலேக தேசமாங் கிரகங்க ளிக்கிரக மிதிலேக தேசமுடல்க ளிதிலேக தேசமா மிந்திரிய மிவிதமா யெண்ணுமோன்றே டொன்று கூடாச், சுதவுலக முழுதினையு மறிகின்ற வறிவதே சோரூபமா யெங்கு நிறைவாய்ச் சூழ்ந்துறைத் லாலியாஞ் சர்வகேத ஞமெனத் துணிவாக வேண்ணு வாயே.

74. ஸர்வகத.

கதம் ஸர்வகதத்வம் மே ஏகதேஶேந திஷ்டத: |
அபி பூர்ணே ஹ்யேகதேஶே கல்பிதோ மாயயா பர: ||
பூதம் பரஸ்யைகதேஶம் லோகாஸ்தேஷ்வபி கல்பிதா: |
தேஶாஸ்தேஷு: புராணீதி க்ருஹாஸ்தேப்யஸ்தநவஸ்தத: ||
தேப்யோऽக்ஷாணி ததோ புத்திஸ்ததோ ஜீவஸ்ய காரணம் |
ஸாக்ஷித்வாத் பரிபூர்ணத்வாத் ஸர்வாநுஸ்யூதஹேதுத:
ஸர்வாதாரஸ்வரூபத்வாத் ஸர்வதா ஸர்வகோऽஸ்ம்யஹம் |

ஏகதேசத்திலிருக்கு மெனக்குச் சர்வகதத்தன்மையானது எங்ஙன முண்டாமெனின்? பூர்ணமாகவிருக்குஞ் சொரூபத்தின் பால் ஏகதேசத்திற் கற்பிதமாயையிற்பரனும், ஈசுரர்பாலேகதேசம் பூதமாம், பூதங்களினின்றும் உலகங்கள் ஏகதேசங்களாகக் கற்பிக்கப்பட்டவைகளாம், அவற்றினின்றும் தேசங்கள் கற்பிக்கப்பட்டவைகளாகும் அவற்றினின்றும் புர முதலியவை கற்பிக்கப்பட்டனவாம், அவற்றினின்றும் கிருகங்கள் கற்பிக்கப்பட்டனவாம், அவற்றினின்றும் அற்பமாயவை தேகங்களாம் அவற்றினின்றும் பொறிகள் அற்பங்களாம், அவற்றினும் மதியர்ப்பமாம், அதினினும் ஜீவனும் காரணமும் அற்பமாம், ஆகையால் எனக்குச்சாக்ஷித் தன்மை யுண்மையினாலும் பரிபூர்ணத்தன்மை யுண்மையினாலும், யாவற்றினும் கோர்த்திருக்குங் காரணத்தன்மை யுண்மையினாலும், சருவாதார சொரூபத்தன்மை யுண்மையினாலும், எப்போதும் சர்வகதனாகவே யானிருக்கின்றேனென்பதாக இதயத்தோர்வாய். 74

75. சருவதாரன்.

எவமவித்தை விசிட்டனுக்கா தாரஞ் சூக்க மிதற்காதா ரந்தூல வுடல னேக, விவிதவுடற் காதாரம் விராட்டே யாதி மிளிர்சகங்க ளவைக் கிடந்தான் மாயையீச, னவர்தமக்கு மாதார மாகச் சச்சி தாநந்த மா யிருக்குநம்மி டத்திற், கவிழ்தலுறு மிவைகளெலா மேக தேச கற்பிதமா தலினுமே சர்வாதாரன்.

75. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌿𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌧𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ।
𑌤𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌭𑍂𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥
𑌤𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌯𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌰𑌵𑌾𑌨𑌹𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑌾𑌧𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ॥

ஹே பிரபுவே! சருவாதார சொரூபத்தன்மையான தெனக்கெங்ஙனஞ் சித்திக்கு மெனின்? கேட்டி? அவித்தியா விசிஷ்டனாகிய அச்சீவனுக்காதாரம் சூக்கும தேகமாம், அதனாதாரம் தூலதேகமாம் அதனாதாரங்கள் பூமுதலியவையாம், அவற்றின் ஆதாரம் மாயிகராகிய ஈசுரரவர், அவருக்கும் ஆதாரமாயிருப்பவன் யானாதலினானும், எனக்கு நிராதார சொரூபத்தன்மை யுண்மையினானும், யான் சர்வாதாரனேயாவனென எண்ணிவாழ்வாய். 75

76. நிராதாரன்.

ஆதார மென்று முன்சொ லவிதமீ சுரனந் தத்துக், காதாரமாக வுற்ற வழிவறு மெமக்கு வேறோ, ராதார மில்லா தாலு மலைதலில் யாமே மக்கே, யாதார மான தாலு மக நிரா தார னாமே.

76. 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌧𑌾𑌰.

𑌨𑌿𑌰𑌾𑌧𑌾𑌰𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌚 𑌸𑌂𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌜𑍀𑌵𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌵𑌪𑍁𑌷𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌨 𑌹𑌿 ॥

ஶ்ருயதெ யத்ர காத்ராபி ஸாயாரஸ்யைவ ஹி |
ஸவெஷாஶாதிரவெகஸா நிராயாரொஶஹெவ் ஹி ||

அந்தோ! எனக்கு நிராதார சொரூபத்தன்மையானது எங்ஙனஞ் சம்பவித்தல் கூடுமெனின் கேட்டி! ஜீவனினின்றும் ஈசர்வரை யாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகவிருக்கு மெனக்கு ஆதாரம் எங்கெங்கும் இடையவே கிடையாது. தனக்காதாரந்தானே தான், ஆகலின் யாவற்றிற்கும் ஆதிரூபமாயிருத்தலின்யான் நிராதாரனேயாவேனென்றுணர்ந்து வாழ்தி. 76

77. ஆதி.

இயலுடல்க ளுக்காதி பூதமதி வைக்காதி யெண்ணும்விட் சேப
சத்தி யிதுதனக்காதார மாயையோ டவித்தைக ளிவைக்கேலா மாதி
வஸ்தாய்ச், சுயசித்த தாகவே யுறுகின்ற தாலுமோரு சூக்கவுட லற்ற
போதே தோற்றியழி பல்கோடி தூலதநு வோருமூல துகளுடல முற்ற
பொழுதி, னயசிருஷ்டியிலுதித் தழிகோடி சூக்கதநு நவில்கின்ற சீவனு
க்கு நாடுமுற் பத்தியில் லாததா லாதியென நண்ணியே சீவன் முத்தி,
யயலிலா துற்றவுட னேகின்ற தாலந்த மாகின்ற சீவனுக்கு மநியமா யித்
தனைக் கும்முதற் போருளான தாலுநா மாதி யாமே.

77. ஆதி:

ஆதிகவஞ்சு கமம் ஶெ ஸ்யாதுர்யாஸ்ஸமவிணஃ |
உஸ்யாதீந்வி ஹஸ்தாநி ஶரீரத்ரயஸ்ய ஹி ||
விக்ஷெபஶக்திஸ்ஸஹ்யத தொஶவித்யா ததஃ பரா |
பராயா ஆதிஸ்தகவாந்ஶ வெதந்யஸமவிணஃ ||
ஶகஸிந்தஶாநெ த ஸக்ஷெஹெ ஸ்யநெகஶஃ |
உத்பந்நெ விஶீயநெ ஸூக்ஷெஹாஸ்ய காரணெ ||
வ்ருதிஸ்ருஷ்டௌ ச கநெ ச ஸக்ஷெஹா ஸ்யஸம்ஸ்யகாஃ |
உதயாஸ்த விஶிஷ்டஸ்ய ந ஸ்வஸ்ய தவிசாரணாஶ ||
அநாதிகவாந்ஶ ஸதா ஸ்யாதிகவம் வாஷ்யதெ ஶ்ருதௌ |

உதய அஸ்த சொரூபியாயிருக்கு மெனக்கு ஆதித்தன்மை யெங்ஙனமாதல் கூடுமெனின்? பூ முதலிய பூதங்கள் உடல்களைக்

குறித்தாகியாம், அவைக்காதி விக்ஷேப சக்தியாம், அதனினும் முதன்மையானது அவித்தையாம், அதனினும் முதன்மையானது பரையாம், சைதன்யசொரூபியாயிருக்குமெனக்குப் பரைக்கும் ஆதியாயிருக்குந் தன்மை யுண்மையினுனும், ஒரு சூக்குமதேகம் இருந்து விவகரிக்கும்போது அநேகந் தூலசரீரங்கள் பிறந்திறந்துபோம், ஒரு காரணதேக மிருக்கும்போதே ஒவ்வொரு சிருஷ்டியிலும் கற்பங்களிலும் சூக்குமதேகங்கள் பலகோடியாம், ஆயினும் தனது வடிவத்தை யாராய்ந்து பார்க்கின் விசிட்டனுக்குதய அஸ்தங்களிலவாமாதலினுனும், எனக்காதித்தன்மை யுண்மையினுனும், எப்போதும் எனக்காதித்தன்மை யுளதாமென மறையறைகின்றதென் றெண்ணி வாழ்தி. 77

78. அநாதி.

இப்படியே யேவைகளுக்கு மாதி யான வேமக்காதி யிலதாலு மநாதி யென்று, செப்புகன்ம மஞ்ஞாநம் வேத மீசன் சீவனெனு முபாதி சித்தா யுறுஞ்ச கத்துக், கப்பினிரு டாதிசித்தாம் பிரம மாழிற் கற்பிதமா மநாதியைந்தினுக்கு மூல, தப்பறுசித் தினுக்காதியிலதா லந்தச் சைதந்ய மானநா மநாதி யாமே.

78. 𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌃.

𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌥𑌂 𑌷𑌡𑌨𑌾𑌦𑌯 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌦𑌿𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌜𑍀𑌵𑍋𑌽𑌪𑍀𑌶𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥
𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌹𑌿 ।

ஆறநாதிகள் இருக்கின்றன வென்பதனுனே எனக்கநாதித் தகைமை யிருக்கின்ற தெங்ஙனமெனின்? எல்லாவற்றிற்கும் ஆதிரூபத்தன்மை யுண்மையின் எனக்கநாதித்தன்மை யுளதாமென ஐயமற்றுணாலாமன்றே, கருமம், அஞ்ஞானம், வேதம், ஜீவன், ஈசன், என்பவை யநாதிகள்; இவையைந்தும் கற்பித அநாதிகளாம், இவ்வைந்திற்கும் காரணம் யானேயாவேன் என்றெண்ணி யெனக்கு விபுத்தன்மை யுண்மையினுனே எப்போதும் யாண்டும் யான் அநாதியேயென நிச்சயிப்பாய். 78

79. விபு.

இதமறுவி சிட்டனினும் விபுசூக்க வுடலிதனி னிழிதூல வுடலம் விபுவா மிதுதனினும் விரிவுபா ரிதனினும் விரிவுநீ ரிதுதனினும் விரிவுகனலா, மிதனினுங் காற்றுவிரி விதனினுங் ககனம்விரி விதுதனி னிரண்ய கர்ப்ப மெய்தும்விரி விதனினவ் வியாகிருதம் விரிவாகு மிதனினவ் வியத்தம் விபுவா, மிதனினுஞ் சுத்தம்விரி விவைகடம் மாலுமட்டிடவோணு தேவி ரிந்த வெழின்மாயை யுறுவீச ரவராலு மட்டிடவுமியலாத நந்த விரிவா, யிதமதுறு மத்திபா திப்பிரியமாஙமிலு மெய்தமற் றேன்று பெரிதா யெம்மைமட் டுக்கட்ட வொன்றுமில் லாததாலென்றுநாம் விபுவ தாமே.

79. விபு:.

விபுத்வம் து கதம் தேஸ்ய கதய ஸ்வாத்மஸித்தயே ||
விஶிஷ்டாத்வ்யாபகம் ஸூக்ஷ்மம் ஸூக்ஷ்மாத் ஸ்தூலம் ததோ மஹீ |
மஹ்யா ஜலம் ஜலாத்வஹ்நிர்வஹ்நேர்வாயுஸ்ததோ வியத் ||
ஸூத்ராத்மாவ்யாக்ருதஞ்சாவ்யக்தம் ஶுத்தேஶ்வர: |
ஸர்வஸ்மாதபி மே ஹ்யஸ்ய வ்யாபகோ விபுரேவ ஹி ||

எனதாத்ம சித்தியின் பொருட்டு விபுத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙனமாமெனின்? கேட்டி! விசிஷ்டரினும் வியாபகம் சூக்குமம், சூக்குமத்தினும் தூலம் விபுவாம், தூலத்தினும் பூமி விபுவாம், பூமியினும் விபு நீராம், நீரினும் விபு நெருப்பாம், நெருப்பினும் விபுக் காற்றும், காற்றினும் விபு வாகாயமாம், விண்ணினும் விபுச் சூத்திராத்மாவாம், இதனினும் விபு அவ்வியாகிருதமாம், இதனினும் விபு அவ்வியக்தமாம், இதனினும் சுத்தவுபாதி விபுவாம், இதனினும் ஈசுரர் விபுவாவர், எனக்கோமகத்தன்மை யுண்மையினுனும், யாவற்றினும் வியாபகத்தன்மை யுண்மையினுனும், யான் விபுவேயாவேன் 79
என்றுணர்தி.

80. மகாந்.

அவதாவ ரத்தினறி வான்மகத் தானமிரு காதியதி னீச ராதி யவர்களினு நான்குவன் னத்தரவ ரிற்கன்மி யவரினிற் றீக்ஷிதர்களா, மவரி

னிலு பாசகர்க ளவரில்ரிஷியவரில் பிதி ரவர்தமிலு முலக பால ரவரினிற் பூதபதி யவரின்வை சுவானர ஞதியவரிற்பு ருஷரா, மவரினிற் குமரரவ ரியாவரினு மேமகத் தாகுநற் றேவி தேவ னவர்களிரு வர்க்கும்பி ராணபூ தமதாகி யவர்களாற் பத்தி பண்ண, வவமறும கத்துவம துறுமேமக் சுதிகசம ஞம்வஸ்தி லாம ஞமே யமர்கின்ற யாவையினு மதிசயித் தவனுத லான்மகத் தாகு நாமே.

80. மஹா.

மஹத்த்வஞ்ச கத²ம் மே ஸ்யாத³ல்பஸ்யாஜ்ஞஸ்ய ஹே ப்ரபோ⁴ |
ம்ருகா³ணாம் ஸ்தா²வராதி⁴க்யம் சைதந்யம் ஹ்யதி ஸர்வத: ||
ததோ'தி⁴காஶ்ச நீசாநாம் தத: ஶூத்³ரஸ்ய சேதநம் |
ததோ வைஶ்ய: க்ஷத்ரியஶ்ச ததோ விப்ரஸ்து தீ³க்ஷித: ||
தஸ்மாது³பாஸகஸ்தஸ்மாத்³ருஷய: பித்ருதே³வதா: |
ததோ விராட் குமாரஶ்ச மஹாதே³வீ மஹேஶ்வர: || (ஹி
தயோஸ்து ப்ராணபூ⁴தத்வாத் ப⁴க்த்யா ஸம்பூஜ்யோ'ஹமேவ
ஶ்ருத்யாதி⁴க்யஞ்ச ஸாம்யம் வா நாஸ்தி நாஸ்தி பராம்ருஶ்ய
நிரஞ்ஜநத்வாத் ஸர்வத்ர மஹீயாந்மஹதோ மஹாந் |

ஹே பிரபுவே! அற்பனயிருக்கும் அஞ்ஞனெனக்கு மகத்துவமானதெங்ஙன முண்டாமெனின்? கேட்டி! தாவரங்களினும் மிருகங்கள் அதிகமாம் ஏனெனின் அவைகளில் அறிவிருக்கின்றமையின், அவைகளினும் அதிகர் நீசராவர், அவரினு மறிவுமிக்க சூத்திரர் அதிகர், அவரினும் முறையே வைசியர் க்ஷத்திரியர் பிராஹ்மணர், தீக்ஷிதர் அதிகராவர், அவரினும் அதிகர் உபாசகர், அவரினும் மேன்மையர் இருடியர், அவரினும் மேன்மையர், பிதுர் தேவர், அவரினும் மேன்மையர் விராட் பகவான், அவரினும் மேன்மையர் முறையே ஸ்ரீ குமாரர் ஸ்ரீமகா தேவியார் ஸ்ரீமகா தேவர், அவர்களுடைய பிராணபூதமாயிருத்தலின் பக்தியினுற் பூஜிக்கப்பட்டவன் யானே யென்றும், சுருதியின் பலத்தினுனே எனக்கதிகமேனும் ஒப்பேனு மெவருமே யில்லவே யில்லை யென்றும், ஆய்ந்து எனக்கு நிரஞ்சனத் தன்மை யுண்மையின் யாண்டும் பெரிதினும் பெரிதினும் பெரிதா யுள்ளவன் யானேயென வறிதி.

81. நிரஞ்ஜனன்.

பகர்புனலின் முழுகினவ னுடலி லங்நீர் பற்றலனப் பற்றியிடக் காணு மற்றான், சகலசகத் துட்புறம்பு நிறைந்து நின்ற தம்மிடத்தி லேயு மூந்தி யிருக்கா நின்ற, புகலவத்தை மூன்றினுமே காண லுற்ற பொருவி ல்சுத்தபரியந்த சகத்தினோடே, யிகலுறுபற் றற்றுவெளி போற்றா டக் கற் றிருக்குநா நிரஞ்ச னனேன் றெண்ணு வாயே.

81. நிரஞ்ஜந:.

கதம் நிரஞ்ஜநத்வம் மே ஸாஞ்ஜநஸ்ய விகாரிண: ॥
உதகாயஸ்ய தோயேந ஸம்பவச் சாஸ்த்ரதோ ந ஹி ।
அந்தர்பஹிஶ்ச ஸர்வத்ர ஹ்யவஸ்தாத்ரிதயேஷ்வபி ॥
ஸதாஹம் வர்தமாநோ(அ)பி ஹ்யஸங்கோ வ்யோமவச்ச்ருதே:
காரணத்வாந்ந ஸதா ஹ்யஹமேவ நிரஞ்ஜந: ॥

அஞ்சனத்தோடுற்று விகாரியாய எனக்கு நிரஞ்சனத்தன்மை யான தெங்ஙனமுண்டா மெனின்? நீரின் மூழ்கினோன் தேகம் நீரி ற்றோய்தல் போலத் தனது வடிவம் தோயாதாம், உள்ளும்புறம்பும் யாண்டுமேய வஸ்தாத்திரயங்களிலும் எப்போதும் யானிருந்து கொ ண்டிருந்தபோதினும் விண்ணே போலும் செங்கமாகவே யிருப்ப தாகச் சுருதி கூறுகின்றமையினும், எனக்குக் காரணத் தன்மை யுண்மையினும், எப்போதும் யான் நிரஞ்சனனேயாவே னென்னவுண ர்தி. 81

82. காரணன்.

அவிருமூ வகையுடலி னுக்குமூ லங்கன்ம மைம்பூத மவைகண் மூல மமர்சூக்க பூதமோ ளதிகமவைகண் மூலம தவித்தையுறு சீவ னோடு, நவமாயை யுறுவீச னவர்களுக் கதிகமாய் நவையில்லை தன்ய நாமே நண்ணுகா ரணமான தாலுநற் சச்சிதா நந்தமா நம்மைவிட்டுப், பவமான காரியம தாமுலகி னுக்கயற் படிவமில் லாமை யானும் பக ருகா ரணவுருவ மாகின்ற நம்முடைய படிவமேயல்ல வையதா, நவை யான காரியச கத்தினுக் குருவமாய் நண்ணுற்ற தாலு மிகவு நாடுற்ற சகலத்தி னுக்குமந திருமுநா னவிலுகா ரணனுகு மே.

82. 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌃.

𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌿𑌣𑌃 ।
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌾𑌨𑌹𑌮𑍍 ॥
𑌅𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍁 ।

எப்போதுங் காரியரூபியாயிருக்கு மெனக்குக் காரணத்தன்மை யான தெங்ஙன முண்டாமெனின்? சரீரத்திரத்திற்கும் பூதமும் கருமமும் காரணமாம், அதன்காரணம் சூக்கும பூதம் அதற்கும் ஜீவன் அவனுக்கும் ஈசுரர், அவரதுகாரணம் சச்சிதானந்த வடிவமாய பரப் பிரஹ்மமாமி யானேயாவேன், எனக்ககாரணத்தன்மை யுண் மையின் நித்தியம் யானேகாரணனென நிச்சயித்து வாழ்தி. 82

83. அகாரணன்.

இப்படிச்சக லத்தினுக்குமி லங்குகாரண மாயுறுங், தப்பிலேற் கோரு காரணம்மில தாலு மெய்யுணர் வின்பமா, யொப்பினுஞ்சக லத் தின்மூல வுருவமாயின தாலுமே, யெய்ப்பிலாவக மேயகாரண னேன்ன வேரித மேண்ணுவாய்.

83. 𑌅𑌕𑌾𑌰𑌣𑌃.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍇 𑌕𑌥𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌭𑍂𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥
𑌮𑌮 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌰𑍂𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍋 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌕𑌾𑌰𑌣𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌷𑍁 ॥

எனக்கெப்போதும் அகாரணத்தன்மை எங்ஙனம் சுருதியனு பூதிகளினுலெனின்? கூறியவண்ணம் காரணரூபமாய எனக்குக் காரணவஸ்து ஒன்றுமின்று மாகலினு னும், எல்லாப்பொருள்களி லும் சாக்ஷித்தன்மை யுண்மையினு னும், யான் அகாரணனே யாவனென் றுணர்தி. 83

84. சாக்ஷி.

அகிலசக கிரியைக்கு மாதித்த சனிதான மானதே மூல மாக வமர் தல்போற் சர்வவிந் தியசகத் தொழில்களு மசைவில்லை தந்நி யத்தின்,

விகலவில் லாததோர் சந்நிதா நங்கொண்டு விதம்விதம தாக மிகவும் விரிவாய் நடக்குகினு மிலகுசரி யாகவே மேவுநா நாமா சவுந், திகழுபிர விர்த்தியுநி ஷிர்த்தியுஞ் செய்யாது சேர்கின்ற வொன்றி னுலுஞ் செய்வித் தலில்லாது மத்யஸ்த னுகவே திநமிவையை நாடி நின்றுதுகளிலாக் கன லிடோற் சகலவித தொழிலையுந் தோற்றுவிக்கின்ற வதுவே சொருபமா நாஞ்சர்வ சாட்சியென் றனுதிநந் தூய்மதி னெண்ணுவாயே.

84. ஸாக்ஷீ.

ஸாக்ஷித்வஞ்ச கதம் மே ஸதா வ்யாபாரரூபிண: |
ஸூர்யஸந்நிதௌ லோகஶ்சேஷ்டதே ஸ்வயமேவ ஹி ||
ததா மத்ஸந்நிதாவேவ சேஷ்டதே கரணாதிகம் |
தத்ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்த்யோஶ்ச தத்வ்யாபாரஸ்ய பாஸக: ||
அஹம்வ்ருத்திரிதம்வ்ருத்திர்த்விதா த்ருஶ்யைவ கல்பிதா |
அஹம் வ்ருத்தேஶ்ச ஸாக்ஷித்வாதிதம்வ்ருத்தேஸ்ததைவ ஹி ||
அத: ஸ்தாணுஸ்ஸதைவாஸ்மி ஸாக்ஷ்யஹம் ஸாக்ஷ்யஹம் ஸதா |

எப்போதும் வியாபார ரூபியாயிருக்கும் எனக்குச் சாக்ஷித் தன்மையானது எங்ஙனமா மெனின்? சூரியனுடைய சந்நிதியில் உலகம் தானே யுலாவிக்கொண்டு திரிகின்றது போன்று என் சந்நிதியின் கண்ணே காரணாதிகள் யாவும் இயங்கா நிற்கும், அவற்றின் பிரவிருத்தியையும் நிவிருத்தியையும் அவற்றின் வியாபாரத்தையும் யானே யிலக்குகின்றேன், அகம் (யான்) விருத்தியெனவும் இதம் (இது) விருத்தியெனவும் இருவித விருத்திகள் என்பாலே கற்பிக்கப்பட்டன, எனவாராய்ந்து, அகம் விருத்திக்கும் இதமவிருத்திக்கும் சாக்ஷியாயிருக்குந் தன்மை எனக்கே யுளதென வெண்ணி, யான் ஸ்தாணுவாயிருத்தலின் எப்போதும், யானே சாக்ஷியானே சாக்ஷி 84
யெனவறிந்து வாழ்வாய்.

85. ஸ்தாணு.

அலையினும் மநதுபோறி யலையாத தூலவுடலவைகோடி யலையி னுந்தா னலைவில்பூ தங்களவை யசையினும் மசையாம லமரினு மசை தல் போல, வலைசூரி யாதிமண் டலமிதனி லலைவைசு வானர னுதி யிவித மலைசுத்த வரையுலசோர் சநுவாக நாமென்ன வபிமாந முற்ற றி

வினி, லயதலுற மீசனவ ரினும்வேற தாகவே யறிவதனின் மறுசி ருஷ்டி யாக்கியலை குமரரா திபரித்தனைக்குமே யமருதானாக விலகி, யலகிலித்தனைசலன மதனோடு கூடியு மசையாம லிந்தயாவி னலையினுக் குங்கரிய தாகநிறை சைதந்ய மானநாந் தாணு வாமே.

85. ஸ்தா₂ணு:

ஸ்தா₂ணுத்வஞ்ச கத₂ம் மே ஸ்யாத் கத₂யஸ்வாத்மஸித்₃த₄யே ||
சித்தே சலதி ஸங்கல்பாதி₃ந்த்₃ரியஸ்தூ₂லதே₃ஹகா: |
நிஶ்சலஸ்ஸ்யாச்சலந்த்யேஷு நிஶ்சலம் பூ₄தபஞ்சகம் ||
ஸூர்யாதி₃மண்ட₃லம் தச்சலம் வைஶ்வாநராதி₃கா: |
ஸர்வாபி₄மாநீ ஹ்யீஶோऽபி ஸ்வசைதந்யே லயத்யஹோ ||
ஸம்ஹாரேऽபி ஸ்தி₂தோ நாஸ்தி ஸ்ருஷ்டாவேவ விபா₄ஸநாத் |
ஸர்வஸம்ப₃ந்த₄யுக்தோऽபி தத்ஸாக்ஷித்வாத் ஸ்தி₂த: ||
பரிபூர்ணஸ்வரூபத்வாத₃ஹம் ஸ்தா₂ணுஸ்து நிஶ்சய: |

ஹே தேசிகேந்திரரே! எனதாத்ம சித்தியின் பொருட்டு ஸ்தாணுத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙன மாதல் கூடுங் கூறுவீராக வெனின்? கேட்டி! சங்கற்பத்தினாலே சித்தமும் பொறிகளும் அலைந்த போதினும் தூலதேகம் அலைவுறாதாம், தூலதேகங்கள் அலைந்தபோதினும் பஞ்சமா பூதங்கள் அசையாவாம், அவைகளும் ஒருகாலசையும் சூரியமண்டலாதிகளும் அசையும் வைசுவானராதியாரும் அசைவர். சர்வாபிமானியாய ஈசுரரும் சைதன்யத்திலசைவர், அவ்வீசரும் பிரளயத்திலில்லாதிருப்பர் சிருஷ்டியின் கண்ணே தான் அவர் விளங்கிக் கொண்டிருப்பர், சர்வசம்பந்த மிருந்தபோதினும் அவ்வதற்குஞ் சாக்ஷியாகவே யிருத்தலினாலும் பரிபூரண சொரூபமா யிருத்தலினாலும் யான் நிச்சயமான ஸ்தாணுவென வெண்ணுதி. 85

86. பரிபூர்ணம்.

அப்பினாற் கடமதைப் பூரித்தல் போலவே யன்னமயம் பிராண னதனாலதுமனோ கோசத்தினாலதுவி ஞானமய மாங்கோச மதனாலதுஞ், செப்புமா னந்தமய மதனினாற் பூரித்தல் சேர்ந்துநற் சீவ னதனாற் சேர் பூரிதம்பஞ்ச கோசங்க ளவையினாற் றிகழ் பஞ்சபூத நிறைவாந், தப்ப

லில் லவையினாற் பூரித்த வுறுசசஞ் சசமதினு மேங்கு நிறைவாய்ச்சார் கின்ற மாயாவி சிட்டருந மான்மிசத் தாழ்வில்பூ ரித்த வுற்றுத் துப்பு, டைய நம்மினும் வேறுபரி பூரணந் தோன்றுதலி லாதவதனாற் சோல்லு பரி பூரண நாமேன்ன வேநிதஞ் சுகமுட னறிந்து கோள்ளே.

86. பரிபூர்ணம்.

கதம் பரிபூர்ணத்வம் பரிச்சிந்நஸ்ய மே வத ||
உதகை: பூர்யதே யத்வத் கடஸ்தத்வத் பூர்யதே |
அந்நம் ப்ராணேந சைவாஸௌ ப்ராண: பூர்யதே மந:||
விஜ்ஞாநமயகோஶேந ஹ்யாநந்தேந ததைவ ஸ: | (ஆ
நந்தகோஶோ ஜீவேந ஜீவ: கோஶை: ஸம்ஸ்ருதே ஜக
த்ஸர்வேந பூர்யதே ஸர்வம் ஸ மயா பரிபூர்யதே |
அநந்யத்வாத் ஸதா பரிபூர்ணோऽஹம் நிஶ்சிநு ||

எப்போதும் பரிச்சின்னனாகி யிருக்கும் எனக்குப் பரிபூரணத் தன்மையானது எங்ஙன முண்டாமெனின்? கேட்டி! குடமானது நீராற் பூரிக்கப்படுவதே போல் அன்னமய கோசமானது பிராண மயலாற் பூரிக்கப்படும், அதுவும் மனோமயனாற் பூரிக்கப்பெறும், அதுவும் விஞ்ஞான மயனாற் பூரிக்கப்பெறும், அதுவும் ஆனந்த மய னாற் பூரிக்கப்பெறும், அதுவும் ஜீவனாற் பூரிக்கப்பெறும், அக்கோசங் களாற் சகத்துப் பூரிக்கப்பெறும் ஈசுரனால் யாவுமே பூரிக்கப்பெறும் அவரும் என்னாற் பூரிக்கப்பெறுதலினாலும், எனக்கநந்தத் தன்மை யுண்மையினாலும், எப்போதும் பரிபூர்ணனாயிருக்கின்றேனென நிச் சயஞ் செய்தி. 86

87. அநந்தன்.

உடல்பொறிக டமின்மிசவும் விரிவதான வுட்கரண திகட்குமந்த மேயுடைத்தா, யடருமந்தக் கரணதியாலு மேட்டி யறியவோணு விரி பஞ்ச பூதங் கட்குந், திடமாயா விசிட்டருக்குங் கால பேதந் தேசபே தங்களினு லந்தந் தன்னை, யிடமாகக் காண்கினுமே யந்த மின்றி யியல் சாட்சி யானநா மநந்தனுமே.

87. அநந்த:.

அநந்தத்வம் கதமிதி வேத்துமிச்சஸி சேத் ।
தேஹேந்த்ரியாந்த:கரணஜீவேசாஸ்ஸாந்தா: ஸ்ம்ருதா: ॥
கிஞ்சித்கிஞ்சித் வ்யாபகா யே வ்யாப்யாஸ்தே ஸாத்விக: ஸதா ।
வ்யாபகத்வாத்தேசதோ நித்யத்வாத் காலதோ ந ச
ஸர்வாத்மத்வாத்வஸ்துதோ ந தே ஸர்வஸமத்வத: ।

அநந்தத் தன்மையானது எங்ஙனமாதல்கூடுமெனின்? அதை யுனக்குரைக்கின்றேன் கேட்பாயாக, தேகம், இந்திரியம், அந்தக் கரணம், ஜீவன், ஈசுரர், என்பவர் யாவருமே அந்தத்தையுடையவ ரெனக் கேட்கப்படுதலின், சிறிது சிறிது வியாபகங்களாய இவை யாவுமே என்னைக் குறித்து வியாப்பியங்களாக இருக்கின்றமையின் யான் வியாபகமாகவே யிருத்தலின் தேசத்தாலும், நித்தியமாயிருத் தலிற் காலத்தினாலும், எல்லாவடிவமாயும் இருத்தலின் வஸ்துக்களா லும் எனக்கந்தங்கிடையவே கிடையாதென வோர்ந்து எனக்குச் சர்வ சமத்தன்மை யுண்மையின் யான் அநந்தன் என எண்ணி வாழ்வாய்.

88. சர்வசமன்.

அகிலவுந் நதசுத்த மதிஞானேன்றி னுக்கோன்ற தாம்பத்தி ஞேன்று
குறைவா யல்கியே சத்தியும் பிநமாம கத்துமுத லாக்கடினை யந்த முல
கோ, டிகல்தேவ பாகமும் மநுடபா கமுமென்ன மெய்துபூ தங்க ளுட
னே யிழியதங் மமத்திமோத் தமமான பிரமன் முத லெய்துதம் பாந்த
வுடல்கள், சுகஞாநி யோகியோடு பாசகன் கன்மியாய்த் தோற்ற வுறு
சீவ ராதி சோல்லீச னீறதாய்த் தாரதன் மியமோடு துலங்குவத் தியாவி
னுந்தா, னிசலில்சத் தாகார மாய்த்தார தந்மியம தெய்தாம லெப்போ
மூமே யிருக்கின்ற சைதந்ய மானநா மேயென்று மியல்சர்வ சம
ஞகுமே.

88. ஸர்வஸம:.

கதம் ஸர்வஸமத்வம் ச ஹ்ருதி வேத்ஸ்யாம்யஹம் தத: ।
ச்ரேஷ்டம் மத்யமம் தஸ்மாத் நீசம் ச ஸத்த்வாத் தத: க்ரமாத் ॥
தஸ்மாத் ஈசாநம் ஸதா நிர்விகாராத் ஸர்வதா க்ருதம் ।

கர்மீதி யோகீ ஜ்ஞாநீதி ஹ்யநந்தாஸ்தாரதம்யகாஃ ||
தாரதம்யேந திஷ்டந்தி ப்ரஹ்மாத்யாஸ்ஸ்தாவராந்தகாஃ |
உத்தமோ மத்யமஶ்சேதி அதமஶ்சேதி த்ரிதா த்ரிதா ||
ஸர்வாதிஷ்டாநரூபத்வாத் ஸ்வயம் ஸர்வஸமஸ்ஸதா |

எனக்குச் சர்வசமத்தன்மையானது உண்டாதல் யாங்ஙன மெனின்? கேட்டி யுண்மையை! மேன்மைமிக்கது சுத்தவுபாதியாம் அதனிற் குறைந்தது மகத்தத்துவமாம் அதினின்றும் முறையே பத்துப் பத்துப் பங்கு குறைந்தே ஆகாசாதிகள் முறைப்படியாக வரும், கருமியெனவும், யோகியெனவும், ஞானியெனவும், அநந்த தாரதம்யங்களுளவாம், பிரஹ்மா முதல் ஸ்தாவரமீறாக யாவும் தாரதம்மியமாகவே யிலங்கா நிற்கும், உத்தமமெனவும் மத்திமமெனவும் அதமமெனவும் மூன்று மூன்றுவகையே பிரிவுறும் இவ்வியாவற்றிற்குமே யதிஷ்டான ரூபமாயிருத்தலினானே எப்போதுந் தானே சர்வசமனாவன் யாவனென வுள்ளத் துணர்தி. 88

89. சர்வாதிஷ்டானன்.

அதிட்டானஞ் சூக்கவுடல் விசிட்டனுக்கு மமர்தூல தஙக் கள்
வைக் கும்பூதங்க, ளதிட்டான மவைக்குமதிட் டான மாயை யமரீச
னுங்கிளிஞ்சில் வெள்ளி போல, வுதித்தலுறு வாக்குமாந் திரமல் லாம்
லுளவு திட்டா நந்தவிர வொன்றில் லேன்றே, மதித்திடநிர் ணயம்
பிறந்த வதனாற் சித்தாய் வபங்கிடுநாஞ் சர்வாதிட் டான மாமே.

89. ஸர்வாதிஷ்டாந.

ஸர்வாதிஷ்டாநரூபத்வம் கதம் மே ஶ்ரீகுரோ வத ||
ஜீவாதிஷ்டாநகம் ஸூக்ஷ்மம் ஸ்தூலம் பூதம் ததஃ க்ரமாத் |
தஸ்யாதீஶஸ்ததோऽவ்யாத்யா ஸர்வணாம் ஸச்சிவாத்ஶிவஃ ||
ஸர்வஜ்ஞாநாத ஸதா ஸர்வாதிஷ்டாநகோऽஸ்ம்யஹம் |

ஹே ஸ்ரீ குருவே! சருவ அதிஷ்டான ரூபத்தன்மையானது எங்ஙனமெனக்காம் எனக்கேட்பின் கேட்டி! ஜீவாதிஷ்டானம் சூக்குமதேகமாம், அதற்குத் தூலமாம், அதற்குப்பூதமாம், அம்முறையாகவே யாவுமாகலின் யாவற்றிற்கு மதிஷ்டானம் ஈசுரராம் அவருக்கு

மாத்மாவ திஷ்டானம் பொன்னீர் போலவாம், அத்தகைய வெனக்கு அகண்டத்தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் சர்வாதிஷ்டானனுகவே யானிருக்கின்றேன் என்றுளத்தில் நாடி வாழ்வாய். 89

90. அகண்டன்.

ஙைவகால மாதியாற் கண்டிதமு ருதவழி வானநா மேய கண்டன் ஙவிஷமற் ரேருயுத்தி யுலகர்ஙிர் ணயமருகர் ஙணுபுத்த ராக மத்து, மவைதேவ ராகமத் தவைபிரம னரியீச ராகமத் தவைபு ராணத் தவைபார தத்தவையு ஙீதிசா ரத்தவையு மறைகின்ற கன்ம காண் டத், தவையுபா சநகாண்ட மவையாவு முபஙிட த மவைகளாற் கண் டித்தலா மவை ஙிர்ண யஞ்சேயறி யேமையோன்று கண்டிக்க வாகாத தாவு மாக, வேவமிவுப ஙிடதத்தி னதிதபிர மாணம்வே றில்லாத படியி னுவு மியாவுபிர மாணத்தி னுக்குமவை முடியாத லாவும்யா மேய கண்டன்.

90. அகண்டா.

அகண்டத்வம் ஜ்ஞ கயசிதி செதத்ரணாதாசுராசு ||

த்ரவியசெஜ்ஞசுரசு நஹ்யகாசுகண்டா ஷஹ்நயக்கதஃ | (யா ||
செறாகவஹ் நிண-ுயொ ஷஹ்ாஷ-ுாசுா மசாசு வண்டிதொ ய
வொவிஙாஸா மசாசெசெவொநஙொ ஷாஷஹ்ா மசெநதெ
வாஜுராக்ஷணவொவெஹ்தசெஜ்ஜுவெநாவி விவணிதஃ
செஸவாமசஃவாராணெஷ ஹாராசெதஃ வண்டிதாஷுசெதெ
ஹாரதஃ வண்டிதொ நீத்ஹ் கச-ுகாணெ ந ஸாவஹ்ஷொ ||
கச-ுகாணாவாஸெநந தசுஜ்ஞாநெந ச வண்டிதஃ |
வெசாஞாசவண்டிதஸுெவெ-ுஃ ஷுசாணெஷவ-ுசெஷுதஃ
வெசாணெஃ ஷுதிவாசுஹ்காசுகண்டஷவ ஜ்ஞ யுஃவம் |
செ வரிஜ்ஞநாவெகாசுகண்டாசுஷம் ந ஸம்யஃ ||

அகண்டத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙன மெனின்? ஆதாரேவாடுங் கேட்டி! மூன்று காலங்களிலும் கண்டிக்கப்படாத நீயே யகண்ட ரூபனுவாய், வேருயுக்தியுங் கேட்டி! உலக நிர்ணயமானது அருகராகமத்தானே கண்டிக்கப் படுவதேபோல அதுவும் பௌத்த

ஆகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் தேவாகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் பிரஹ்மாகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் பாஞ்சராத்ர ஆகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் சைவாகமத்தானே கண்டிக்கப்படும், அதுவும் புராணங்களாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் பாரதத்தாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் நீதிசாஸ்திரத்தாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் கருமகாண்டத்தாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் உபாசனை காண்டத்தாற் கண்டிக்கப்படும், அதுவும் ஞான காண்டத்தாற் கண்டிக்கப்படும், வேதாந்தமானது யாவற்றிற்கும் மூலமாயிருத்தலினனே எல்லாப் பிரமாணங்களாலுமே கண்டிக்கப்படாததாம், வேதாந்தத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்பட்டதாந் தன்மையுண்மையினே யெனக்ககண்டத்தன்மை தின்னமாயுண்டாம், எனக்கபரிச்சின்னரூபத்தன்மை யுண்மையினனும் யான் அகண்டனென்பதி லையமில்லையென நினைந்துவாழ்தி. 90

91. அபரிச்சின்னன்.

ஒருவருக் கொருவர்கள் பரிச்சிந்ந மாய்ப்பிரிவோ டொளிர்சீவரோன்றி னுக்கோன் றுறு பரிச் சிந்நமாய் நாலைந்து தத்துவத் துடன்மிகத் தோற்று சூக்க, சரீரங்க ளாமிவைக ளைக்குறித் தபரிச் சிந்நமாய்த் தனக்கு ளாறு தத்வமா க்பரிச் சிந்நமாந் தூலத் தநுக்களிவை யைக் குறித்துப், பரிச்சிந்ந மின்றியொளிர் பூதங்க ளிவைகளைப் பற்றி யபரிச் சின்னமாய்ப் பனுமாயை யுறவீ சனுஞ் சாட்சி யாகவே பகருநம் மைக்கு றித்துப், பரிச்சிந்ந மானவத னுமே நம்மிலும் பரிச்சிந்ந மற்ற தோன்று பன்ன வில தாலுமப ரிச்சிந்ந னுமெனப் பரிவி னொடு மறிகு வாயே.

91. அபரிச்சிந்ந.

அபரிச்சிந்நரூபத்வம் பரிச்சிந்நத்வ விபர்யயம் ।
பரஸ்பரம் பரிச்சிந்நா ஜீவாஸ்தேஷாம் ஸ்வரூபத: ॥
ஸூக்ஷ்மா விம்ஸதிதத்வாத்மா பரிச்சிந்நா: ப்ரத்யகம் ப்ரத்யக
தத்வாத்மநி பரிச்சிந்நா ஷட்தத்வஸம்ஹிதா தநு: ॥
தத்வாத்மநி பரிச்சிந்நம் பஞ்சபூதாத்மகம் ஸ்மரேத் ।
ஈசோ நாஸ்தி தத: ஸாக்ஷி ஸர்வாத்மாபரிச்சிந்நவான் ஸதா ॥

பரிச்சின்னனாகி யிருக்குமெனக்கு அபரிச்சின்ன ரூபத்தன்மை யானது யாங்ஙனமுண்டா மெனின்? கூறக்கேட்குதி! பரஸ்பரம் பரிச்சின்னர்களாய ஜீவபேதங்கள் ஆயிரம் பிரவாம், இருபது த்த்து வங்களோடு கூடிய சூக்குமம் பரிச்சின்னங்களாகத் தனித்தனியே யிருக்கும், அவற்றினும் அபரிச்சின்னமாம் ஆறுதத்துவ வடிவமான தூலதேகம் பரிச்சின்னமாம், இத்தூலதேகங்களைக் குறித்து அபரிச் சின்னம் பூதமாம், பூதங்களினும் அபரிச்சின்னம் மாயையும் மாயி கரும் ஆவாரகலின் எனக்கு மறைப்பே யில்லாமையினாலும் சாக்ஷித் தன்மையுண்மையினாலும் யானபரிச்சின்னனென வுள்ளத் தோர்தி!

92. அநாவ்ருதன்.

தாபமுறும் விசிட்டனையா பரித்தல் சூக்க சரீரமிதை யாபரித்த தூல தேகஞ், சோபமுறுந் தூலதநுக் களையு மற்றுஞ் சொல்பூத மவை களையு மொன்றை யொன்று, வாபரித்த விராட்டாதிப் பிரபஞ் சங்க ளவை களையு மாபரித்த வீச னவு, மாபரிக்கா தவரையுமே யாப ரித்த வறிவாநா மநாவிருத னகுந் தானே.

92. அநாவ்ருதஃ.

கயம் ஹ்யநாவ்ருதகத்வம் மெ வத ஸ்வயயா ஶூரொ । (ஸெகஃ
ஸூக்ஷ்மெண வ்யாவ்ருதொ ஜீவஃ தத்ஸ்தூலெந ஸஹஸ்த
விஹஸ்தி வஞ்சுஹஸ்தானி வரெண வ்யாவ்ருதாந்யஹோ ।
தெநாவ்யநாவ்ருதொ ஹ்யாத்மா ஊயாஸொஸ்வ்யாவ்ருதஃவரு
ஸவகாரணரூவகாத்ஸாக்ஷ்யநாவ்ருதவாநஹம் ।

ஹே ஆசிரியசிகாமணியே! நீ தயையினாலே எனக்கு அநாவி ருதத்தகைமை யிருப்பதெப்படி யெனவுரைத்தருள வேண்டும் எனிற் கேட்டி! சூக்குமத்தாலாவிருதன் ஜீவன், சூக்குமத்தைத் தூலம் ஆவரிக்கும், அது பூதங்களாலாவரிக்கப்படும், அவையும் பரஸ்பரம் ஆவரிக்கும், அவையும் பரனாலாவரிக்கப்படும், பரனும் ஆத்மா ஆவரிக்கப்படாதாம் என்றைப்பரனும் ஆவரிக்கப்படுவர் ஆக வின் சர்வகாரணரூபத்தன்மை யுண்மையின் சாக்ஷியாகிய யான் அநா விருதனெனவே யோர்வாய்.

93. சர்வகாரணன்.

காட்சியா யவத்தை மூன்றிற் கண்டிடுஞ் சகங்க ளியாவுஞ், சாட்சியி னிடத்து தித்துச் சாட்சியி னிடத்தி ருந்து, சாட்சி மாத் திரம் தாகத் தானழி கின்ற தாலே, சாட்சியா கின்ற நாமே சர்வகா ரணனென் றோர்வாய்.

93. ஸர்வகாரண.

ஸர்வகாரணரூபத்வம் மமாஸ்ய கதம் விபோ ||
அவஸ்தாத்ரயம் த்ருஶ்யம் ஜகத் த்வய்யேவ ஸாக்ஷிணி |
வ்யக்தாவ்யக்ததிவிநாஶாத்ஸாக்ஷிமாத்ராவஶேஷகாஃ ||
ஸாக்ஷிணோ ப்ரஹ்மரூபத்வாத்ஸர்வகாரணதாந்தவம்

அற்பனாகி யிருக்குமெனக்கு ஹே விபுவாகிய தேசிகோத்தமரே! சர்வகாரண ரூபத்தன்மையானது எங்ஙனஞ் சித்திக்குமெனின்? கேட்டி! சாக்ஷியாயிருக்கும் உன்னிடத்திலேயே மூன்றவஸ்தைகளும் திருசியம் ஆகிய வுலகும் உண்டாகி யுண்டாகி யொழிந்து கொண்டே யிருக்கின்றனவாகிச் சாக்ஷி மாத்திரமாகவே யெஞ்சுகின்றன சாக்ஷியாயிருக்கு மெனக்குப் பிரஹ்மரூபத்தன்மை யுண்மையின்யானே சர்வகாரணனென அறிந்து கொள்வாய். 93

94. ப்ரஹ்மன்.

காலமூன் றினுமே யெங்குங் ககனம் போ லொருப டித்தாய்க் கோலமாய் நிறைந்த நாமே கூறுநித் தியசுத் தாதி, சீலமா மிலட்சணத்தைச் சேர்ந்துறை கின்ற தாலே, சாலநாம் பிரமமேன்றே சந்ததஞ் சிந்தை செய்வாய்.

94. ப்ரஹ்ம.

கதம் மே ப்ரஹ்மரூபத்வம் வதஸ்வ கருணாநிதே ||
காலத்ரயேபி ஸர்வத்ர வ்யோமவதேகரூபிணா |
அஹம் பூர்ணோ நித்ய இத்யாதி நாமபிஃ பரிகீயதே ||
ஸலக்ஷணஸ்வரூபத்வாதஹம் ப்ரஹ்மேதி சேதஃ |

ஹே கருணாநிதியாகிய குருவே! எனக்குப் பிரஹ்மரூபத்தன்மையானது எங்ஙனங்காட்டும் தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமெனின்? கேட்டி! எக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும் விண்ணைப்போல ஏகமாகிப் பூரணமாகியுள்ளேனென்றும், யான் சுத்தன் நித்தியன் என்னும் நாமங்களானே சுருதிகளாற் புகழப் பெறுகின்றேன் என்றும் எண்ணி யெனக்கு ஏக சத்வஸ்து ரூபத்தன்மையுண்மையினுனே யான் பிரஹ்ம ரூபனேயல்லாமல் மற்றொன்று மல்லேன் என்றறிந்து வாழ்வாய். 94

95. ஏக சத்வஸ்து ரூபன்.

பனுகநவி னிற்கண்ட சீவனீஸ் வரசகம் பணுநன்மை தீமை கேள்விப் படும்வேத வாகமபு ராண சாஸ் திரமாதி பல்விகற் பங்க ளுந்தா, மனகநவ நைக்காணு மறிவைவிட வின்மையி னவத்தை மூன் றதனி னுங்கா ணகிலசக மும்மறியு மறிவைவிட வில்லா தவத் தையோன் றென்றி லிலகு, மினசகம தந்தந்த வத்தையைக் கண்டகரி யாகவே யிற்ற படியா லெண்ணவே வேறென்று மூன்று காலத்தினு மெய்தவந் தததுவு மில்லை, யுனமிகப் போனதுமி லெனுமநுப வத்தினு லொன்றுமற் றில்லை யுறுநா மொருவனே யுள்ள பொரு ளென்னவே யநுதிநமு முளமதனி லெண்ணு வாயே.

95. ஏகஸத்³வஸ்துரூப:.

ஏகஸத்³வஸ்துரூபத்வம் கத²ம் மே ஸித்⁴யதி ப்ரபோ⁴ ||
[illegible] ஶரீரஸ்ய [illegible]
வா ஜீவேஶாதி³பி⁴ர்பா⁴வைர் ந ச [illegible] த்³ருஶ்யதே |
மாயாகல்பிததே³ஶகால [illegible] ஸோ [illegible]
[illegible] ஸோ ஹமேக: ||
ந [illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

ரண । த்ருஷ்டத்ருஶ்யாதிகம் ஸர்வம் நாஸ்தி தத்த்வத: ॥
அபாவ உபயோஸ்துல்ய: ஸமேவ ப்ராப்யதே ।
ஸ்வாந்த்யேऽபி த்ருஶ்யம் ஸாக்ஷிணா த்ருஶ்யதே நஹி ॥
ஸ்வப்னே ஜாக்ரிதம் நாஸ்தி ஸ்வப்னோ ஜாக்ரிதே நஹி ।
உபயஞ்ச லயே நாஸ்தி லயோऽபி ஹ்யுபயோர்னஹி ॥
அவஸ்தாத்ரிதயம் நாஸ்தி மயி போதாத்மரூபிணி ।
அத: [illegible] ஜகத்ஸு ம்ருஷா மத: ॥ (௫
ஸர்வாத்மகாஸ்ச ஸ்வாநுபூதிர் ஏகவஸ்துஸ்வரூபவா

ஹே பிரபுவாகிய குருநாதனே! ஏக சத்வஸ்து ரூபத்தன்மை யானது எனக்கெங்ஙனம் சித்திக்கும் கூறவேண்டு மெனிற் கேட்டி! நித்திரையிலுண்டாகிய சரீரகரும சுகதுக்காதிப் பிரபஞ்சமும், ஜீவே சாதி பேதங்களும் சத்தியமாகி யிருக்குமாறு எங்கும் யாவரானும் செய்யவே முடியாதாம், மாயையினாலே கற்பிக்கப்பட்ட தேசகாலஜக தீசமயக்கம் அத்தகையதேயாகும் என்னபேதமுளது? இரண்டும சத்தியமேயன்றோவாம் அவற்றுள் எதனைச் சத்திய மென்பது எத னை மித்தையென்பது, கனப்பொருள்கட்கும் நனப்பொருள்கட் கும் சிறப்பொன்றையும் சிறிதும் காணேமே, இரண்டும் மயக்கத் தாற் சனித்த விகற்பங்களேயாகும், காண்போன் காட்சி முதலியவற் றானே காண்பொருள்களைப் பொருள்களில்லாமலே கண்டலாற் பொ ய்யேயாகும் கனவே போலத் திரிபுடியோடு கூடிய நனவும் பொய் யேயாகும், நனவும் கனவும் அவித்தையின் காரியமாயிருக்குந் தன்மையைச் சமமாகவே யுடைத்தாயிருக்கின்றன, அறிவானும் அறிவும் அறிபொருளும் கற்பித்தல் இரண்டிடத்திலும் சமமேயாம் இரண்டுகற்பனைகளும் துயிலின்கண்ணே நீங்கிப்போதல் யாவரும் கண்கூடாகக் கண்டதேயன்றோ, மூன்று ஸ்தானங்களிலும் எத்திரு சியமுளதோ அது சாக்ஷிமாத்திரமாகவே யிருக்கின்றதே யல்லாமல் வேறாக இல்லவேயில்லை, கனவில் நனவைக்காணேம், நனவிற் கன வைக்காணேம், இரண்டையும் துயிலிற்காணேம், துயிலும் அவை யிரண்டினுங்காணேம், ஞானன்மவடிவமாகி யிருக்கும் என்னிடத்

தில் அவஸ்தாத்திரயமு மின்றென்றும், எனக்குமே போகமேவென்றுன் றின்றென்றும், உலகின்வரவும் போக்குமே யென்று மென்பாலின் றென்றும் ஆய்ந்து எனக்குச் சர்வான்மத்தன்மை யுண்மையினுனே சுவானுபூதியால் ஏகசத்வஸ்து ரூபமுடையவன் யானெனச் சிந்திப் பாய். 95

96. சர்வாத்மா.

வயல்குளந் தேசமு ராதிவஸ் தவைகட்கு மண்ணதே யுருவ மா யோன் மருவுலகினுக்குருவ நஞ்சச்சி தாநந்த மாயிலக லாலு மின்ப, மய நம்மை விடவுலக மற்பமில தாற்சர்வ மாமுலக மாக வுறுநா மாசர்வ வாந்மாவின் ஞெருயுத்தி நானென்ன மருவுரைக் கூன்று கோலா, மு லில்கரியுருவோக மக்குற்றல் போற்பறவை யறைமிருக நரர்கண் யய க ளமரருல கதிபர்பூ தாதிபதி வைசுவா னரனுதி சீவ ருக்கு, நயவீச ருக்குநா னெனுமுரைக் கூன்றுகோ லாக்கரிய தான நாமேநண்ணிபிடு மங்கங்கு சித்திக்கை யான்மிகவு நவிலுசர் வாத்ம ஞமே.

96. ஸர்வாத்மா.

ஸர்வாத்மத்வம் கதம் மே ஸ்யாத் ச்ருத்யா யுக்த்யா வத ப்ரபோ
க்ராமக்ஷேத்ராதிகம் ஸர்வம் ம்ருத்திகாயா ...தே ந ஹி ||
ததா ஸர்வஜகந்நாஸ்தி ஸச்சிதாநந்தரூபத: |
ஸர்வாத்மா ஸ்யாந்ந்யாயத: ஸ்யாத் ஸ்வாஹம் காயாதிரூபவத்
கீடாதிஷ்வஜ்ஞாநேஷு ஸ்வாஹம் காயாதிரூபவாந் |
தத்த்வஸாக்ஷிதயா ஸ்திதா ஸர்வாகாரஸ்வரூபத: ||
ஸர்வாத்மாஹம் ந ஸந்தேஹ: ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹ: |

ஹே ஞானதேசிகரே! எனக்குச்சர்வாத்மத்தன்மையானது எங் ஙன முண்டாமென்பதைச் சுருதியினுலும் யுக்தியினுலும் உரைத் தருள வேண்டுமெனிற் கூறக்கேட்டி! கிராமம் க்ஷேத்திரம் முதலிய யாவுமே மண்ணைத்தவிர வேருக இல்லாததேபோல எல்லாவுலகும் சச்சிதாநந்த சிவசொரூபமாத்திரமாகவே யிருக்கின்றதே யல்லாமல் அயலாக இல்லையாகலின் யான் சர்வாத்மா வென்றுணர்தி, அல்லது

அயலுாகம், யான் ஆதார தண்டம்போலிருத்தலினலேனும் அவ்வாறுணர்தி எங்ஙனமெனின்? கீடமே முதலாகப் பிரஹ்மா வரையுமே யான்யானென ஆதாரதண்டமாயிருக்கின்றே னென்றெண்ணுதி. அவ்வதற்குச் சாக்ஷியாக இருந்துகொண்டு எல்லாவடிவமாயுமிருக்கு மேதுவினலே சர்வாத்மாவே யானென வெண்ணுதி யிதிற் சந்தேகமே வைக்கவேண்டாம் சச்சிதாநந்த விக்கிரகனே நீ யென்றோர்தி. 96

97. சர்வாகாரன்.

கநவதனிற் காணலுறுஞ் சகங்க ளியாவுங் கண்டதன தாகார மனதேபோ, லுனுமவத்தாத் திரயசக மியாவி னுக்கு முறுகின்ற நம்துச்த்தாகார மேதான், வினவியிடு மாகார மான தாலும் விளங்குசத்தா காரமதை விட்டு நாடிற், சநகமுற சகமதுவே யில்லா தாலுஞ் சாருநா மேசர்வா கார ஞமே.

97. ஸர்வாகார.

ஸவ்வாகாரஸ்வரூபேண கூ௦ க்ஶ௦ ஒஜ வஉதா௦ வர ॥
யஶா ஸவ்வஹூவணுாzய௦ ஸ்வாதூா த்ரூதயா ஷூிதஃ ।
ஊவஷூாத்ரிதய௦ தஉஸ ஷூாதூா த்ராஜூதெ ந ஹி ॥
ஸஉா ஜெzநெகாரவெகூா ஸ்துவாகாரொzஹ௦ ஸஉா ।

உபதேசிப்பவர்கட்குள்ளே மிகவும் சாதுர்யமா யுபதேசிக்கும் ஞானசிரியரே! எனக்குச் சர்வாகார சொரூபத்தன்மை யெங்ஙனங் கூடுமென்பதைக் கூறுவீராக! கனப்பிரபஞ்சமானது காணப்பட்டவன் மாத்திரமாகவே யெங்ஙனமெஞ்சுகின்றதோ அங்ஙனமே அவஸ்தாத்திரயங்களுமே தனது வடிவமாத்திரமாகவே யிருக்கின்றதல்லாமல் வேருகக் கிடையவேகிடையாது. எப்போதும் எனக்கநேகரூபத்தன்மை யுண்மையினலே யான் சர்வாகாரனே யாவனென வுளத்துணர்தி யெப்போதும். 97

88. அநேகரூபன்.

பயில்சர்ப்ப மென்னவே தோற்றினது தானுமப் பழுதைதனை யன்றி யிலதின்பகர்வன்ன வாச்சிரம மோடு சோர்க்க நரகாதி பல்தே ;

மூர்கள் கால, மியல்சாஸ்திரஞ்சீவ னீசுவர பேதங்க ளேன்னுமை யேழ தாக வேணுதத்து வங்களுஞ் சச்சிதா நந்தமா யிலகுநம் வடிவ தாலு மயலோன்றி னுடையவுரு வலதாலு மோருகூத்த னளவில்வே ஷங்க டம்மை யமர்தல்போ லும்பூமி யோன்றுமே பல்விகற் பங்களா யாதல் போலுஞ், சுயசத்த தாயிருக் கின்றதா ஞேருவனே சுழலுசீ வீச சக மாத் தோன்றுபே தங்களா யுறுதலா னுமிகச் சோல்லிடுமே நேகரூபன்.

98. அநேகரூபோ.

கதம் தேநேகரூபத்வம் மமாத்ர ப்ரூஹி தத்வத:॥
ஆரோபரஜ்ஜுஸர்ப்பஸ்ய ரஜ்ஜ்வாஸ்த்வந்யதா ந ஹி ।
வர்ணாஶ்ரமாதயஸ்தத்ர லோகா நகராதய:॥
வேதஶாஸ்த்ராதயஸ்ஸர்வே ததா ஜீவேஶ்வராதய: ।
பஞ்சத்ரிம்ஶத் தத்வஸங்கா மத்ரூபமாத்ரபாஸநாத் ॥
நடஸ்ய பஹுவேஷேண யதா ம்ருச்சில்பநாதிகை: ।
ஏக ஏவாத்மஶக்த்யாஹம் ஜகஜ்ஜீவேஶபாஸநாத் ॥
ஸதா மே ஹ்யேகரூபத்வாதநேகரூபதைவ ஹி ।

அநேக ரூபத்தன்மையானதெனக்கெங்ஙனங் கூடுமென்பதை யுண்மையா யுரைக்கவேண்டுமெனின்? ஆரோபமாகிய பழுதைப்பாம் பானது பழுதையைப்பார்க்கினும் வேருக இல்லாததே போல வருணு சிரமாதிகளும் மூவுலகங்களும் நகராதிகளும், வேத சாஸ்திராதி களும், ஜீவேசுவராதிகளும் மற்றும் பிறவுமாகிய முப்பத்தைந்து தத் துவங்களும் என்வடிவமாத்திரமாகவே யொளிர்கின்றமையினாலும் மற்றொன்று மாகாமையினாலும், ஒரு கூத்தன் அநேக வடிவங்களை யடைதல் போலும், பூமி யொன்றே பல வடிவங்களாதல் போலும், ஒருவனாகிய யானே ஜகத்து ஜீவ ஈசாதி பேதங்களாய் விரிந்திலங்கு கின்றமையானும், எப்போது மெனக்கேகரூபத்தன்மை யுண்மையி னுனும், அநேக ரூபனே யானென வெண்ணி வாழ்தி. 89

99. ஏகரூபன்.

பலசட்டி நீரின்மதி பலவிதந் தோற்றினும் பயிலுமதி யோன்ற லாது பகிரண் டல்லாது போலவு மவனவன் பார்வையிற்றோற்று கணலி, பலவன்றி யோன்றுதல் போலும் படிகமண்ட பத்தம்ப மிலகு

ஞானி பலவன்றி யொன்றுதல் போலவுங் கநவினிற் பலவிதஞ் சகமி லகினும், பலவன்றி யொருவனே யாதல்போ லுஞ்சீவ பரசகத்தன்று மிகவும் பலவிதம தாயிலகி னுஞ்சச்சி தாநந்த பகரிலட் சணம தாயே, பலவான சகலத்தை யுங்கண்ட டியின்றற் பனுசகத் தாகாரமே பல ரூப மாயிலகி னுஞ்சற்சி தின்டமாய்ப் பகருநா மேக ரூபன்.

99. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எனக்கேக ரூபத்தன்மை யெங்ஙனங் கூடுமெனின்? ஆதர வோடுங் கேட்பாயாக, ஒரே சந்திரனவன் அநேகஞ் சலசந்திரர்க ளாக எங்ஙனந் தோற்றுகின்றனனோ, இரண்டாவது சந்திரனிலனே, ஒரே சூரியன் அநேக சூரியப் பிரதிபிம்பமாகத் தோற்றினும் வேறு சூரியனெங்ஙனமிலனே அங்ஙனம் படிகமண்டபத்தில் நாய் பலதோற் றினும் ஒரே நாயிருந்திரண்டாவது நாயிலையோ, எங்ஙனங் கனவிற் கற்பிக்கப்பட்ட நானுவகையாய திருசியங்கள் தோற்ற மாத்திரமா யிலவாமோ அங்ஙனம் ஈண்டுமொரு பொருளே தானகவே ஜகஜீவ பரங்களாகத் தோற்றும், என்னைப்பார்க்கினும் பன்மை கிடையவே கிடையாது யாவும் கேவலம் என்மாத்திரமே யாயிலகும் எப்போதும், அத்தகைய எனக்குப் பரமார்த்த சொரூபத்தன்மை யுண்மையின் யானேகரூபனே யெனச்சிந்தித்துத் தெளிதி. 99

100. பரமார்த்தன்.

கநவுபர மார்த்தமா நனவுபர மார்த்தமாங் காணனவி லபர யார்த் தங் கார்மின்னன் மற்றவைக ணிலையிவையி னுளடிமை காயமனை

மதலை வீடு, தநமுத்லிவ் வுலகவஸ் தபரமார்த் தஞ்சுரர்கள் சாருலக மாதி நிலையாய்த் தங்குமிதி லயனுலக நிலையென்ன விவ்விதந் தாரதன் மியங்க ளாகப், பனுவிச சீவசக முழுதநன் குணரினே பரமார்த்த மல்ல தாலும் பகரிவைக் குச்சர்ப்ப மாதிக்கு ரச்வாதி பரமார்த்த வுருவா தல் போ, லனக.நாம் பரமார்த்த வுருவதா லும்மேமக் கழிவுவந் தோருவஸ் துவுமாகுபர மார்த்தமா யுற்றிடா தாலுநா மழிவில் ..ர மார்த்த ஞமே.

100. பாரமார்த்யம்.

பாரமார்த்யம் ஸ்வரூபஸ்ய கதம் ச ஶ்ரூயதாம் வத ||
ஸ்வப்நாபேக்ஷ்ய ஜாக்ரத்ஸ்து பாரமார்த்யஸ்வரூபகம் |
மேகாத்யபேக்ஷ்ய காயாத்யா ஜாக்ரதி பாரமார்த்திகாஃ ||
தத்பாதபேக்ஷ்ய ஸத்யாதிப்ரஹ்மலோகாஸ்ததஃ பரம் |
தாரதம்யாஸ்த்திதாஸ்ஸர்வே ஜகஜ்ஜீவேஶ்வராதயஃ ||
ஸர்பாதேஸ்து யதா ரஜ்ஜ்வாதிம் விநா ந ஹி ஸத்யதா |
பாரமார்த்யஸ்வரூபஸ்ய ஹ்யபாயோ ந ஹி ச க்வசித் ||
மாம் விநா பாரமார்த்யம் ந வஸ்து காலத்ரயே ந ஹி |
அதோ வஸ்துஸ்வரூபத்வாத் பாரமார்த்யோऽஹமேவ ஹி ||

ஹேதேசிகேந்திரரே! பரமார்த்த சொரூபத்தன்மை யெனக் கெங்ஙனமா மெனின் கேட்டி? கனவைக்குறித்து நனவு பரமார்த்த சொரூபமுடையதாம், மேகாதிகளை யபேக்ஷித்துக் காயமுதலியவை நனவிற் பரமார்த்தங்களாம், இவற்றை யபேக்ஷித்துத் துறக்கமும் அதை யபேக்ஷித்துப் பிரஹ்மலோகமும் பரமார்த்தமாம், இங்ஙன மிவ்வியாவுமே தாரதம்மியங்களாய் ஜகஜ்ஜீவபர மென்பனவாயிருக்கும், சர்ப்பமுதலியவற்றிற்கு இரஜ்ஜு முதலியவை யல்லாமல் மெய்ம் மையில்லாததேபோல இவற்றிற்கு மெய்ம்மை கிடையாதாம், பர மார்த்த சொரூபமாய எனக்கு ஒருகாலத்தும் எங்கும் அபாயமே கிடையாதாம் எனவும், என்னை விடுத்தப் பரமார்த்தமாக எவ்வஸ்து வும் முக்காலத்திலும் கிடையவே கிடையாதெனவும் ஓர்ந்து எனக்கு வஸ்து சொரூபத்தன்மை யுண்மையின் யானே பரமார்த்தனெனத் திண்ணமாயெண்ணி வாழ்தி. 100

101. வஸ்து.

புரிவஸ்து வென்னல்பொருண மற்றதன் றெனிலுக மியாதேனிற் புரியி னரவம் போலுலகு பொய்யதாற் பொருளல்ல வெனிலரவு போ லுறும் புரியி னவரப், பிரமைவர லாமுலகு போலிராநிரவயவ பிரமத் தி லுலகு தானும் பிரமையென் பதுதகா தென்றிடிற் ருன்சிவப் பிற்குவ மை யற்ற படிமத், துரையிரத் தப்படிக மேன்பிரமை போற்கசப் புக்கு வமை யில்கு ளத்தை யுறுகுளங் கைக்குதேன் றிடுபிரமை போலவு முலகமே போலி ராத, பிரமத்தி லுலகமா ரோபமா மிவ்விதம் பிரமை யா முலகி னுக்குப் பிறங்கதிட் டாநபொரு ளனியன்றி யிலையதாற் பேச லுறும் வஸ்து நாமே.

101. வஸ்து.

வஸ்துத்வம் து கத²ம் ச ஸ்யாத³வஸ்துத்வம் ச யுக்த கீத்³ருஶ: |
ப்ரகாஶேந விநா ஜ்ஞாநம் விசாரேண விநா க்வசித் ||
ஜ்ஞாநம் ந ஜாயதே கிஞ்சித்தத்த்வஸ்ய து விசாரணா |
கோऽஹம் கத²மித³ம் ஜாதம் கோ வா கர்தாஸ்ய வித்³யதே ||
உபாதா³நம் கிமஸ்தீஹ விசாரஸ்ஸோऽயமீத்³ருஶ: |
நாஹம் பூ⁴தக³ணோ தே³ஹோ நாஹம் சாக்ஷக³ணஸ்ததா² ||
ஏதத்³விலக்ஷணஸ்ஸோऽஹம் விசார இதி கத்²யதே |
ஸ்வாத்மாஜ்ஞாநாஜ்ஜக³த்³பா⁴தி ஸ்வாத்மஜ்ஞாநேந லீயதே ||
தஜ்ஜ்ஞாநாவஶ்யதா ஸர்வா விசார இதி கத்²யதே |
ஸங்கல்பாதி³விகல்பௌகை⁴ஸ்ததந்தஸ்த்வக்ஷயாச ||
ஸர்வஜ்ஞோ ஜக³த: கர்தா விசார இதி கத்²யதே |
ஶ்ருதயோபாஸ்யவாக்யார்தா²நாம் ப்³ரஹ்மணோऽந்யந்ந கிஞ்சந ||
யதே³வ த்³ருஷ்டாதீ³நாம் விசார இதி கத்²யதே |
அஜ்ஞாநாஜ்ஜக³தோ பா⁴நம் ஜ்ஞாநாத³ஸ்யாபி கல்பித: ||
தஜ்ஜ்ஞஸ்யாவஸ்யாபாதி³ ஜக³தோ வஸ்துதா ந ஹி |
ப்ரத்யகா³த்மந்யவிஷயே நாத்மஜ்ஞாநஸ்ய கத²ம் ப்ரஹோ ||
ப³ந்தோ⁴ த்³ருஷ்டே ஹி விஷயே ஜ்ஞாநஸ்யாபி விஷயாந்தரம் |
தே³நாத்மஸ்வரூபத்வம் ப்ரகாஶநம் யதா² ||

தத்³ரூபம் ஸம்க்ராந்த்வாத் ஸாத்³ருஶ்யாத³நுப⁴வாத்தத: |
பாரமார்த்²ய ஏவ விஷயே வஸ்துந்யத்⁴யஸ்ததாமிதி ||
நிர்ணயோ ந க்ருதஸ்தஸ்மிந் பூர்வோக்திரேவாத்ர காரணம் |
த்³ருஷ்டாத்³யவிஷயே ஸ்பஷ்டே நீருதாதி³ யதா² ததா² ||
ஸந்தே³ஹஜந்யம் ஸஞ்ஜாதம் ஸாத்³ருஶ்யம் கிமபேக்ஷிதம் |
நிர்வாஹித்வேஷ்வஸ்ய நைவாபேக்ஷா ப்ரத்³ருஶ்யதே ||
ஸோபாயித்வேவ ஸாத்³ருஶ்யம் ரஜ்ஜுஸர்பப்⁴ரமாதி³ஷு |
ஸாமீப்யே ரக்ததா யத்³வத் ஸ்ப²டிகே ப்⁴ரம: ||
ஜந்மவ்ருக்ஷஸ்ய த்³வாரம் ஜந்மத்³ருஷ்டேவ ஸம்ப⁴வ: |
தேந விஷ்வக்ஸ்வரூபேண வஸ்துஸ்வரூபேண வா ||

வஸ்துத்தன்மையான தெனக் கெங்ஙனம் பவிக்கும் வஸ்துவி னுடைய அருத்தந்தானியாதாமெனின்? கூறக்கேட்பாயாக! பிர காசமின்றிப் பதார்த்தம் விளங்காததே போல விசாரமில்லாமல் ஞானமுண்டாகவே மாட்டாது எங்கும் ஒரு போதும் ஒரு சிறிதும், ஆகையாலீண்டு விசாரணையே செய்யத்தக்கதாகும், யான் யாவன்? இஃதெங்ஙனமாயது? இதற்குக் கருத்தாவாயிருப்பது யாவர்? இதற்குபாதான மென்னே? இத்தகையதே விசாரமென விளம்பப் படும். யான் பூதகணத்தாலாய தேகமுமல்லேன், யான் இந்திரியக் கூட்டங்களு மல்லேன், யான் இவற்றினும் விலக்ஷணனுகி யுள்ளே னென்பதே விசாரமாம், தனது வடிவத்தை யறியாமையானே யுல கம் தோற்றுகின்றது தனது வடிவத்தை யுணர்ந்த மாத்திரையானே யுலக மறைந்துவிடும் இரஜ்ஜுவைக் கண்டமாத்திரையானே எங் ஙனஞ் சர்ப்பமறைகின்றதோ அங்ஙனமென்னு மிதுவே விசாரமாம் எண்ணத்தானே யெழுந்த விவ்வுலகெலாம் எண்ணமாய்ந்திடின் எழுந் திடாதிவையே ஆகலின் கருத்தாவாய எண்ணமே யெழுந்தவுல கெலா மென்னுமிதுவே விசாரமாம், இவற்றிற்குபாதானம் பிரஹ் மத்தையல்லாமல் யாதொன்றுங் கிடையவே கிடையாது கடாதி கட்கு மண்ணன்றியுபாதானஞ் சித்தியாததேபோலு மென்னுமிதுவே விசாரமாம், அத்தியாசத்தினுனே யிவ்வுலகந்தோற்றும் என்பாற் கற்பி தமே யத்தியாசமாம் இரஜ்ஜு சர்ப்பம் போற்றோற்றுநிற்கும் உண்மை

யாகவோ வுலகம் கிடையவே கிடையாது ஒன்றற்கும் விடயமாகாத பிரத்தியக்கான்மாவின்கண்ணே அநான்ம அத்தியாசமான தெங்ஙன முண்டாம்? பிரபுவே முன்கண்டவிடயத்திலேயே வேறுவிடய மத்தியசிக்கும், எங்ஙனமெனின்? மனோமயக்க வசத்தாற் கனவில் விண்ணிற்றான் பறக்கக்கண்டதே போலும் கண்டதெங்கெனின்? இப்பியின் கண்ணும் இரச்சுவின் கண்ணும் சாதிருசியாதிசு காயத்தானே யெனலாம், என்னையேல் முன்னிருக்கும் விடயவஸ்துவின் கண்ணே யத்தியாச முண்டாகுமென்னும் நியமம் கிடையாதாம்? என்னை? மகான்கள் அங்ஙனம் நியமிக்கவில்லை யல்லவா! அத்தியாசஸ்தலத்திற் பிராந்தியேகாரணமாம், விடயமல்லாத அறிவின் கண்ணே விண்ணில் நிலத்தகைமை தோற்றலே போலும், சங்கில் மஞ்சட்டன்மை தோற்றலே போலும் தோற்றும் இவ்விடங்களில் என்ன சாதிருசியாதிகள் கொள்ள உள்ளன கூறுதி, நிருபாதிப் பிராந்திகளில் இதற்கு யாதொரு அபேக்ஷையுங் கிடையவே கிடையாதாம், சோபாதிப்பிராந்தித்தலங்களிலேயே சாதிருசியம் இரஜ்ஜு சர்ப்பப் பிராந்திகளிற் காண்குதி. வெண்பளிங்கு மணியிற் சிவப்பே போலும், வெல்லத்திற் கைப்பேபோலும் மயக்கத்தாலா மிடங்கள் அத்தகையனவாம் ஜகத் விலக்ஷணமாய ஆன்மாவானது ஜகத்துருவம்போல தோற்று நிற்கும், எனக்கு நிஷ்பிரபஞ்ச ரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் வஸ்துவுடிவனென வுணர்தி. 101

102. நிஷ்பிரபஞ்சன்.

பிரபஞ்ச முன்மைநிட் நிரபஞ்சம் வாதிகள் போதமாஞ்சங்கை யுலகைப் பெயர்த்தறிவை யுறுவேனச் சுருதிசொல லாலுலகு பேர்த்து விட வேண்டும் மென்னிற், றிரமில்சக முளதாயி னொருவரேத் தநம தாற் றீராது சங்கை சுகர்நற் றெட்சணு மூர்த்திமுதன் முத்தரு லேசகந் தீர்ந்ததவ் விதமு மக்குத் தருசகமின் ஞானமிலையேனிலவர்க ளாலிறந் தற்றதே வுலகு தானுந் தயங்களுட னிப்போது றக்கணக் கிலையிலாச் சகமதனை யில்லை யென்றே, சுருதியும ழித்திடச் சொன்னதாற் சோப பாநத் துகளுலகி னுலகி லென்றே துணிவுடன ழித்தவுல கில்ஞாந மாதலாற் றுகளிறு நிட்பிர பஞ்சன்.

102. [illegible]

[illegible]

யதா மஂஜாக்ரிஷ்டேகைவ ஸ்வாத்மா யாத்ரா ஸமாஶ்ரித: |
ஶரீரத்ரயாதீதோ: பரம் ப்ரஹ்மைவ ஜாயதே ||
ஸ்வாநந்தஸத்திரஸாவேஶாத்ப்ரஶாந்தாவஶேஷித: |
நிர்விகல்பஸமாதிஸ்த்தாநவாதஸ்திதீவவச ||
அநாதாவிஹ ஸம்ஸாரே ஸஞ்சிதா: கர்மகோடய: |
அநேந விலயம் யாந்தி ஶுத்தோ யத்நா விவர்த்ததே ||
யமேவைஷம் ப்ராஹுஸ்ஸமாதிம் யோகவித்தமா: |
வஷ்டேத்வஷ யதா யமாத்யஸ்தாராஸ்ஸஹஸ்ரஶ: ||
அஜ்ஞாநா வாஸநாஜாலே நிஶ்ஶேஷம் ப்ரவிலாபிதே |
ஸமூலோந்மூலிதே கர்மஸ்வாத்வாவே கர்மஸஞ்சயே ||
மமைவ நாநாரூபேவகாநிஷ்டவஷ்ணோர்த்வஸ்வஹம் ஸதா |

எனக்கு நிட்பிரபஞ்ச ரூபத்தன்மை யெங்ஙன மெனின்? வினு விடையாக விளம்பக் கேட்டி! வாதிகளின் வினுநேதி வாக்கியத் தாற் பிரபஞ்சத்தினுடைய நிடேதத்தின் பின்னர் ஜகத்துத்தோற்ரு மல் வஸ்துமாத்திர ஞானம் சுருதியாற் கூறப்பெற்றுளது பொய் யுலகம் மெய்யாயின் ஒருகாலு மேகவேமாட்டாதாம். மீண்டும் வினு? அவ்வாறு செய்யுந் தெக்ஷிணுமூர்த்தி சுகாதி போலும் உலகமில்லாத விஞ்ஞான முனக்கே யுண்டாகவில்லை யெனின்? அவர்களது ஞானத்தாலுலகம் பாதிக்கப்பட்டுப் போயிருக்குமே யாயின் இப்போ துலகின் ருேற்றமுண்டாகவே மாட்டாது. உலக சூனியத்தன்மை விஞ்ஞானம் அவர்கட்குளதாம், நின்மதத்தில், சுருதியினுலே கூறப் பட்ட நேதிவாக்கியத்தினுடைய அபிப்பிராயத்தை ஹே பிரபுவே கூறியருளவேண்டு மெனின்? உரைப்பக் கேட்டி! கானலின் நீரே போலும், இப்பின் வெள்ளிபோலும், கந்தருவ பட்டணம் போலும், கனவிற்கண்ட வுலகம்போலும், விண்ணிற் ருேற்றும் நீலமே போலும், கயற்றில் அரவமயக்கமேபோலும், மலடியின் மைந்தனே போலும், முயலின் கொம்பே போலும், கட்டையின் கண்ணே கள்ளனேபோலும், என்பாற் சகத் தெங்குமில்லவே யில்லை, யாவு மெய்யறிவே அவ்வறிவே நீ யாமெனக் குருவாணையாய்ச் சொல் வேன். பொய்யுலக முக்காலத்து மிலதென்னும் ஞானம் வேதத்தின் பரம நிர்ணயமாம், கனு இந்திரஜாலம் போலும் யாவும் பொய்யே

யெனத் தைரியத்தால் நிச்சயிக்க வேண்டும். அவ்வக்கோசங்களினுடைய தாதாத்மியத்தால் ஆன்மா அந்தமயமேயாம். அன்னுவய வியதிரேகயுக்திகளினுலும் பஞ்சகோச விவேகத்தினுலும், தன்னை யவற்றினின்றும் பிரித்தெடுத்துப் ப்ரஹ்ம சொரூபமாய்ச் சுகிக்கலாம். தூலதேகமானது தோற்றாத கனவின் கண்ணும் தான்றோற்றுதல் அன்னுவயயுக்தியாம், தான் தோற்றினும் தூலதேகந் தோற்றாமை வியதிரேக யுக்தியாம், சூக்கும தேகமானது தோற்றாததுயிலின் கண்ணும் தான்றோற்றுதல் அன்னுவயம், தான் றோற்றினும் சூக்குமதேகந்தோற்றாமை வியதிரேகமாம். அதன் விவேகத்தானே பிராண மனோவிஞ்ஞான மயகோசங்கள் வேறு பிரிக்கத்தக்கனவாம், அவைகளுந் தத்தமது குண அவஸ்தைகளின் வேற்றுமை மாத்திரையானே வேறுபடுத்தப்படும். துயிலானது தோற்றாத சமாதியின் கண்ணும் தான்றோற்றுதலன்வயம், தான்றோற்றினும் துயில் தோற்றாமை வியதிரேகமாம், முஞ்சிப் புல்லினின்றும் ஈஷிகையெடுப்பதே போலத் தனது வடிவமானது முத்தேகங்களினின்றும் யுக்தியினுலே பிரித்தெடுக்குந் தீரரானே பரப்பிரஹ்மமே யடையப்படுகின்றது. சுவானுபூதிரச ஆவேசத்தாற் றிருசியசப்தங்கூட மறந்துபேக்ஷித்தவனுக்குக் காற்றற்ற இடத்தேவைத்த தீபம்போல நிருவிகற்பசமாதியானது சித்திக்கும், அநாதியாய இச்சம்சாரத்தின்கண்ணே யியற்றப்பட்ட சஞ்சிதகரும கோடிகளெல்லாம், இதனுனே இலயத்தை யடைய நிற்கும். சுத்தகருமம் வளர்ந்தோங்கும், மகாயோகீந்திரர் இதனைத்தருமமேக சமாதியெனவியம்பா நிற்பர், இயம்புவதும் இது ஆயிரக்கணக்கான தருமாமிருததாரையைப் பொழிதலினுலே யென்க, இதனுனே வாதனைக் கூட்டங்களியாவும் அடியோடு அழிந்து போய் மூலத்தோடுங்கூட கூட்டமாய அகம் பாவகருமங்களற்றபின்பு, எனக்கே நானுருபத்தன்மை யுண்மையின் எப்போதும் நிஷ்பிரபஞ்சனுகவே யிருக்கின்றே னென்றெண்ணுக.

103. நானுரூபன்.

இயவுநா னுரூபம் வெகுரூப மாஞ்சங்கை யிவையெலாம் பிரமமல்ல வென்னும்வாக்கி யத்தினு லுலகைத்து டைத்தமிக வேகசித்துருவதாக, வியல்சுருதிபிரமத்தைநிலே நிறுத் தப்பிரம மென்னும் வெகுரூப மென்ப தேவிதமெனில்வெகுவிதம் பிரிவுபெறு நீரின் லினனே

ருவ னேய நேக, வயலுருவ மேயென்ன விலகல்போல் வேகுரூபி யாயுறும வித்தை யாலே யலகிலோரு பிரமமும் வேகுரூப மேபோல வமரவே யிலகல் கொண்டு, சுயமாக வேகுரூப னென்பதுப சாரமாகச் சொல்லலுறு மாகையாலே தோற்றிடுமே வித்தைதன் னைக்குறித் தென்று நாநாந் துகளினா ரூபமே.

103. நாநாத்வம்.

நாநாத்வஸ்யாத்மவஸ்துந꞉ கதம் ஹ்யேகாத்மவிந ॥
ஸர்வாந்யாந்யவிரோதாயீந்நேதி நேதீதி வாக்யத꞉ ।
அகண்டம் ஸச்சிதாநந்தம் பரம் ப்ரஹ்ம விலக்ஷ்யதே ॥
அத்ர ப்ரூஹி ஸமாதாநமிதி ப்ருச்சதி தத்ப்ரமாண ।
யதா ஸூர்ய உபாதிபேதாந் நாநாகாரேண பாஸதே ॥
ததாத்மோபாதிபேதாத்து நாநாத்வேந பாஸதே ।
ஸ்வபாவாத் து ஹ்யாத்மவஸ்துநாஸ்தி கிஞ்சித்ப்ரமாதத꞉ ॥
அபேதக்ஞாநத꞉ ஸதா நாநாத்வோऽஸ்மி நிஸ்சித꞉ ।

ஏகரூபியாயிருக்கு மெனக்கு நானாரூப சொரூபத்தன்மை யாங்ஙன மெனின்? கேட்டி தனக்கன்னியமாகிய அகிலவுபாதிகளையும் நேதி நேதியென்னும் வாக்கியத்தாலே நிஷேதித்து அகண்ட சச்சிதானந்த பரப்பிரஹ்மமானது இலக்ஷிக்கப்படும் அன்றோ, படவே நானாரூபத்தன்மை யாங்ஙன மென்பதற்குச் சமாதானந் திருவாய் மலர்ந்தருள வேண்டுமென்னின்? உரைக்குதுங் கேட்டி!

சூரியன் உபாதிபேதத்தாலே நானாரூபமாய் விளங்குவதே போலும் ஆன்மாவும் உபாதிபேதத்தாலே நானாரூபமாய் விளங்கும் இயற்கையாக நானாரூபத்தன்மை யின்றாம். மற்றோ உபசாரமாகக் கூறப்பெறும், ஆகலின் எனக்கெப்போதும் அபேதத்தன்மை யுண்மையின் யான் நானாரூபனா யிருக்கின்றே னென்று துணிதி. 103

104. அபேதன்.

தேசமதன் பேதங்கள் பூதபேதந் தேகமதன் பேதமோடிந்திரிய பேத, மீசர்களின் பேதங்கள் சீவபேத மெனத்தோற்று மாயாகாரியத் தினுக்கு, மாசுறுமமா யைக்குமதிட்டாந சித்தாய் மருவுசச்சி தாநந்த நம்மை விட்டுப், பேசுறுமோர் பேதவுரு விலதானு மேபிரி விலாவபேத னெனப் பேணுவாயே.

104. அபேத.

அபேதத்வம் கதம் ச ஸ்யாத் பேதரூபஸ்ய ஸர்வதா ||
தேஶபேதம் பூதபேதம் தேஹபேதேந்த்ரியம் ததா |
ஈஶபேதம் ஜீவபேதம் மாயாகார்யஸ்ய பேதகம் ||
மாயாதிஷ்டானரூபஸ்ய மம பேதோ ந கிஞ்சன |
உக்த: பரதரம் நாஸ்தீதி அத்வைதம் ஶ்ருதிராதராத் ||
நிர்விஶேஷஸ்வரூபத்வாதபேதோஹம் ந ஸம்ஶய: |

எப்போதும் பேதரூபமாயிருக்கு மெனக்கு அபேதத்தன்மை யான தெங்ஙன முண்டாமெனின்? தேசபேதம், பூதபேதம், தேகபேதம், இந்திரிய பேதம், ஈசபேதம், ஜீவபேதம், என்னும் மாயாகாரியங்களின் பேதங்கட்கும் மாயைக்கும் அதிஷ்டான ரூபமாய் எனக்குப் பேதமொரு சிறிதுமின்றும், எனக்குமேலாகயாதொன்று மின்றும் மறையின் ஆதாரவினனே யானெப்போது மத்வைதனே யாவேனாகலின் எனக்கு நிர்விசேஷரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் ஐயமில்லாமல் அபேதனேயாவேனென வறிந்து வாழ்தி. 104

105. நிர்விசேஷன்.

நிருவிசே டின்னுயர்வு தாழ்வாம்வி சேஷமவை நீங்கினவ னிற்றலோட னோர்கோன லாதிபா விலகலுற மநுடரோடு கீசழ்சருப் டட்சி முதலாஞ், சருவமேன் விசேஷங்களுட னுற்றவ்வடிவையுஞ் சாரதன் றேழிலு முறல்போற் றயங்குகினும் வெயிலேக ரூபமாய் விபுவதாய்த் தனிநிருவி சேஷ மாபோற்,பொருவிபுப் பிரமமுன் சொல்விசே ஷத்தொடு பொருந்தியத் தொழில்சடம்மைப் பொருந்தல்போ லுறினுந்தொடக்கிலதசங்கமாய்ப் புகலுநிர் விசேஷ மாயே, யிரிவிலாதுற மேன்றுரைத்தபடி யேயறி ஞரியல்விசேஷங்க ளியாவு மேமதிடத் திலகலேன் றெணியநுப வித்தலா லியாநிரு விசேஷ னுமே.

105. நிர்விஶேஷ.

கதம் ச நிர்விஶேஷத்வம் நீசோச்சாதி விகாரிண: ||
இதி சேத் ப்ரஹ்மண: தேஹஸ்ய தேவதிர்யக்ஸ்வரூபிண: |
நீசோச்சாதிவிஶேஷஸ்ய மாயிகஸ்ய ந வாஸ்தவ: ||
விஶேஷாகாரரூபஸ்ய கதம் ச ஶ்ரூயதே வத |

इति चेत्कथयामि सर्वं सर्वसंशयभेदनं यथा ॥
ऊर्ध्वाधो वस्त्रविस्तारं चित्रादिकं वा न ।
इदं यत्किञ्चिदं नेति निश्चयस्तैर्यथा तथा ॥
ब्रह्मण्येते नामरूपे पटे चित्रवत् स्थिते ।
उपेक्ष्य नामरूपे द्वे सच्चिदानन्दमयीभव ॥ (ते
जलस्थेनोर्मिणैव सर्वं देहे दृष्टव्यमुपेक्ष्य
तीरस्थ एव देहे स्वता स्वस्यास्थ्यं यथा तथा ॥
क्षणे क्षणे मनोराज्यं यथा सर्वैरुपेक्ष्य
मनोराज्याद्विशेषः कः क्षणध्वंसिनि मायिके ॥ (ते
नटवत्कृतवेषाय निष्प्रपञ्चैव कौतुकम् ।
शुद्धवेष्यानुवचास्त्वं त्यक्तव्यापि सवृत्तः ॥
सर्वेषां त्वात्सत्ता निर्विशेषात्मसंवृयः ।

கீழ்மேல் விகாரத்தையுடைய எனக்கு நிர்விசேஷத்தன்மை யானது எங்ஙன முண்டாம், எனின்? கேட்டி! தேவதிரியக்கு வடிவமாய்த் தாழ்ந்து உயர்ந்து விசேடித்திருக்கும் மாயிகவிவகாரம் தேகத்திற்கே யல்லாமல் ஆத்மாவிற்கில்லையாம், விசேஷாகாரரூபமா யிருக்கு மெனக்கவ்விசேஷ மில்லாமையெங்ஙனமெனின்? கேட்டி! மாயையினாலே கனவிற் றன்றலையை வெட்டித் தனது கரத்திற்றாங்க லும், ஒருமுகூர்த்தகாலத்தில் அநேக வருடங்கள் காணலும், இறந்த பிதுர்க்களை மீண்டுங் காண்டலும், இதுகூடு மிதுகூடாதென் னும அநேக விகற்பங்களும் அற்பநித்திரைச் சக்தியினாற் றோற்றலே போலும், சித்திர வத்திரத்தின் கண்ணே நிகழுஞ் சித்திரங்களைப் போலும் பிரஹ்மத்தின் கண்ணே நிகழுமிந்நாம ரூபங்களையுபேக்ஷித் துச் சச்சிதானந்த ரூபனுபுணர்ந்து வாழ்தி, தனது தேகமானது நீரின் கண்ணே தலைகீழாய்த் தோற்றின போதினும் அதையுபே க்ஷித்து, தீரத்தின் கண்ணே யிருக்குந்தேகதத்திற் றனது கருத் திருத்தலே போலுமென வுணர்தி; கணந்தோறும் மனோராச்சியம் செய்வதை யாவரு முபேக்ஷிப்பதேபோலுமுணர்தி; கணத்திற் சென்று சென்றுபோம் மாயிகங்கள் மனோராச்சியத்தினும் யாது சிறப்பையுடைத்தாம்? நடனைப் போலும் இலௌகிக சமுசாரம்

அநேகவித ஆகிருதிகளையடைந்து நடித்துக்கொண்டேயிருக்கும் எல்லாவிடங்களிலும் வெய்யிலிருந்த போதினும் ஏகரூபமாகவே யிருத்தலின் விகாரப்படுவதின்றன்றே! ஆகலின் எனக்கத்வைத ரூபத்தன்மை யுண்மையினனே அவ்வியயமாய யான் எப்போதும் நிர்விசேஷனே யாவேன் என்றுணர்தி. 105

106. அத்வைதன்.

துவிதமென்ப திரண்டிரண்ட தற்றத தத்து விதமாந் துவிதசகமிலகலினத் துவிதமென்ப தேவிதம், புவியின்மரஞ் செடிகண்முதலானதேலா முதித்துப் பூமியிலே யிருந்துபுவி யாகவழிந் திடல்போ, லவிரவத்தை களிற்றோன்றுஞ் சகமறியுஞ் சாட்சி யானநமி லுதித்திருந்தே யழிந்துவிட லாலே, தவறிலறி வாநந்தனைப்போற் பின்னையொரு வஸ்துத் தானிலதா தலினுமே யத்தோய்த னாகும்.

106. அத்வைதः.

த்வைதஸ்ய ப்ரதிபா நத்வாத்அத்வைதத்வம் கதம் மம ।
ஸர்வேஷாம் நாமரூபாணாம் பாஸநம் ந ஸ்வபாவத: ।
அவஸ்தாத்ரயம் தத்ரஸ்மிந் ஸாக்ஷிஹ்யேவ கேவலே ॥
உத்திதம் ஸாக்ஷிமாத்ரம் ஸர்வாபாவஸ்வரூபத: ।
அஹம் ஸர்வாபாவரூபத்வாத் அத்வைதோஹம் ந ஸம்ஶய: ॥

துவைதமானது தோற்றிக் கொண்டே யிருத்தலின் அத்வைதம் எனக்கெங்ஙன முண்டாமெனின்? வாறுதிரூபங்களாகத் தோற்றுந் தோற்றம் பூமிக்கியற்கையாயின்றும். அவ்வாறே யறிவுமாத்திரமாயிருக்கும் நம்மிடத்தில் அவஸ்தாத்திரயமு மிலதென்றோர்ந்து, அவை கேவலம் சாக்ஷியின் கண்ணே யெழுந்திருந் தொடுங்கலின் சாக்ஷிமாத்திரமேயா யெஞ்சுமென்றறிந்து எனக்குச் சர்வாபாவசொரூபத்தன்மை யுண்மையின் யான் அத்வைதனே யாவேனென்றுணர்தி யையமில்லாமல். 106

107. சர்வாபாவன்.

உண்மையறி வாநந்த நமையன்றி மற்ற வுறுமைந்தேழ் தத்துவமாமூலதுநினை வதனி, லுண்மையெனத் தோற்றின தந்நினைவுபோய்யானதனு வுள்ளின்மெய்போ லிலதுலகும் போய்யான தாலுந், தன்மைபுல கதுநான்கு வடாவமுற லாலுஞ் சசாதிமுதற் றிரிபேதந் தமக்கிலதி

ணவு, முண்மைசுகச் சிற்பிரம மன்றிமுப்பத் தைந்து மொருக்காலுமில தாற்சர் வாபாவ ணமே.

107. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌥𑌂 𑌮𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑍁𑌰𑍋 𑌵𑌦 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌜𑌂𑌗𑌮𑌂 ॥
𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌨𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 ।
𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌵𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌭𑌾𑌵𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌂 ॥
𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌹𑍀𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌤𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑍋 𑌭𑌵𑌾𑌮𑍀𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌵𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥

ஹே ஞானதேசிகேந்திரரே! சர்வாபாவ சொரூபத்தன்மை யான தெனக்கெங்ஙனங் கூடுமெனின்? கேட்டி! முப்பத்தைந்து தத்துவ வடிவமாயிராநின்ற ஸ்தாவர ஜங்கமவடிவ வுலகம் சங்கற்ப மிருக்கும்போது சத்தியம்போற் றோற்றுகின்றது சங்கற்பமான திலதாகி லிதுவுமிலதாம், சங்கற்பமோ விண்ணைப்போல நிராகார மேயாம், முன்னின்மை பின்னின்மை முற்றுமின்மை யொன்றொ ன்றன்மை யென்னும் நான்கும், சஜாதி விஜாதி சுவகதம் என்னும் மூன்றும் அற்றிருத்தலினாலும் சச்சிதானந்த ரூபமாயிருத்தலினா லும், சர்வதோமுகமா யிருத்தலினாலும், யானெப்போதும் சர்வாபா வனாகவே யிருக்கிறே னென்றுணர்தி. 107

108. சர்வதோமுகன்.

காலமோடு தேசவஸ்து திக்கு வன்னங் கருதுகின்ற வாச்சிரம மிவைக டம்மி, லேலவொன்றி லுள்ளதுமற் றேன்றி லில்லை யென்னு மிவை யேமுதலா வியம்பா நின்ற, சீலமிலப் பரிச்சேத மற்றே பத்துத் திக்கினுமற் றெங்குமடி முடியு மற்றுச், சாலவுமே சர்வபரி புரண மா கத் தங்கலினுஞ் சர்வதோ முகனென் றோர்வாய்.

சுயம்பிர காச வின்பத் தோன்றலேதுரிய வாழ்வே, வயம்பெறு நினது நாம வளத்தினை மிகத்தோ டேத்துத், தயங்குமிம் மாலைதன்னைத் தமியனேன் பிழைத்தற் சேரின், புயந்தனி லணிந்தே நாளும் புலையனென்றனையுங் காவாய்.

108. ஸவ_ுெதாஉ॰வ.

ஸவ_ுெதாஉ॰வாரு॒வக்ஷா கயம் ெஉ விஜ்ஞாதி வு்ரஹொ ।
ஓிக்காருெஓஶவஸ்த॰க்ஷஜா_திவண_ுாஶ்ருஉாஓய: ॥
ஓிக்காருவஸ்த॰ஹிெஶ்ஹஓ்ா உாயிகெக்ஷ _ந ஸம்ஶய: ।
ஓிக்காருாஓ்_நவஷ்ஹி_ந்ா _நஞ்ஜஹி_ந்ா த்ருாருவிண: ॥
ெஓஶஹெஓக்ஜாருஹெஓம் வஸ்த॰ஹெஓம் க்வஹி_ந்ந ெஉ ।
ஸவ_ுெதாஉ॰வ வாவாஹும் ஸவ_ுத்ரு வரிவரு॒ணாகூ॥
ஸ்வவ்ருகாஶா_நஓ்வ_ந தா॰ய_ுாரு॒வி_ந்உ வு்ரஹொ ।
க்ஷ_ந்ாஉா_நி ஶதா_நு்ஷ்ள க்ஷ_தீ வ்ரு த்யு்ம_ும் க்ஷயா க்ருதம் ॥
_நெஓ்ாZஸ்யிவஜ்ஹா_த்வ॒வ_ும் _நாஉாரு॒வெ யயா _ந ஹி ।
ஸஉ॰ஐ்ரு வாவ _நா_நு்த்த॰ _நாஉாரு॒வம் தா॰ கிஞ்ஜு_ந ॥
க்ஷஹும் தா॰ க்ஷ_த்ஸஉாவஜ்ஹாஜ்ஜீவக்ஷம் த்யு்ஜ்ஜ்ு ஹிஓ்ஹ_த: ।
ஐ_த: வாரம் கிஉாஶ்சய_ும் ஸ_த்யம் ஸ_த்யம் _ந ஸம்ஶய: ॥
ஸ॰ஓெரஶஸ்வயம் உரு॒ெத_ுா உஓ_ந॰ ஹ்ரு ஹஹெஹ_தா॰_த: ।
க்ஷவ_தீெண_ுா _ந ஸெஓஹஸ்ஸாக்ஷா_த்ஸ்சிகூ ஸ॰வா_த்ஓக: ॥
கரி_நீஹு॒தவ்யுதவஜ்ஜருக்ஜாரகவ_த்தயா ।
க்ஷ_க்கடாக்ஷெண ய: க்ஷஶ்சிஓிஉம் ஹ்ரு_ந்யும் ஶ்யுெணா_தி ெசகூ ॥
ஜீவ_ந்ஓ॰ெக்தா ஹெவ_த்ஸத்்யம் ஹ॰ரள ஶவயாஓ்ஹும் ।
ஸெவ_ுாவ_நிஷஓாஉய_ுஸ்ஸவ_ுஜ்ஜா _நவ்ருகாஶக: ॥
வாகவாக்்யஸ்ு உ_நெ_ந ஜீவ_ந்॰ெக்தா _ந ஸம்ஶய: ।
ஐயம் ஹி ருக்ஷணாவ்யு_த்க்ருிீ_ுவ்ுெதெ ஹ்ரு_ந்யரு॒வ_த: ॥
க்ஷஶ்வ_த்ய _நாயகஸ்ு்ாஸ்ு க்யுவாவ॒ண_ுகடாக்ஷ_த: ।
க்ஷஹக்ஜாராஹிஉ॰ெக்தாZஸ்ஓி ஜீவ_ந்ஓ॰ெக்தாZஸ்ஓி ஸவ_ுஓா ॥
ஐ_த: வா_ந்ர வக்தவ்யம் _ந வக்தவ்யம் ஸ்வாரு॒வ_த: ।
ராஉருிஜ்ஜ ஹ॰ெரா ஶ்ரு ॰க்ஷா ஶஹஹவெஶ்ஶாகவாஹரம் ॥

தீக்ஷ_ுா ஸ॰வாம்ஶ॰யிம் வ்ருாவ்ு _நு்த்யுஞீ ஶ்ரு॰_திஉஸ்தெக

ஶ்ரீஉஓவண்ஜ வரிவரு॒ண_ு ஸஹிஓா_நஓ ஶ்ரீராஉருிஜ்ஜ

ஸஹஸ்ராரவாஸாத்மநே நம: | ஸர்வஜ்ஞநாயக ஶ்ரீ ஸோமஸுந்தரேஶ்வராய நம: | ஶ்ரீ ஆநந்த நடேஶாய நம: ||

ஹேபிரபுவே! சர்வதோமுக ரூபத்தன்மையானது எனக்கெங்ஙனஞ் சித்திக்குமெனின்? திக்குக்காலதேச வஸ்துத்தன்மை ஜாதி வருணம் ஆசிரயம் முதலியவை திக்குக் காலவஸ்துகளானே அளவிடப்பட்டனவேயாம், மாயிகங்களேயாமென்பதிலையமே கிடையாது, திக்குக்காலாதிகளானே யளவிடமுடியாததான அநந்தசின்மாத்திரரூபிக்குத் தேசபேதம் காலபேதம் வஸ்துபேதம் யாதொன்றும் கிடையவே கிடையாதாம். எங்குமியான் பரிபூரணமாக நிறைந்திருத்தலின் சர்வதோமுகனே யாமெனன எண்ணிவாழ்வாய். 108

சுவப்பிரகாச ஆநந்த கனதுரிய வடிவமாகிய எனது பிரபுவே! தேவரீருடைய நூற்றெட்டு நாமங்களை தேவரீரது பிரீதியின் பொருட்டுத் தேவரீரே செய்தருளினீர், நதிகள் கடலடைந்த பின் முன்னை நாமரூபங்களை விட்டுக் கடல் மாத்திரமாகவே யிருக்கும் வேறு பெயருருவங்களையடைவதே கிடையாததே போல அடியேன் தேவரீரோடு சேர்ந்தபின்பு ஜீவத்தன்மையை யெடுத்தெறிந்து விட்டுச் சிவமாயினேன், இது சத்தியம் சத்தியம் சத்தியம் இதனினும் மேலாக யாதற்புத முலகத்திலுண்டோ அறியேன் இதன் கண்ணே சந்தேகமே கிடையாது, அடியேனுக்குத் திருவருள் செய்யவேண்டுமென்னும் ஏதுவினாலே ஸ்ரீ சோம சுந்தரப்பெருந்தகையே சுயமாக ஒரு திருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி வந்ததென்பதி லையமே கிடையாது சாக்ஷாத் சச்சிதானந்த வடிவமே இங்ஙனம் குருவாய் எழுந்தருளியதாம், இறுகிய நெய்யே போலும், நீரிறுகி யாலங்கட்டியானதே போலும், குருவாயிறையே யெழுந்தருளியதாம், தேவரீருடைய திருவருளானே எவனாகினு மிந்நூலைச் சிரவணஞ் செய்வனேல் அவன் குருவினுணைப்படி ஜீவன்முக்தனாவதிற் றடையே கிடையாது எனச்சத்தியமாக யான் கூறுகின்றேன். இதன் கண்ணே சர்வ உபநிடதங்களின் அருத்த மடங்கியிருக்கின்றது, சர்வஞானங்களையு மிந்

னூற்பிரகாசிக்கும், இதில் ஒருவாக்கியத்தை நம்பி மனனித்த போதினும் அவன் ஜீவன் முக்தனே யாவனென்பதிற் றடையே கிடையாது. இந்த இலக்கணவிருத்தி யென்னும் கிரந்தமானது ஸ்ரீ அசுவத்தேசரது பூர்ணமாகிய திருவருளானே சுலோகவடிவமாகச் செய்யப்பட்டது. இதனானே யெப்போதும் அகங்காரத்தினின்றும் விடுபட்டுக் கேவலம் யான் ஜீவன் முக்தனாகவே யிருக்கின்றேன். இதற்குமேற் சொரூபமாகக் கூறத்தக்க தொன்றுமே கிடையாது. இதனை ஸ்ரீ முக்திராமலிங்க ஞானாசிரியரிடத்தினின்றும் சிரவணித்த நேகர் பெருந்துயர்க்கடல் கடந்து ஆநந்த சமுத்திரத்தில் மூழ்கி மறைமுடியின் கண்ணே நடனம் புரிகின்றனர், ஸ்ரீமதகண்டபரி பூர்ண சச்சிதாநந்த ஸ்ரீ முக்தி ராமலிங்க ஞானதேசிகராகிய பரமான் மாவின் பொருட்டு நமஸ்காரம். நமஸ்காரம். நமஸ்காரம். ஸ்ரீ அசுவததநாத ஞானதேசிகாய நமோநம. ஸ்ரீ ஆனந்த நடேசருக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

விரும்பியபாவுமீயும் வீரமே தரித்துலா வித்,
தரும் பெரும்பிரமாநந்தத் தயாநிதி தாள்கள் போற்றி
கரும்புவின் மதனைக்காய்ந்தகண்ணுத லீன்றெடுத்த
அரும்பருட் புகர்முகத்தெம்மாதி தாள் போற்றி போற்றி.

இலக்ஷணவிர்த்தி முற்றுப் பெற்றது.
பாயிர முள்படச் செய்யுள் 115
சுலோகம் 108.
சர்வஞ் சிந்மயம்.

ஒ௦ வெ்ஹூா௩ நூாய நீசீஃ.

ஒ௦ மணவதயெ நீசீஃ.

வஹஸ்ர நாசெஷா தூ௫.

கவெதூ ஶெ்ாரமூாஹூ௨ உ்ாஜூ௨ஶொெதூாவண௨௦ஸ்ஜூஹ௦ ।
கயூஸீஷொாரநணணாா ஹு்ஷொாரநீவெஹுாாவவா ஞூஜொாஹிதழ் ॥ ௧
கநீஷொாரஜூஹூஹூாயஉதசெொவிஷயொாரஸ்ஜூஹ௦ ।
கநாகாஶொாஹூ்வாயாவ தயா நஜூ்ஹயுாஜவ௫ ॥ ௨
கஹொஜுரவ்ஹுஶஶுஜூாஸெ்ாுரரஸீவொாரரவொாஸ்ஜூஹ௦ ।
கமாஸுாபுதூாசகுமவகூஷ்ஜீஹூகஃ ॥ ௩
கயுாணொாரவாமஹஹஸஶுாவாஷொாரவாயாவஹுாசநாஃ ।
கவஜாவதிரவுாணொாரவக்ஷெ்ாரஙக்ஷணொாரஸ்ஜூஹ௫ ॥ ௪
கஷாதவ்ஹுசமஜூவ்ஹுசவிஹஜ ுயிதவ்ஹுக௦ ।
கநாநூயிதவ்ஹுஜாவ்ஹுசஜூவ்ஹுசீ் கக௫ ॥ ௫
கநஹ௦கதுயிதவ்ஹுசபொாஙவ்ஹுசபொாஜிக௦ ।
தயாவெதயிதவ்ஹுஜூாநஹஜூாரொா ஹூ்திம்ஜூயஃ ॥ ௬
கநவாநஸஶாவ்ஹுாநொரநஞாநொாஹூ்ஹவசொநகஃ ।
கஸ௦ஶெொரவுகாரணொாரமரீரொாரவிக்ஷிவொாரஸ்ஜூஹ௫ ॥ ௭
கஸஷெகூாரவ்ஹுவஷெமூ்ஸு்ாஜாஜஷொாரமாணொாரஸ்ஜூஹ௦ ।
கஜசூஷ்சாயஶுாவ்ஹுநஜூசயஜஸ்ஜூஹ௫ ॥ ௮
கஜ்யொாரநிவுவநீயகவுாணசயஸ்ஜூஹ௦ ।
கவிஜூாநசயொாரஜீ ஸ்ஹுாசசநாசயசஸ்ஜூஹ௫ ॥ ௯
கநாநூசயொாரஶெ்ாஷொாரவ்ஹு௦ஜநாரஸ்ரசஸ்ஜூஹ௦ ।
கஶெஹஜாதாரவ்யஷிதாரமாவரொாரவிஜூ்ஜஸ்ஜூஹ௫ ॥ ௰
கவ்ாசாநூ்சவீ்ஹு௦ஷு்ாசவீஶெஷணசஸ்ஜூஹ௦ ।
கஜளகிகொாரவண்ாகாரொாஹூ்சஶொாரஷ்ஜூஷசஸ்ஜூஹ௫ ॥ ௧௧
கநிஷ்ாரவ்ஹுவஹாய௦ ஸ்ஹ்ாசுயொாரநஜு வணவவ ।
கவிதூாரஹிதாரஶெுதாஹூ்பொாஹூ்ாரஹசநஜாரஃ ॥ ௧௨

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௩

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௪

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௫

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௬

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௭

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௮

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௯

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௦

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௧

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௨

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௩

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௪

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௫

[illegible] ।

ஈக்ஷிதவ்யமஹோ ஸர்வைஸ்ஸாக்ஷாத்ஸம்ஸாரநாஶக: ॥ ௨௬
ஆயுர்யஶோதனம் புத்ரபௌத்ராந்ஸந்ததிம் ஸுகம் ।
அந்தே ச ஸத்கதிம் சைவ ஸத்கதிம் லப்ஸ்யதே நர: ॥ ௨௭
இதி ஶ்ருத்வா ஹரிஸ்ஸர்வம் ப்ரஹ்மணா கதிதம் ஹிதம் ।
ததஸ்தத்ஸர்வமாஜ்ஞாப்ய த்ருஷ்டாதோ ஹஸ்தயோ: ॥ ௨௮
க்ருஷ்ணாய மஹதே கோப்யா ஸர்வஸ்மை ஸுதார்சித: ।
விஷ்ணுநா ப்ரேரிதோ தேவை: ஸ்தோத்ரம் சகார வை ப்ரபு: ॥ ௨௯
ஶ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபஶோபிதம் ஶ்ரீவத்ஸலாஞ்சனம் ।
ஸுதர்ஶனம் பாஞ்சஜந்யம் ஶங்கசக்ரதரம் ஹரிம் ॥ ௩௰
ஸுரேஶ்வரம் ஸ்மராம்யஹம் ஶ்ரீமத்புருஷோத்தமம் ।
ஸுரேஶ்வரம் ஶ்ரீதரம் ஶேஷஶாயினம் ஶ்ரீதரம் ஹரிம் ॥ ௩௧
அச்யுதம் புண்டரீகாக்ஷம் கேஶவம் மதுஸூதனம் ।
கோவிந்தம் வாமனம் விஷ்ணும் நாராயணம் ஜனார்த்தனம் ॥
த்ரிவிக்ரமம் ஹ்ருஷீகேஶம் பத்மநாபம் தாமோதரம் ।
ஶ்ரீதரம் ஸங்கர்ஷணம் வாஸுதேவம் ப்ரத்யும்னமனிருத்தம் ॥ ௩௩
புருஷோத்தமம் ஸ்ரீவத்ஸம் ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம் ।
அதோக்ஷஜம் நாரஸிம்ஹம் அச்யுதம் ஜனார்த்தனம் ॥ ௩௪
உபேந்த்ரம் ஹரிம் க்ருஷ்ணம் ஸர்வேஶ்வரம் ஸனாதனம் ।
ஏதாநி நாமானி ஸதா படேத் ஸர்வஸித்திதம் ॥ ௩௫
தத்த்வ ஸர்வம் ஸமாஶ்ரித்ய பக்த்யா ஸம்பூஜயேத் ஹரிம் ।
நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே ॥ ௩௬
ஸர்வபாபவிநிர்முக்தோ விஷ்ணுலோகம் ஸ கச்சதி ।
ஸர்வதா விஜயம் ப்ராப்ய ஸ்ரீஹரே: ஸ்மரணாத்து வை ॥ ௩௭
விஷ்ணோர்நாமஸஹஸ்ரஸ்ய படநாத் ஸர்வஸித்தய: ।
ஸர்வரோகவிநிர்முக்த: ஸர்வஶத்ருவிநாஶன: ॥ ௩௮
ஸர்வஸம்பத்ப்ரதம் நித்யம் ஸர்வமங்கலதாயகம் ।
ஸர்வதா ஸ்மரணாத்விஷ்ணோ: ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே ॥ ௩௯

𑌆𑌶𑌾𑌹𑍀𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌮𑍃𑌤𑌸𑌾𑌗𑌰𑌃 ।
𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥ ௪௦
𑌇𑌜𑍍𑌯𑌾𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌽𑌹𑌮𑌿𑌜𑍍𑌯𑌾𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌇𑌹𑌾𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚𑍇𑌹𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௪௧
𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌶𑍍𑌚𑍇𑌶𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌈𑌶𑌿𑌤𑌾𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌦𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌹𑌮𑍀𑌶𑌾𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 ॥ ௪௨
𑌈𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑌜𑍍𑌞 𑌈𑌹𑌿𑌤𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚 ।
𑌈𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌹𑍀𑌨𑌶𑍍𑌚𑍇𑌰𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌶𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑍁𑌰𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 ॥
𑌈𑌷𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌜𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌶𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚 ।
𑌉𑌦𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑍋𑌦𑌾𑌰𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌃 ॥ ௪௪
𑌉𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑌹𑌿𑌤 𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌉𑌦𑌾𑌸𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌰 𑌉𑌚𑍍𑌚𑌨𑍀𑌚𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௪௫
𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌹𑍀𑌨𑍋𑌽𑌹𑌮𑍁𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌷𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌷𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌉𑌦𑍁𑌮𑍍𑌬𑌰𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍈𑌕𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௪௬
𑌊𑌹𑌾𑌨𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾𑌧𑍋𑌗𑌵𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ।
𑌋𑌜𑍁𑌰𑍍𑌋𑌜𑍍𑌵𑍍𑌯 𑌋𑌤𑌂 𑌋𑌜𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌜𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௪௭
𑌋𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌋𑌜𑍍𑌵𑍀𑌪𑌿 𑌋𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌌𑌤𑌾𑌹𑌾𑌸𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌌𑌮𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌮𑌶𑍇𑌷𑌵𑌾𑌨𑍍 । ௪௮
𑌏𑌕 𑌏𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚 𑌏𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ।
𑌏𑌕𑌾𑌨𑍇𑌕𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 ॥ ௪௯
𑌏𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚 ॥ ௫௦
𑌐𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿 𑌚𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾 ।
𑌐𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌜𑍍𑌜𑌨𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌓𑌂𑌕𑌾𑌰𑍈𑌕𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃 ।
𑌔𑌦𑌾𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚𑍌𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌯𑍌𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௫௨
𑌔𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌯𑍈𑌕𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌚 𑌔𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌕𑌃 ।

[illegible] ॥ ௫௧
𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌖𑍀 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
[illegible] ॥ ௫௨
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌤𑍀𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌕𑌾𑌲𑌃 [illegible] 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾𑌕𑌰𑌃 ।
[illegible] 𑌸𑌦𑌾 ॥ ௫௩
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௪
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௫
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௬
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௭
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௮
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫௯
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௦
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௧
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௨
[illegible] 𑌸𑌦𑌾 ।
[illegible] ॥ ௬௩
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௮

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௯

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௦

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௧

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௨

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௩

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௪

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௫

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௬

[illegible] ।
[illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௮

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௭௯

ஸஹம் ஜநகயிஷ்டாநம் ஜீவோ ஜநவிநாமக: ।
ஜநகஜ்ஞாநவிஹீநோ நாऽஹம் ஜீவக்ஷேமஹிதோ தாऽஸ்ம்யஹம் ॥ ௮௦

ஜடநம்யவதத்வாத்ஸ்யாத் ஜநகாக்ஷீ ஜீவஸாவஜஹிதோऽஹம் ।
ஜீவாயிஷ்டாநத்வஹம் ஜிஹ்வாரஹிதோऽஸ்மி ஜீவஸாக்ஷீவ ॥ ௮௧

ஜநஹ்ருதயஸாக்ஷீ ஜீவாயாஸோ ஜீவாஹிதோ நரஹிதோऽஹம் ।
ஜிஹ்வாஸாக்ஷீ ஜநார்த்தோ ஜீவவேஷாவிவர்ஜித: ॥ ௮௨

ஜீவாவயவாஸாக்ஷீ ஜநதீக்ஷணத்வஹம் ஜநகாக்ஷீ ।
ஜீவேஸ்வரஜநகாக்ஷீ ஜநகஜநநோதாऽஸ்ம்யஹம் ॥ ௮௩

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸாக்ஷீ ஜீவேஸ்வரஜநகநாஸ்த்யேத: ।
ஜீவேஸ்வரஜநகஸ்ஸமேத்யா ஜீவேஸ்வர ஜநகஸ்யாதி: ॥ ௮௪

ஸங்காராதிஸ்வப்நஸாக்ஷீ ஜ்ஞாநீநிஷ்கரூபவ்யஹம் ।
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸ்வரூபோऽஹம் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவிவர்ஜித: ॥ ௮௫

ஜ்ஞாநரூபோ ஜ்ஞாநதேஹேத்யா ஜ்ஞாநாநந்தைககாமக: ।
ஜ்ஞாநஜேயஸ்வரூபோऽஹம் ஜ்ஞாநிநாம் ஸாக்ஷாத்காரோऽஸ்ம்யஹம் ॥

ஸஹம் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸாக்ஷீ ஜ்ஞாநஹீநஸாக்ஷுஷ: ।
ஜ்ஞாநஹீநஜ்ஞாநதோஷோ ஜ்ஞாநதேஹோऽஸ்ம்யஹம் ஸதா ॥ ௮௬

ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநிதிக்ஸாக்ஷீஸ்யாம் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநதஸ்ஸ்ர: ।
பஞ்சஹீநோ பஞ்சஸாக்ஷீ பஞ்சாபஞ்சவிவர்ஜித: ॥ ௮௭

தத்வாத்தஹம் ஸத்வதத்வஸ்வரூபோऽஸ்ம்யஹம் ।
தத்வஸ்வரூபோऽஹம் தத்வாதத்வவிவர்ஜித: ॥ ௮௮

தத்வாதீதஸ்வரூபோऽஹம் தத்வதத்வஸ்வரூபோऽஸ்ம்யஹம் ।
தேஜஸ்ஸ்வரூபஸ்வரூபோऽஹம் தத்வாதீதஸ்ய தாரக: ॥ ௯௦

தத்வஸ்வரூபஸாக்ஷீ தத்வாதீதஸ்வரூபோऽஹம் ।
தத்வஹாநஸாக்ஷீ ஜநதத்வாக்ஷ்யஹம் தத்வஸாக்ஷ்யஹம் ॥ ௯௧

ஸ்யாந்தத்வத்வேஸ்யாதித்வஹம் தத்வாக்ஷ்யதேஹேத்யாஸ்மி ஸதா ।
ஸஹதாவத்யாதீத ஸித்தபூர்ணஸாக்ஷ்யஹம் ஸதா ॥ ௯௨

தாரகஸ்த்வஹம் தேஜோராஸிஸ்ஸ தேஜஸ்ஸாக்ஷ்யஹம் ।

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௯௪

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௯௫

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௯௬

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௯௭

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௯௯

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦௦

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦௧

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦௩

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦௪

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦௫

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௦௬

நிர்கு3ணைகத்யாகி3வாசாம் ஶ்ரேஷ்ட2ம் நிர்லேபோ நிரவத்3யவ: ।
நிர்யோகா3 நிராநந்தா3 நாதா3ந்தஜ்யோதிரவ்யயம் ॥ ௧௦௭

நிரங்குஶஸ்வஸம்ஸாரவேஷ்டம் நேதிநேதிவாக்யாவதி4: ।
நிரஸ்தம்ஸாரபீ3ஜஸ்த2ாக்ஷ்யம் நிஸ்த்ரைகு3ண்ய: ॥ ௧௦௮

நிஷ்ப்ரபஞ்சபராஞ்ஞாநீ நிஷ்ப்ரபஞ்சமஹாஶயா ।
நிஷ்ப்ரபஞ்சாங்க3நாமஹ்யஸ்வம் நிர்வேதா3நந்த3ஸ்வரூபம் ॥ ௧௦௯

நிஷ்ப்ரபஞ்சஸ்வரூபாங்க: நிஷ்ப்ரபஞ்சாஸநஸ்தி2த: ।
நிஷ்ப்ரபஞ்சஸம்ஸாரோ நிஷ்ப்ரபஞ்சாத்மவாந் த3ந: ॥ ௧௧௦

நிஷ்ப்ரபஞ்சபதா3ர்தோ2 நிஷ்ப்ரபஞ்சப்ரஹர்ஷண: ।
நிஷ்ப்ரபஞ்சஸ்வாதந்த்ர்யோ நிஷ்ப்ரபஞ்சஸ்வஸ்ருஷ்டி: ॥ ௧௧௧

நிஷ்ப்ரபஞ்சஸம்ஸாரஶ நிஷ்ப்ரபஞ்சஶிவாகர: ।
நிஷ்ப்ரபஞ்சஜக3ந்நாதோ2 நிஷ்ப்ரபஞ்சகலாபூர்ண: ॥ ௧௧௨

நிஷ்ப்ரபஞ்சஸம்ஸாரஸந்தீர்ண நிஷ்ப்ரபஞ்சஜ்ஞேயஸ்வரூபம் ।
நிஷ்ப்ரபஞ்சமஜாரூபோ நிஷ்ப்ரபஞ்சாஶ்வாஸந: ॥ ௧௧௩

நிஷ்ப்ரபஞ்சஸம்ஸாரஜ்யோ நிஷ்ப்ரபஞ்சாயயாதி3ஶாந்த ।
நிஷ்ப்ரபஞ்சஸம்ஹாரதே3வோ நிஷ்ப்ரபஞ்சாத்3ஹாவந: ॥ ௧௧௪

நிஷ்ப்ரபஞ்சஸம்ஹாரநித்3ரா நிஷ்ப்ரபஞ்சஸ்வஹாவக: ।
நிஷ்ப்ரபஞ்சகஜீவாத்3தா நிஷ்ப்ரபஞ்சகலேபர: ॥ ௧௧௫

நிஷ்ப்ரபஞ்சபரீவாரோ நிஷ்ப்ரபஞ்சாத்2வேதஸ்வரூபம் ।
நிஷ்ப்ரபஞ்சககாரணோ நிஷ்ப்ரபஞ்சகலாவர்ண: ॥ ௧௧௬

நிஷ்ப்ரபஞ்சகஸம்ஸாரஸேவ்யோ நிஷ்ப்ரபஞ்சவிசாரண: ।
நிஷ்ப்ரபஞ்சவிஸ்தாரஸேவ்யோ நிஷ்ப்ரபஞ்சஜீவக: ॥ ௧௧௭

நிஷ வஞுவ வ-ஜணா-ர்தா நிஷ வஞாஶிஜஷரநஃ ।
வ-ஜணா-நமெஜெகவொயொரzஹம் வ்ருக்ஷெரகவொரzஷ்வூ ஹ்ஹ
வ்ருஜஜூரெதாzஹம் வ்ருமாஞெரzஹம் வ்ருகாமஃ வரஜெமரஃ ।
வரஜஃ வரஜா க்ராஹம் வ்ருணயாஞுமரெதாzஷ்வூஹ்ஹ ॥ கக௯
வரிவ-ஜணா-ஃ வ-ரணொzஹம் வராவரவிவஜிரதஃ ।
வ்ருவஞரஹிதஃ வ்ருஜஜூஃ வ்ருஜஜூா நவநஜஷ்வூஹ்ஹ ॥ க௨௦
வ்ருஜஜூாநம் வரஜாநநஃ வமூம்ஸ வ-ர-ஷெரதஜஃ ।
வராகாஷாவரமா-ரஃ வ்ருக்ஷஃ வரஜாஹூ-தஃ ॥ க௨க
வரஜஜூாநம் வரஜஞாதிஃ வமூவாமஹிஜாவநஃ ।
வராகாமஃ வமூவதிஃ வஞுஹ-ஜெதஷ்யொரzஷ்வூஹ்ஹ ॥ க௨௨
வரிவ-ஜணா-ஜஜூாநஜஷி வஞுஹ-ஜதவூர-ஜவ்ருஹம் ।
வஞுகொமஷ்வர-ஜவொzஹம் வ-ஜணாரநஜெகவிமஹஃ ॥
வரஜெவ்ருஜா வரமிவஃ வரஜெவ்ருஜாஸஷஞயா ।
வ்ருக்ஷ்திஃவரயாஜ வஞுவ்ருஹஷ்வர-ஜவ்ருஹ்ஹ ॥ க௨௪
வராவரஜூாநம-ஜந்ஃ வ்ருவஜொவமஜொzஷ்வூஹம் ।
வரஜாயரஜூாநஜஹம் வ்ருஹஞஃ வரஜெவதா ॥ க௨௫
வஞாவஷ்யாவாக்ஷிஹ-ஜெதா வஞெவ்ருதாவஜெநாஷ்வூஹம் ।
வஞுவ்ருணவ்வர-ஜவொzஹம் வ்ருணவாயரஷ்வர-ஜவ்ருஹ்ஹ ॥
வ்ருவஞுஸாக்ஷிவ-ர-ஷஃ வ-ரதுயவிஜக்ஷணஃ ।
வஜெஞம்ஜியஷ்வர-ஜவொzஹம் வஞாவஷ்யாவிஜம்வஹிதஃ ॥ க௨௭
வ்ருக்ஷ்கவொராக்ஷரஹிதஃ வஞுகொமாஜிஸாக்ஷ்ஹம் ।
ஷ்யாம்வஞுகொமாயிஷாநம் வஞுகொமாஞரஷ்யிதஃ ॥ க௨அ
வரஜாஜெயகவெஜெஷ்ாஹம் வ-ணாவ-ணாவிவஜிரதஃ ।
வரிம-ஜஃ வரம்வ்ருஹ வ்ருணஜெவகஷ்வரவ்ருஹ்ஹ ॥ க௨௯
வரஜாயஃ வரமதிஃ வ்ருஹ-ஃ வ்ருரணொஷ்வூஹம் ஸதா ।
வ்ருக்ஷ்மஹிஞவ்ரஹாஹம் வரஷம்விக் ஷ-வொதகஃ ॥ க௩௦
சுஹம் வ்ருவஞநிஜர-க்ஃ வாவநஃ வரவக்ஷஹம் ।

[illegible] ௧௫௧
[illegible]
[illegible] ௧௫௨
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௫௫
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௫௭
[illegible]
[illegible] ௧௫௮
[illegible]
[illegible] ௧௫௯
[illegible]
[illegible] ௧௬௦
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௬௩
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௬௪

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ கசசு

[illegible] ।
[illegible] ॥ கசஎ

𑌮𑌹𑌾𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍀 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 ।
[illegible] ॥ கசஅ

[illegible] ।
[illegible] 𑌮𑍋𑌹𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃 ॥ கசகூ

[illegible] ।
[illegible] ॥ கருo

[illegible] ।
[illegible] ॥ கருக

[illegible] ।
[illegible] ॥ கருஉ

[illegible] ।
[illegible] ॥ கருங

[illegible] ।
[illegible] ॥ கருச

[illegible] ।
[illegible] ॥ கருரு

[illegible] ।
[illegible] ॥ கருசு

[illegible] ।
[illegible] ॥ கருஎ

ஶ்ருதித்ரயாஶ்ரயஜகதீஶாந்தம் ஸதாஸ்வரூபம் ।
ஶமஹீனோ ஶாயாப்ருத்பிம்பிதஸாக்ஷீ ச ஶாந்தஹீனோऽஹம் ॥

யாஜகாந்யவிஹீனோऽஹம் யஜ்ஞரூபோऽஸ்மி ஸர்வதா ।
யஜமானோ யாகரூபோ ஹோமோऽஹம் யாகவித்ப்ரபு: ॥ ௧௫௮

யஜனயாஜனரூபஶ்சாஹம் ஸதா யஜனயாஜனஸாக்ஷ்யஹமஸ்மி ச ।
ராகஹீனோ ராகஸாக்ஷீ ரம்யோ ரூபவத்ஸாக்ஷ்யஹம் ॥ ௧௫௯

ரஜ்ஜுஸர்பஜகத்ஸாக்ஷீ ரஸஸாக்ஷீ ரஸோऽஸ்ம்யஹம் ।
லக்ஷ்யாலக்ஷ்யஸ்வரூபோऽஹம் லக்ஷ்யாலக்ஷ்யவிவர்ஜித: ॥ ௧௬௦

லக்ஷணாத்ரயஹீனோऽஹம் லோகவ்ருத்திவிவர்ஜித: ।
லோக்யோ லக்ஷ்யாலக்ஷ்யஸாக்ஷீ லோகஸாக்ஷீ ஸதாஸ்ம்யஹம் ॥ ௧௬௧

லக்ஷணாத்ரயவிஜ்ஞாதா லயஹீனோ லயோऽஸ்ம்யஹம் ।
வ்ருத்திரூபான்யஸர்வாத்மாஹம் வயோவஸ்தாவிவர்ஜித: ॥ ௧௬௨

விஶ்வாதீதோ விஶ்வஸாக்ஷீ வர்ணாஶ்ரமவிவர்ஜித: ।
விஷ்ணுர்வரேண்யோ விஜ்ஞானம் விரஜோ விஶ்வதோமுக: ॥ ௧௬௩

வாஸுதேவோ விஶுத்தோஹம் விதிதாவிதிதாத்பர: ।
விகல்பாவிகல்பஸாக்ஷீ விகல்பஸங்க்ஷயோऽஸ்ம்யஹம் ॥ ௧௬௪

விஜ்ஞானவிஜ்ஞானோऽஹம் விஜ்ஞேயோऽஸ்மி ஸர்வதா ।
வ்ருத்திரூபோ வ்ருத்திவேத்யோ விஷயானந்தவர்ஜித: ॥ ௧௬௫

வ்ருத்திகல்பனாதிஷ்டானம் வாக்ஸாக்ஷீ வேதரூப்யஹம் ।
வாக்வீஹீனோ வேதாந்தவேத்யோ வேதைகஸ்வரூப்யஹம் ॥ ௧௬௬

ஸோஹம் வசனஹீனோऽஸ்மி ததா வசனஸாக்ஷ்யஹம் ।
வ்யஷ்டிஸாக்ஷீ விராட்ரூபோ விராட் வ்யஷ்டிவிவர்ஜித: ॥ ௧௬௭

விராட்விரஹிதஶ்சாஹம் விகல்பரூபோऽஸ்ம்யஹம் ।
விராட்ஸாக்ஷீ விஶ்வசக்ஷுர்விஶ்வஹீனோऽஸ்மி விஶ்வக: ॥ ௧௬௮

வந்த்யாஸுதஸத்ருஶஜகத்ஸாக்ஷீ ஶோஹா விஶேஷரூபோऽஹம் ।
ஶர்வோऽஸ்மி ஶங்கரோऽஸ்மி ஶாந்தோऽஸ்மி ஶிவோऽஸ்ம்யஹம் ।
ஶப்தாஶப்தவிஹீனோऽஸ்மி ஶோகஹா ஶோகநாஶ்யஹம் ।

ஶங்கராவ்ருத்தவ்ருத்த்யைகம் ஶம்ஸாஶம்ஸவிவர்ஜிதம் ॥ ௧௭0
ஶக்திஶக்திமதோர்ஜகத்ஸாக்ஷீ ஶ்ரேயஸ்ஸ ஶேஷதம் ।
ஶம்பும் ஶக்தித்வம்ஶங்கரோஹம் ஶம்ஸத்ரஹ்மம் ஸதா ॥ ௧௭௧
ஶரதாகாஶஸங்காஶோ ஶம்ஸவேதாந்தவேத்யகம் ।
ஶமம் ஸ்யாம் ஶக்திவித்ஸ்யாம் ஶிவாஶ்ரவிஷ்ணவ: ॥ ௧௭௨
ஶஶஶம் ஸத்யஜகத்ஸாக்ஷீ ஶம்ஸவிதாத்மக: ।
ஷடாதாரஸ்ரவேதோஹம் ஷட்சக்ரஶாரஹிதோஸ்ம்யஹம் ॥
ஷட்த்ரிம்ஶத்தத்வஸ்வாஹம் ஷடாதாரவிவர்ஜித: ।
ஷட்காஸ்மவித்வோஹம் ஷண்டதாதீதஸ்வஸ்யஹம் ॥ ௧௭௩
ஸ்யாம் ஷடாதாரஸாக்ஷீவ ஷட்காமவைகாரஹஸ்யவித் ।
ஸதஸத்ஸஹிதோஸ்மி ஸங்கல்பஹிதோஸ்ம்யஹம் ॥ ௧௭௪
ஸதா விகாரவேதோஹம் ஸம்வேதோஹம் ஸம்யக்விவர்ஜித: ।
ஸ்வேதோஹம் ஸ்வேதாந்தஸாக்ஷ்யஸாக்ஷிகவர்ஜித: ॥ ௧௭௫
ஸர்வகாரணவேதோஹம் ஸர்வஸம்பந்தவர்ஜித: ।
ஸதா ஸம்வேத்யவேதோஹம் ஸர்வஸாதாரணஸ்தித: ॥ ௧௭௬
ஸர்வஸாரஸர்வஸாக்ஷீ ஸர்வாந்தஸ்தஸ்வஸ்தஹம் ।
ஸதா ஸ்வவேதவேதோஹம் ஸாக்ஷிஹீனஸதாஶிவ: ॥ ௧௭௮
ஸர்வஜ்ஞஸர்வகர்த்தா ஸர்வகோஹம் ஸநாதந: ।
ஸநாதநஸ்ஸ்வஸ்வஸர்வஸ்யாதி ஸர்வவிலக்ஷண: ॥ ௧௭௯
ஸர்வாதீதஸர்வஹர்த்தா ஸர்வஶக்திவிவர்ஜித: ।
ஸ்வாதீதஸ்வரூபோஹம் ஸ்வாத்மஸ்வானவாசிய: ॥ ௧௮0
ஸ்வாநுபவஸ்வயஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸர்வத்ராவஸ்திதோஸ்ம்யஹம் ।
ஸ்வயம்ஹேதுஸ்ஸ்வம்ஸாரஸேதுஸ்ஸ்வஸ்வஸ்வகஸ்வஸாக்ஷ்யஹம் ॥ ௧௮௧
ஸர்வஶாஸ்த்ரஸர்வஶக்தஸ்தம் தத்ஸர்வஶக்திமாந் ।
ஸ்யேதுஸாக்ஷீ ஸ்வக்ஷேத்ரஸாக்ஷீ ஸ்வஸங்கல்பவிவர்ஜித: ॥ ௧௮௨
ஸ்வேதநஸாக்ஷீ ஸ்வரூபாநந்தஸ்வஶக்திநஸாக்ஷ்யஹம் ।
ஸ்யாம் ஸ்வஸங்கல்பநாஸாக்ஷீ ஸ்வேஷ்டிரஹிதோஸ்ம்யஹம் ॥ ௧௮௩

[illegible] ।
[illegible] ॥ கஅச

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ கஅசா

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ கஅஅ

[illegible] ।
[illegible] ॥ கஅகூ

[illegible] ।
[illegible] ॥ ககூ௦

[illegible] ।
[illegible] ॥ ககூக

[illegible] ।
[illegible] ॥ ககூஉ

[illegible] ।
[illegible] ॥ ககூ௩

[illegible] ।
[illegible] ॥ ககூச

[illegible] ।
[illegible] ॥ ககூரு

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌗𑍍𑌨𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌣𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑌣𑍀𑌲𑍋𑌪𑌤𑌪𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌃 ॥ ௧௯௭

𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌸𑍁𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌸𑍌𑌰𑌵𑌾𑌯𑌵𑍇𑌯𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௯௮

𑌹𑌂𑌸𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌶𑍋𑌕𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌹𑌂𑌸𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑌃𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾 𑌹𑌂𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌹𑌂𑌸𑌵𑌾𑌹𑌨𑌃 ॥ ௧௯௯

𑌅𑌹𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑍀𑌨𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌕𑌃 ॥ ௨௦௦

𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌵𑌦𑍍𑌭𑍋𑌗𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥

𑍐 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌪𑌾𑌦𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿

[illegible]

1 [illegible] ||

ஓம் மகா கணபதயே நம:

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த தேசிகாய நம:

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த சகஸ்ர நாமங்கள் ஆசிரியரது திருவருளால் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஹே ஸ்ரீமத் எமது நாயகரே ! ஹே யோகீந்திரரே ! ஸ்ரீ யாஞ்ஞ வற்கிய ரென்னுந் தயாநிதியே ! அடியேன்பால் மிகவும் கருணைகூர்ந்து அன்போடும் சர்வ உபநிடதங்களும் தங்களா லுபதேசிக்கப்பட்டன. 1

2 [illegible] ||

அக்காரணத்தானே ஜீவன் முக்தை யாயினேன். ஹே வியாபக சொரூபரே ! சமுசார சமுத்திரத்தில் மூழ்கிக் கீழ்க் கதியையே யடைந்து கொண்டிருக்கும் மனுடர்கட்கு ; 2

3 [illegible] ||

ஹே பிரஹ்ம சொரூபரே ! மேற்கதி யானது எளிதாகவே எங்ஙனஞ் சித்திக்கும் ?

ஸ்ரீ யாஞ்ஞவற்கியர் கூறல்:—

ஹே எமது தரும பத்தினியாகிய மைத்திரேயீ ! எமது ஏவற் புரிவதே பெருந் தவ மென வுடையாய்! பெருங் கற்போடு மகா சத்துவ குணம் நிறைந்து, 3

4 [illegible] ||

நீ ஜீவன் முக்தையா யிருந்த போதினும், எல்லா வுயிர்களை யும் கரை யேற்ற இச்சித்தவளாகி யுலகரின் இதத்தையே விரும் பினுய், அதனுனே நின்னிடத்தே யாம் மிகவும் மகிழ்வுடை யேம். 4

5 அநுக்ரஹைகவ்யாபாரா ஸ்வபக்தாநுக்ரஹோத்ஸுகா ।
ஜகந்மாதா பார்வதீ தேவீ பார்வதீ பரமேஶ்வரீ ॥

இப் பொருளேயே யுத்தேசித்து முன்னெருகால் அன்பர் கட் கநுக்கிரகம் புரிவதே வேலையாக வுடையவளும், உலக மாதா வும், பரமேசுவரியும் ஆகிய ஸ்ரீ பார்வதி தேவியார் ; 5

6 ஶ்ரீமத்விலாஸே கைலாஸே ஶங்கரம் லோகஶங்கரம் ।
ஸ்வபக்தாநுஸங்கல்பகல்பகல்பாதபம் ॥

சகல ஐசுவரியங்களும் நிறைந்து விளங்கும் ஸ்ரீ கைலாச ப்ர்வதத்தில், தமது அன்பர்களுடைய பேரெண்ணங்களை யெல் லாம் உதவும் கற்பகத் தருவாய், உலகங்கட் கின்பமே புரியும் ஸ்ரீ சங்கர தயாநிதியை, 6

7 விநயாவநதா ஹ்ருஷ்டா ஜகதோ ஹிததா ।
த்ரிலோகநாத ஸர்வஜ்ஞ உவாச பரமேஶ்வர ॥

நமஸ்கரித்து மிகுந்த வணக்கத்துடன் உலகிற் கிதத்தை வினவுவா ராயினர்:—ஹே எனது நாதரே ! ஹே பரமேசுரரே! ஹே திரிலோக நாதரே ! ஹே சர்வஞ்ஞரே ! 7

8 மஹாமோஹதமோவ்யாப்தஸர்வஹ்ருத்குஹகோணகே ।
ஆஶாபிஶாசிகாக்ராந்தே ஹ்ருதாம் ப்ராணிநாம் ஸதா ॥

மகா மோகத்தைத் தரும் அவித்தை யிருளினுலே நிறையப் பெற்ற எல்லா இருதயக் குகைகளிலும் ஆசையாகிய பேய்கள் வந்தடைந்ததானே எப்போதுஞ் சுழன்று திரியும் பிராணிகட் குப், 8

9 ப்ரஹ்மதேஜஸ்ஸ்வரூபாய காங்க்ஷே ஶ்ரோதுமஹம் ஜஸா । ஸ்வாமிந் கருணாவிலோல யத்ஸ்வஸ்தி ஶ்ரேயஸே தயா ॥

பிரஹ்ம தேஜசானது விளங்கும் மார்க்கத்தைக் கேட்புான் விழைவுற்றேன். ஹே எனது நாயகரே ! ஹே கருணைக் கடலே!

என்மீது தங்கட்குத் தயை யிருக்குமாயின் எனக்கு விரைவில் அதனை அருள்புரிவீராக! 9

10 [illegible]

ஹே மகாப் பிரபுவே! பிரவிருத்தி யுபாயங்கள் எண்ணிறந்தன தங்களால் அருளப்பட்டன, நிவிருத்தி யுபாயமோ ஒன்றேனும் என் பொருட் டேன் போதித்திலீர்! 10

11 [illegible]

[illegible]

[illegible]

ஹே பிரபுவே! அடியேன் தேவரீரது திருவடித் தாமரை வண்டா யிருத்தலின் பெண்டானே யிவ ளென உபேக்ஷிக்கலாகாது. ஸ்ரீ பரமேசுரர் கூறல்:—ஹே அன்பர்கட் கநுக்கிரகஞ் செய்வதிலேயே பிரீதியையுடைய மகா பாக்கியவதியே! நன்று வினவினாய், நன்று வினவினாய்! 11

12 [illegible]

பாலில்விட்ட நீரானது பாற்றன்மையை யடைவதே போல எம்பா னீ யொன்றுபட்டிருப்பினும் நரர்களி னிதத்தை விரும்பி

13 [illegible]

பரப்பிரஹ்ம சாக்ஷாத்கார வித்தையை வினவுகின்றனை யென்பதையும் அறிவேமாயினும் நினது பேரன்பின் வயப்பட்டுத் தயையாற் கூறுகின்றேம்; 13

14 [illegible]

இது இரகசியமாயினும் அன்பு நிறைந்த சீடர்கட்குத் தேசிகர்க ளுபதேசிக்கலாம். பிரஹ்மாநந்தாநுபூதியோ பிராணிகட்கு மிகவும் கிடைத்தற் கரியதேயாம். 14

15 அநேகஜந்ம புண்யாநாம் பரிபாகேந ஜாயதே |
தபோநிர்தூத பாபாநாம் ஶாந்தாநாம் வீதராகி
ணாம் ||

அநேக ஜந்மங்களி லுண்டான புண்ணியங்களின் பரிபாகத்தா லிஃதுண்டாம். தவத்தானே சர்வ பாவங்களையும் தவிர்ந்தவரும், சாந்தரும், ஆசை யற்றவரும், 15

16 நிஷ்காமகர்மாநுஷ்டாநதத்பராணாம் ஜிதாத்மநாம் |
சதுஷ்டயஸாதநாநாஞ்ச பரம் ஸித்திமீயுஷாம் ||

நிட்காம கரும அநுஷ்டாந தற்பரரும், இந்திரிய ஜயமுடையவரும், நான்கு சாதநங்களும் வந்தவரும், மேலாய சித்தி யுற்றவரும் ஆகிய மகாந்மாக்கட்கு, 16

17 குரோர்லப்த்வா மஹாவாக்யோபதேஶத: |
ஶ்ரவணாந்மநநாதேஶ்ச ஆத்மஜ்ஞாநம் க்ரமேண ஹி ||

நல்லாசிரியர் கிடைத்து, மகா வாக்கிய வுபதேசங் கிடைத்துச் சிரவண மநநாதிகளாலே ஆந்ம ஞாநமும் முறையே, 17

18 ஜீவந்முக்திஸ்ததோ விதேஹமுக்திஶ்ச பரா ந்ருணாம் |
அநேகஜந்மபஜநாத் ஸ்வவிசாரம் சிகீர்ஷதி ||

ஜீவன் முக்தியும், மேலாய விதேக முத்தியும் கிடைக்கும். அநேக ஜந்ம பஜனையினாலே தன்னை யாராயும் ஆராய்ச்சி செய்ய இச்சிக்கின்றனன், 18

19 விசாரேண விநஷ்டாயாம் மாயாயாம் ஶிஷ்யதே ஸ்வயம் |
அஸத்த்வாம்ஶோ நிவர்த்தேத பரோக்ஷஜ்ஞாநவைப
வாத் ||

ஆராய்ச்சியினாலே மாயையானது அழிந்தபோது தானே மிஞ்சுகின்றனன். பரோக்ஷ ஞாந வைபவத்தாலே தா னில்லை யென்னும் மறைப்பு நீங்கும். 19

20 அபாநாம்ஶநிவ்ருத்திஸ்ஸ்யாதபரோக்ஷதியா க்ருதா |
அபாநாவரணே நஷ்டே ஜீவத்வாரோபஸங்க்ஷ
யாத் ||

அபரோக்ஷ ஞாநத்தினாலே தான் விளங்க வில்லை யென்னும் மறைப்பு நீங்கும், அவ்வபாநாவரணம் நீங்கவே ஜீவத்தன்மையின் ஆரோபம் நன்கு கெடும். 20

21 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌖𑌿𑌲𑌶𑍋𑌕𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 । 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑍍 ॥

கெடவே, கர்த்துருத்தன்மை முதலிய எல்லாச் சோகவடிவ சமுசாரம் நீங்கும்; சருவ சமுசாரமும் நீங்கவே நித்திய முக்த ஞதல் நிச்சயமே யாம். 21

22 𑌨𑌿𑌰𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍋𑌕𑌾𑌸𑌦𑍍𑌧𑍀𑌵𑌾𑌰𑍍𑌜। 𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌸𑌾𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

பின் சோகமே யுண்டாகாமையின், தடையற்ற ஆநந்தம் உண்டாம். ஹே தேவீ! இவ்வண்ணம் முக்கியமாகிய பிரஹ்மாநுபூதி யொன்று சித்தித்தற் பொருட்டுப் பக்குவிக்குத் தக்க 22

23 𑌈𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑌨𑍍𑌥𑌨𑌾𑌤𑍍। 𑌅𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

ஈசாதி 108 உபநிடதக் கடலைக் கடைந்து, அந்த நூற்றெட்டிலும் கலந்துநின்ற ஆயிரம் பிரஹ்ம நாமங்களாகிய 23

24 𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑌾𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌦𑌦𑍍𑌯 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑌮𑍍 ॥

நவநீத அமிருதத்தை முன்னர்ச் சநகாதிகளின் பொருட்டு எடுத்துக் கொடுத்தோம். பிரஹ்மாநந்தப் பெருந் தோத்திரமாகிய அதனை யிப்போ துனக்கு இனி தருளுகின்றோம். 24

25 𑌨 𑌶𑌠𑌾𑌯 𑌖𑌲𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌹𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌯 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌨 । 𑌨𑌾𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌵𑍇 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ 𑌇𑌦𑌂 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌗𑍋𑌪𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃

நீ, வஞ்சன் பொருட்டும், அன்பில்லாதவன் பொருட்டும், குரு பணிவிடை செய்யாதவன் பொருட்டும், ஒருகாலும் உபதேசிக்கவேனும் கொடுக்கவேனும் வேண்டாம்; பிரஹ்மாநந்த சகஸ்ர நாமாவலியாகிய இப்பரம இரகசியத்தை மிக முயல்வுடன் மறைத்துவைக்க வேண்டும். 25

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த தேசிகாய நம:

ஶ்ரீ கிருஷ்ண ஸஹஸ்ரநாமாவலி நம:

ஓம் ஸ்வஸ்தாய நம:
ஸ்வஸ்தநாயாய நம:
ஸஜ்ஜநஸ்வஸ்தஸாக்ஷிணே நம:
ஸத்பூஜ்யாய நம:
ஸூராஹ்யாய நம:
ஸத்யாஜ்யாய நம:
ஸமோத்ராய நம:
ஸவணாய நம:
ஸ்வேரிணே நம:
ஸநணவே நம: 10
ஸம்ஸ்வஸாய நம:
ஸீவஜாய நம:
ஸமாக்ஷாய நம:
ஸமோஹிதாய நம:
ஸநீராய நம:
ஸஸௌஹதாய நம:
ஸமாயாய நம:
ஸதவேஸ நம:
ஸவிஷயாய நம:
ஸநாகராய நம: 20
ஸவாயவே நம:
ஸநூஹவே நம:
ஸஜாய நம:
ஸமோஹவே நம:
ஸஸௌஜாய நம:
ஸஸ்வஜாய நம:
ஸமோஹாய நம:
ஸாவஸாய நம:
ஸமாயாய நம:

ஓம் ஸஸௌராஷ்ட்ராய நம: 30
ஸகவே நம:
ஸவக்ஷஷாய நம:
ஸஜிஹ்வாய நம:
ஸவுராணாய நம:
ஸவாவே நம:
ஸஹஸ்ஸாய நம:
ஸவாஹாய நம:
ஸவாயவே நம:
ஸநேவே நம:
ஸவ்ருஜாவதயே நம: 40
ஸவ்ராணாய நம:
ஸவக்த்யாய நம:
ஸலக்ஷணாய நம:
ஸநாதவ்யாய நம:
ஸமதவ்யாய நம:
ஸவிஸஜநயிதவ்யாய நம:
ஸநாநநுயிதவ்யாய நம:
ஸஸேவ்யாய நம:
ஸஸ்திதாய நம:
ஸநமஸ்க்ருதயிதவ்யாய நம:
ஸவேதவ்யாய நம:
ஸவேஷவே நம:
ஸவேதயிதவ்யாய நம:
ஸநமஸ்காராய நம:
ஸமித்ராய நம:
ஸநவாநாய நம:
ஸவ்யாநாய நம:
ஸநாநாநாய நம:

ஓம் ஸுஸேநாய நம:
ஸுஸம்ஹிதாய நம: 60
ஸுகாரணாய நம:
ஸுஶரீராய நம:
ஸுவிக்ரியாய நம:
ஸுஸகாய நம:
ஸுவ்யவஹார்யாய நம:
ஸுராஜஸாய நம:
ஸுகுணாய நம:
ஸுதேஜஸாய நம:
ஸுமாயாய நம:
ஸுநந்தீயாய நம: 70
ஸுரூபாய நம:
ஸுநிவர்த்தநீயாய நம:
ஸுப்ரமாணீயாய நம:
ஸுவிஜ்ஞாநீயாய நம:
ஸுவேதநீயாய நம:
ஸுநாநந்தீயாய நம:
ஸுகோஷாய நம:
ஸுவ்யஞ்ஜநாய நம:
ஸுஸ்வராய நம:
ஸுரஸஜாதகாய நம: 80
ஸுபாங்கிகாய நம:
ஸுமோதநாய நம:
ஸுவிஜ்ஞாய நம:
ஸுஸாதேந்த்ராய நம:
ஸுஸிம்ஹ்யாய நம:
ஸுவிசேஷணாய நம:
ஸுஸாக்ஷிகாய நம:
ஸுஸாக்ஷாகாராய நம:
ஸுஹேதாய நம:

ஓம் ஸுத்ருஷ்டாய நம: 90
ஸுநவாய நம:
ஸுவ்யவஹாரப்ரியாய நம:
ஸுஜயாய நம:
ஸுநந்தாய நம:
ஸுவித்யாராஜிதாய நம:
ஸுவேதாய நம:
ஸுபாராஹ்யாய நம:
ஸுநந்தராய நம:
ஸுமாத்ராய நம:
ஸுநந்திமாத்ராய நம: 100
ஸுநாமதேயாய நம:
ஸுஸூத்ராய நம:
ஸுஜாய நம:
ஸுகாரணாய நம:
ஸுநாமஸாய நம:
ஸுநாயாராய நம:
ஸுநஸ்ரயாய நம:
ஸுஶேஷவேஷாஙவேஷ்யாய [நம:
ஸுநிராகாய நம:
ஸுப்ரவ்யவாய நம: 110
ஸுவ்யயாய நம:
ஸுநாஹ்யஙாய நம:
ஸுப்ரகூதயே நம:
ஸுவிக்ரியாய நம:
ஸுநாமநாய நம:
ஸுப்ரமேயாய நம:
ஸுப்ரமாணாய நம:
ஸுஜிதாய நம:
ஸுப்ரமேத்ரே நம:
ஸுநாமரூபாய நம: 120

ஓம் அநாஜ்ஞாதாய நம:
அவிகல்பாய நம:
அநந்தஜ்ஞாநவாய நம:
அவஜ்ஞாநவாய நம:
அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மிரூபாய
அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மிவர்ஜிதாய
அஹமஹம்ஸங்கல்பாய
அநாத்யந்தாதி வர்ஜிதாய
அஜராத்மநே நம: [நம:
அவிசிஹ்நாய நம: 130
அபாநந்தாய நம:
அக்ரியாய நம:
அவித்யாகார்யரஹிதாய நம:
அபயப்ரதிநே நம:
அவர்ணாகாஶரூபாய நம:
அவாங்மநஸகோசராய நம:
அவிகார்யாய நம:
அஜராய நம:
அகலங்காய நம:
அமராய நம: 140
அகர்மிணே நம:
அவிஜ்ஞேயாய நம:
அவிஜாதீயாய நம:
அக்ஷயாய நம:
அவிஜ்ஞாநஸ்வரூபாய நம:
அவித்யாவேதகாய நம:
அச்சேத்யாய நம:
அதாஹ்யாய நம:
அக்லேத்யாய நம:
அஶோஷ்யாய நம: 150
அசிந்த்யாய நம:

ஓம் அவ்யக்தாய நம:
அதீதாய நம:
அதிஶயாய நம:
அவிரோதாய நம:
அதிஸூக்ஷ்மாய நம:
அதிஷ்டாநாய நம:
அக்ரே நம:
அஹீநாய நம:
அதிஸாந்த்ராய நம: 160
அவிநாஶிநே நம:
அசிதாகாஶாய நம:
அஸௌக்யாய நம:
அநாலஸ்யாய நம:
அநாஶ்ரிதாய நம:
அவிஹ்நாய நம:
அப்ராணாய நம:
அமநாய நம:
அஶ்ரோத்ராய நம:
அத்ருஶ்யாய நம: 170
அவிஜ்ஞேயாய நம:
அமலாத்மநே நம:
அநீஶாய நம:
அஹங்காரவிவர்ஜிதாய நம:
அத்யக்ஷிணே நம:
அஜ்ஞாநஸாக்ஷிணே நம:
அஸத்பாவஹீநாய நம:
அத்ருஷ்டஸாக்ஷிணே நம:
அவ்யாக்ருதரஹிதாய நம:
அவ்யாக்ருதஸாக்ஷிணே நம:
அஹங்க்ருதிஸாக்ஷிணே நம:
அஸத்பாவஸாக்ஷிணே நம:

ஓம் ஶ்ரீவத்ஸ்யஸாக்ஷிணே நம:
ஶ்ரீவஹ்னிவஜ்ரகாய நம:
ஶ்ரீளக்கிவராநந்தாய நம:
ஶ்ரீமோகாராய நம:
ஶ்ரீ த்ரியப்ரஹ்மஸம்விதே நம:
ஶ்ரீவிநாஶாந்தகே நம:
ஶ்ரீ ஶிவணாப்ராஶ்ரமாய நம:
ஶ்ரீ ரக்ஷ்யாய நம: 190
ஶ்ரீ ஹரம்பாய நம:
ஶ்ரீ க்ஷத்ராய நம:
ஶ்ரீ விபோவாயபிமூர்க்காய
ஶ்ரீ ஜம்பாத்காய நம:
ஶ்ரீ நாவ்யாய நம:
ஶ்ரீ நஷிவ்யக்தாய நம:
ஶ்ரீ ஷிவ்யக்தாய நம:
ஶ்ரீ ஸத்யாநந்தஹிநாய நம:
ஶ்ரீ ஹநாதஹராய நம:
ஶ்ரீ தீகாதீதஸாவாய நம:
ஶ்ரீ ஜ்ஞாநஸாக்ஷிவாய நம:
ஶ்ரீ நந்த்யமாவஸாமாய நம:
ஶ்ரீ ந்யமாவஸாத்ராகராய
ஶ்ரீ வ்யாஜகாரணாமேதா
[யே நம:
ஶ்ரீ மேதகாலமாயா
[யே நம:
ஶ்ரீ வஸாத்யஹிநாய நம:
ஶ்ரீ வஸாத்யஸாக்ஷிணே
ஶ்ரீ ஸத்வஶ்ரீஸ்வாமிநே நம:
ஶ்ரீ மம்வித்வஸாக்ஷிணே நம:
ஶ்ரீ ஸத்வஶ்ரீஸ்வஸாக்ஷிணே
ஶ்ரீ ஸத்ஸம்ப்வாயமூர்த்தாய நம:

ஶ்ரீ ஸத்வஶ்ரீத்யவிஷயாய
ஶ்ரீ ஹம்வதக்ஷ்யாய நம:
ஶ்ரீ ஜகத்ஸாக்ஷிப்ரமஜஸா
[ஜகத்ஸாக்ஷிணே நம:
ஶ்ரீ வேத்வரூபாய நம:
ஶ்ரீ வல்லாஜிதகேதஜாராம
[யே நம:
ஶ்ரீ ஹம்வதாயமூர்விஷயாய
ஶ்ரீ ஹிமஸ்யாஹமநந்யாய நம:
ஶ்ரீ காமஸத்யமாய நம:
ஶ்ரீ தநாதநித்யவாய நம:
ஶ்ரீ த்யஹாரஹிதாய நம:
ஶ்ரீ தநே நம:
ஶ்ரீ நந்தாய நம:
ஶ்ரீ பாராய நம:
ஶ்ரீ ஹிகாரணாய நம:
ஶ்ரீ தராமாய நம:
ஶ்ரீ வகாமாய நம:
ஶ்ரீ த்யஹாஸாவாய நம:
ஶ்ரீ தாநந்தஸாய நம:
ஶ்ரீ த்யாய நம: 230
ஶ்ரீ தமோதவிவஜ்ரதாய நம:
ஶ்ரீ தகாராய நம:
ஶ்ரீ தீயமூர்த்தாய நம:
ஶ்ரீ தாரரூபாய நம:
ஶ்ரீ காமஸமகஹாமஹாய
ஶ்ரீ தாநந்தஸ்வாமிமாய நம:
ஶ்ரீ நந்தாகதே நம:
ஶ்ரீ காமஸாக்ஷிணே நம:
ஶ்ரீ தமஸ்வாமமூர்த்தாய நம:
ஶ்ரீ தமஸ்வவிஹிநாய நம:

ആനന്ദമൂരായ നമഃ
ആദിദേവതന്ത്രമാത്രായ
ആസ്ഥാപ്യവർജ്ജിതായ
ആരബ്ധജ്ഞാഹൃദയദീപാ
യ നമഃ
ആശാഹ്യായ നമഃ
ആകാശദേഹ്യസമ്പൂശജ
ഗത്സാക്ഷിണേ നമഃ
ആശാഹൃദയസന്ദർഭരായ
ആദിത്യാദിവൃന്ദകാശദേഹത
ദേവ നമഃ
ആരബ്ധദേഹ്യായ നമഃ
ആത്താനാത്തദേഹവിവർജ്ജിതാ
യ നമഃ 250
ആശാഹീനവിത്തദേഹ്യായ
ആനന്ദാമൃതസാഗരായ നമഃ
ഇഷ്ടാനിഷ്ടവിഹീനായ നമഃ
ഇഷ്ടാനിഷ്ടായ നമഃ
ഇജ്യാരൂപായ നമഃ
ഇഷ്ടായ നമഃ
ഇച്ഛാഹീനായ നമഃ
ഇച്ഛാസാക്ഷിണേ നമഃ
ഇന്ദ്രജാലസാമ്യജ്ഞാനൈക
കസാക്ഷിണേ നമഃ
ഈശ്വരായ നമഃ 260
ഈപ്സിതായ നമഃ
ഈപ്സിതാർത്ഥപ്രദായ നമഃ
ഈക്ഷണാദിവിഹീനായ
ഈശാനാദിനമസ്കൃതായ
ഈക്ഷണായ നമഃ
ഈദൃക്ബോധായ നമഃ

ഈദൃഗ്രഹിതായ നമഃ
ഈശസാക്ഷിണേ നമഃ
ഈർഷ്യാഹീനായ നമഃ
ഈർഷ്യാസാക്ഷിണേ നമഃ
ഈശാനാദിശബ്ദരഹിതാ
യ നമഃ
ഈഷദ്ദ്വിദ്യാസാമ്യജഗ
ത്സാക്ഷിണേ നമഃ
ഈശാനാദിസാക്ഷിണേ
ഉമാരൂപായ നമഃ
ഉമാസാക്ഷിണേ നമഃ
ഉമായിഷ്ടനായ നമഃ
ഉത്തമായ നമഃ
ഉദൈശനന്ദ്രസഹിതായ
ഉത്പത്ത്യന്ത്യയസാക്ഷിണേ
ഉമാസഹായായ നമഃ
ഉപശാന്തായ നമഃ
ഉച്ചനീചവിവർജ്ജിതായ നമഃ
ഉത്പത്ത്യന്തവിഹീനായ നമഃ
ഉഷ്ണാനുഷ്ണവിവർജ്ജിതായ
ഉദ്ഗാരപ്രസവസ്വരൂപസ്വപ്നാ
ദിസാക്ഷിണേ
ഉദാസീനാന്യസാക്ഷിണേ
ഊഹാപോഹവിലക്ഷണായ
ഊർദ്ധ്വോർദ്ധ്വായ നമഃ
ഊഹ്യായ നമഃ [തായ നമഃ
ഊർദ്ധ്വരേതോവിശാരഹി
ണേ നമഃ
ഊർജ്ജിതസാമ്രാജ്യജഗത്സാക്ഷി
ഊർദ്ധ്വായ നമഃ

ഌതായ നമഃ [ണേ നമഃ
ഌതാഹാസീജഗത്സാക്ഷി
ഌശാക്ഷ്യാശമവേദ്യായ നമഃ
ഏകസ്മൈ നമഃ
ഏകാന്തസാക്ഷിണേ നമഃ
ഏകാന്താനുഗ്രാഹകായ നമഃ
ഏകാനേകായ നമഃ
ഏകവല്ലഭായ നമഃ 300
ഏകാനേകവിവർജ്ജിതായ
ഏകാവശിഷ്ടമാത്രജഗത്
സാക്ഷിണേ നമഃ
ഏഷ്ടവ്യായ നമഃ
ഏകാന്തസന്നിഹിതായ നമഃ
ഐകാത്മ്യായ നമഃ
ഐകാത്മ്യസാക്ഷിണേ നമഃ
ഐകാത്മ്യവിജ്ഞേയായ
ഐകാത്മ്യവിഹീനസത്യ
വസ്ത്വാനന്ദമാത്രസാക്ഷിണേ നമഃ
ഓംകാരവാച്യായ നമഃ
ഓംകാരാർത്ഥായ നമഃ 310
ഓംകാരൈകസന്ധ്യേയായ നമഃ
ഔദാര്യായ നമഃ
ഔദാസീന്യായ നമഃ
ഔപനിഷദായ നമഃ
ഔദാസീന്യൈകസാക്ഷി
ണേ നമഃ
ഔദാസീന്യപ്രകാശായ
കർമ്മജ്ഞായ നമഃ
കേവലായ നമഃ
കാലായ നമഃ
കാമാദിരഹിതായ നമഃ 320
കല്യാണായ നമഃ
കർമ്മസാക്ഷിണേ നമഃ
കല്മഷവർജ്ജിതായ നമഃ
കഠോരവിഘ്നദ്രവായ നമഃ
കല്മഷാപഹാരായ നമഃ
കലാതീതായ നമഃ
കാലകാലായ നമഃ
കൂടസ്ഥായ നമഃ
കരുണാകരായ നമഃ
കാമദോഷവിഹീനായ നമഃ
കാലാതീതായ നമഃ
കലനാരഹിതായ നമഃ
കാലസാക്ഷിണേ നമഃ
കാലകവശ്യതായ നമഃ
കാര്യകാരണനിർമ്മുക്തായ
കാരുണ്യനിധയേ നമഃ
കാരണാതീതായ നമഃ
കാരണസാക്ഷിണേ നമഃ
കാര്യകാരണരൂപായ
കാരണാത്മനേ നമഃ 340
കാര്യാനന്ദമയായ നമഃ
കാര്യകാരണസാക്ഷിണേ
കൃത്സ്നസാക്ഷിണേ നമഃ
കൃത്സ്നായ നമഃ [ണേ നമഃ
കാര്യോത്പത്തിനാശസാക്ഷി
കാമവിവർജ്ജിതായ നമഃ
കാമസാക്ഷിണേ നമഃ
ക്രോധഹീനായ നമഃ
ക്രോധസാക്ഷിണേ നമഃ
കൃതാർത്ഥായ നമഃ 350

காயபூர்ணத்வ விஹீநாய நமஃ
காயபூர்ணாஸ்ரயாய நமஃ
கௌரவஹீநாய நமஃ
கௌரவஸாக்ஷிணே நமஃ
கர்த்ருத்வவிவர்ஜிதாய நமஃ
கர்த்ருகொரகர்மவர்ஜிதகர்
ஸாக்ஷிணே நமஃ
கர்த்ருவிவர்ஜிதாய நமஃ
கைவல்யாய நமஃ
காலவிகலாய நமஃ
கர்த்ருரூக்ஷாய நமஃ 360
வர்ணாவர்ணவிஹீநாய நமஃ
வாஙமனோகோசரஸாக்ஷி
ணே நமஃ
வஸ்த்ரூபாய நமஃ
வஸ்ருக்ஷாய நமஃ
வேதோத்தரவிவேக ஸா
க்ஷிணே நமஃ
வர்மஸர்வஸ்வரூபஜகர்
ஸாக்ஷிணே நமஃ
ஸர்வே நமஃ
ஸர்வாய நமஃ
ஸர்வாதிபே நமஃ
ஸர்வஸர்வவிவர்ஜிதாய நமஃ
ஸர்வஹீநாய நமஃ
ஸர்வஸாக்ஷிணே நமஃ
ஸர்வாத்மவிவர்ஜிதாய
ஸர்வாஸ்ரயாய நமஃ
ஸர்வாதீதாய நமஃ
ஸர்வத்ருஸ்யஸாக்ஷிணே நமஃ
ஸர்வப்ரபஞ்சஹீநாய நமஃ
ஸாஹாத்ம்யவிவர்ஜிதாய
ஸிராஸ்ரயாய நமஃ
ஸாஹ்யாஸாஹ்யாய நமஃ
ஸர்வமோக்ஷவிஹீநா
தே நமஃ
ஸாஹ்யாநந்தஸ்வரூபி
ணே நமஃ
ஸர்வஸ்வஸாக்ஷிஸாக்ஷ்யாய
ஸ்வயஸாக்ஷிணே நமஃ
ஸம்ஹிதோவகஸ்வரூபாய
ஸர்வேஸ்வராய நமஃ
ஸர்வாதிபாய நமஃ
ஸர்வஸர்வஜகஸாக்ஷிணே
ஷ்ராணவிஹீநாய நமஃ
ஷ்ராணஸாக்ஷிணே நமஃ
ஷண்மோஹஸிநிரஸ்த
யபாய நமஃ
ஷட்விஷ்ணுவர்ணவாதாய
ஷடூர்மிதோஷரஹிதாய நமஃ
த்வந்த்வகாலாய நமஃ
தேஜஸ்ரூவாசாவஹி
தாய நமஃ
தீர்த்தாய நமஃ
திவர்ஜிதாய நமஃ
திமயே நமஃ
தேஜஸ்ரூ நமஃ
திதாத்மனே நமஃ 400
தேஜஸ்ரூபிணே நமஃ
தேஜோஹீநாய நமஃ
விஸ்வரூபாய நமஃ
தேஜஸ்ஸாக்ஷிணே நமஃ

ௐ விந்த்யாய நம: 405
விஜ்ஞேயாய நம:
வேதமயாய நம:
வேதமூர்த்திதாய நம:
வக்ஷோதஷ்ட்ரே நம:
வக்ஷோஷே நம:
விதாநதாய நம:
விஷ்வநாய நம:
விஜிஹ்வாய நம:
விதுராய நம:
விதாநதக்ஷமெளயே நம:
வேதநாவேதநஸீநாய நம:
வேதநாவேதநாத்ஸகாய நம:
வேதந்யாதந்வஸேநாஹாய
வேதந்தோஷவிவர்ஜிதாய
வேதநாவேதநாயிஷ்டநாய
விவேகரஹஸாய நம:
விஜ்ஜோதிஷே நம:
விதிஜாவஸாய நம:
வேதந்யபாபவிவர்ஜிதாய நம:
விஸ்வஸெளக்யாய நம: 425
விதாகாமாய நம:
விதாகாராய நம:
விதாக்ருதயே நம:
விதாஸாஸவிஹீநாய நம:
விஜநாதீதாய நம:
வைதந்யவர்ஜிதவிந்த்ராய (நம:
வித்வஸாக்ஷிணே நம:
விதாஸாஸலாக்ஷிணே நம:

ௐ வித்நாஸாய நம:
வேதந்யாத்ரஸம்ஸிதாய
வித்வத்திவிஸம்ஸிதாய நம:
வித்ரதோர்யஜமத்ஸாக்ஷிணே
வித்வத்த்வஹாஸகாய நம:
ஸர்வேந்தோத்ரவதிஷ்கருதி
வாத்யாய நம:
ஸத்வஸ்வேவாய நம: 440
ஸத்வஸாராய நம:
ஸத்வஸ்வேவாய நம:
ஜந்ஸ்நாய நம:
ஜ்யோதிரூபாய நம:
ஜ்யாயஸே நம:
ஜ்யோதிஷாம் ஜ்யோதிஷே
ஜந்ராமஸவிஹீநாய நம:
ஜராமரணவர்ஜிதாய நம:
ஜநஸ்வேவாய நம:
ஜயாய நம:
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்திதாய நம:
ஜவாய நம:
ஜவ்யாய நம:
ஜகஜ்ஜ்யோதிஷே நம:
ஜகஜ்ஜநாதிகாரணாய நம:
ஜகத்ஸ்வேவாய நம:
ஜகஞ்ஞாயாய நம:
ஜகத்ஸ்ருஷ்டிவிவர்ஜிதாய நம:
ஜகத்யிஷ்டநாய நம:
ஜீவாய நம: 460
ஜந்விநாஸகாய நம:

ஓம் ஜகஜ்ஜ்ஞாநவிஹீநாய நம:
ஜீவக்ரூரஹிதாய நம:
ஜ்வலந்ஸூர்யஸ்வஸாத்ய ஜகத்ஸாக்ஷிணே நம:
ஜீவஸம்ஸாரரஹிதாய நம:
ஜீவாதிஷ்டாநாய நம:
ஜிஹ்வாரஹிதாய நம:
ஜீவஸாக்ஷிணே நம:
ஜநஹ்ருதயஸாக்ஷிணே நம:
ஜீவாதீராய நம:
ஜீவாபிமாநரஹிதாய நம:
ஜிஹ்வாஸாக்ஷிணே நம:
ஜநாதீதாய நம:
ஜீவசேஷ்டாவிவர்ஜிதாய நம:
ஜீவாவஸ்தாஸாக்ஷிணே நம:
ஜகத்விலக்ஷணாய நம:
ஜகத்ஸாக்ஷிணே நம:
ஜீவேஶ்வரஜகத்ஸாக்ஷிணே நம:
ஜகதுஜ்ஜகதாய நம:
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸாக்ஷிணே நம:
ஜீவேஶ்வரஜகத்பேதவ்யக்திதாய
ஜீவேஶ்வரஜகத்பேதந்யாய நம:
ஜீவேஶ்வரஜகத்வ்யுதயே நம:
ஸகாராதிஸர்வஸாக்ஷிணே
ஜ்ஞாநநிஷ்க்ஷேத்ரவேதிநே
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸ்வரூபாய
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநவிவர்ஜிதாய
ஜ்ஞாநரூபாய நம:
ஜ்ஞாநவேத்யாய நம:

ஓம் ஜ்ஞாநாநந்தப்ரகாஶகாய நம:
ஜ்ஞாநஜ்ஞேயஸ்வரூபாய
ஜ்ஞாநிநாம் ஸம்மோஹாய நம:
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநஸாக்ஷிணே நம:
ஜ்ஞாநஹீநஸந்தேஹாய
ஜ்ஞாநஹீநஜ்ஞாநபோதாய
ஜ்ஞாநமத்யாய நம:
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநிவித்தஸாக்ஷிணே
ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநதஸ்கராய நம:
டம்பஹீநாய நம:
டம்பஸாக்ஷிணே நம: 500
டம்பாடம்பவிவர்ஜிதாய நம:
தக்வாத்ரே நம:
தத்ரே நம:
தாஹ்யம் நம:
தத்வாய நம:
தத்யாய நம:
தய்யாய நம:
தக்வஸ்வரூபாய நம:
தக்வாதக்வவிவர்ஜிதாய நம:
தண்டீம்ஹரீதத்வரூபாய
தக்வஸங்கரஸ்வரூபிணே
தேஜஸ்ஸ்வரூபாய நம:
தாராய நம:
தமோதீதாய நம:
தாரகாய நம:
தத்வலக்ஷ்யாய நம:
தமோரூபாய நம:
தாரகப்ரஹ்மஸ்வரூபாய

ஓம் த்ரிலோக்ய ஸாம்ராஜ்ய ஸாக்ஷிணே நம:
தத்வஸாக்ஷிணே நம: 520
தத்வஜ்ஞாநி ஜிதாநந்தாத்ம ஸ்வரூபாய நம:
தாபத்ரயாதீதாய நம:
த்ரிபுரஸாக்ஷிணே நம:
தாரகப்ரஹ்மணே நம:
தேஜோமயாய நம:
தேஜஸ்ஸாக்ஷிணே நம:
திவ்யாய நம:
தோஷஹீநாய நம:
த்ருஷ்டிவாய நம:
த்ருஷ்டஸாக்ஷிணே நம:
த்ருஷ்யஸாக்ஷிணே நம:
த்ருஷ்யஹீநாய நம:
த்ருஷ்டஹீநாய நம:
திகம்பராய நம:
தேவாதிதேவாய நம:
த்ருவநிஸ்சயாய நம:
தேவஸ்ரீவாஸஸ்யே நம:
தேஹகர்ம ஸம்பந்த வர்ஜித ஹீநாய நம:
த்ருவஸோமாய நம:
திவ்யசக்ஷுஷே நம: 540
திவ்யஜ்ஞாநப்ரதாய நம:
த்ரவ்யஸம்பந்தரஹிதாய நம:
த்ருஷ்டயே நம:
த்ரவ்யவிலக்ஷணாய நம:
ஓம் த்ருவநிஸ்சயஸர்வஸ்வரூபாய நம:
த்ருவநித்யஸ்வரூபாய நம:
தேஹகர்மஸம்பந்தவர்ஜித ஹீநாய நம:
த்ருஷ்டத்ருஷ்யதர்சநத்ரய ரஹிதாய நம:
தீபாய நம:
தந்த்ரநாமரூபாய நம:
தந்த்ராய நம:
தர்மாதர்மவிவர்ஜிதாய நம:
தீராய நம:
தர்மாய நம:
தர்மவாய நம:
தேவதாய நம:
தீரரூபாய நம:
தாமே நம:
த்யாத்ருத்யாநத்யேயரூப
ரஹிதஸம்ஸாரபந்தநாய நம
த்யாத்ருத்யாநவிஹீநாய நம:
தீஸாக்ஷிணே நம:
த்யேயவர்ஜிதாய நம:
த்யாத்ருத்யாநஸாக்ஷிணே நம:
தீவேத்யாய நம:
த்யாநாய நம:
த்யாத்ரே நம:
த்யேயாய நம:
த்யாத்ருத்யாந கல்பநா ரஹிதாய நம:
நிர்குணாய நம: 570

ஓம் நிரீஹாய நம:
நிரம்ஶாய நம:
நிரீக்ஷிதாய நம:
நித்யாய நம:
நிரவத்யாய நம:
நிஷ்க்ரியாய நம:
நிரஞ்ஜனாய நம:
நிர்குணாய நம:
நிர்விகல்பாய நம:
நிராதாராய நம: 580
நிஶ்சலாய நம:
நிர்விகாராய நம:
நித்யமுக்தாய நம:
நிர்மலாய நம:
நிஸ்ஸ்ப்ருஹாய நம:
நிரிந்த்ரியாய நம:
நிர்லேபாய நம:
நிரபேக்ஷாய நம:
நிஷ்களாய நம:
நிராகாராய நம: 590
நிராலம்பாய நம:
நிஜரூபாய நம:
நிராமயாய நம:
நமேஷோன்மேஷகாரணாய நம:
நாதாய நம:
நித்யானந்தாய நம:
நிஷ்காமாய நம:
நித்யத்ருப்தாய நம:
நிராடம்பராய நம:

ஓம் நிர்வ்யாபாராய நம:
நிஸ்ஸம்ஶயாய நம:
நிராமயாய நம:
நித்யப்ரகாஶாய நம:
நிஶ்சிதாய நம:
நிர்முக்தாய நம: 605
நிர்ணயாய நம:
நானாரூபவிலாஸினே நம:
நிர்மலாத்மனே நம:
நிர்பயாய நம:
நிஷ்களாத்மனே நம:
நாயகாய நம:
நிர்மோஹாய நம:
நிராஶ்ரயாய நம:
நிர்மலைகஸ்வரூபாய
நிர்ப்ரமாய நம:
நிர்வ்யாபாராய நம:
நித்யாத்மனே நம:
நிராகாராய நம:
நாதாந்தஜ்யோதிஷே நம:
நிரங்குஶஸ்வபாவாய நம:
நேதிநேதி வாக்யாவலயே
நானாரூபஜகத்பாவஸாக்ஷிணே
நித்யஸித்தாய நம:
நிர்விஶேஷபராய நம:
நிர்விஶேஷரூபாய நம: 625
நிர்விஶேஷஸ்வானந்தஸ்வரூப ஸ்வ-
பாவாய நம:
நிர்மலாய நம:

௨௦ நிஷ்ப்ர வஞ்சஸமஸ்த்யந்தகாய நமஃ

நிஷ்ப்ர வஞ்சாவஸந்நாஸ்ஸிதாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சஹோஷாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சாத்வந்தநாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சவடாராஸ்ராய

நிஷ்ப்ர வஞ்சவஹஷணாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சஸந்தாநாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சவைஷ்ஸிராய

நிஷ்ப்ர வஞ்சஹஸ்தாந்த்ரே

நிஷ்ப்ர வஞ்சஸிவாகராய

நிஷ்ப்ர வஞ்சஜஸஹ்தாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சகவகண்ணாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சஹோஸந்த்ரிணே

நிஷ்ப்ர வஞ்சஜவாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சஸஜாரவாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சாஸ்வாஸநாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சஹோராஜ்யாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சாயம்யாதிஸதே

நிஷ்ப்ர வஞ்சஹோதேவாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சாத்ஸவநாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சஹோநித்ராய

நிஷ்ப்ர வஞ்சஸஸாவகாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சகஜீவாத்வே நமஃ

நிஷ்ப்ர வஞ்சகஜைவராய

நிஷ்ப்ர வஞ்சவஸீவாராய

நிஷ்ப்ர வஞ்சோத்வாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சககல்யாணாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சகவகண்ணாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சகஹோராராத்யாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சவிவாரணாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சவிஹாராராத்யாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சஜீவகாய

நிஷ்ப்ர வஞ்சவவண்ணாத்தநே

நிஷ்ப்ர வஞ்சாஸிஸநாய நமஃ

வண்ணா நமேதகவோயாய

ப்ரத்யேகரஸாய நமஃ

ஜ்ஞாதாய நமஃ

ப்ரஸாதாய நமஃ

ப்ரகாஸாய நமஃ

பரமேஸ்வராய

பரஸாய

பரஸ்மை நமஃ

ப்ரணவாத்மகாய

பரிவண்ணாய

ஓம் ஸர்வாஸ்ராய நம:
ஸர்வாஸர்வவிவர்ஜிதாய
ஸுவதுர்லபிதாய
ஸுஜ்ஞாய
ஸுஜ்ஞாநவநாய
ஸுஜ்ஞாநாய
ஸர்வாநந்தாய
ஸத்யேத
ஸர்வாஷேதாய
ஸர்வாகாஷாயை
ஸர்வமார்வை
ஸுத்ருக்ஷாய
ஸர்வார்த்திதாய
ஸர்வஜ்ஞாநாய
ஸர்வஜ்யோதிஷே
ஸர்வஸர்வவிசோவநாய
ஸர்வாகாராய
ஸர்வஸதயே
ஸதுஸ்தேஸ்வராய
ஸர்வவிஜ்ஞாநாய
ஸதுஸ்தஸ்வரவிணே
ஸகலகோஸ்வராய
ஸர்வநஸ்ரேஷ்ட விஷ
ஸர்வேரேணே (ஷாய
ஸர்வசிவாய
ஸர்வோஸ்வதாய
ஸுத்ருக்திதயே
ஸர்வாணேஷ
ஸகலஸ்வராஸ்வரவிணே

ஓம் ஸர்வாஸ்ஜ்ஞாநஸ்ஸந்தாய
ஸுஸஞ்சாஸர்வநாய நம:
ஸர்வாய ஜ்ஞாநாய
ஸுஸநாய
ஸர்வதேவதாயை
ஸகலஸ்வாஸாக்ஷிணேதாய
ஸகலஸுதாஸநாய
ஸகலஸுரஸ்வராய
ஸுணவாய ஸ்வரவிணே
ஸுஸகலஸாக்ஷிணே
ஸர்வஷாய
ஸர்வத்ருயவிலக்ஷணாய
ஸலேஸ்விரயஸ்வராய
ஸதுர்வஸ்வாவிலம்பிதாய
ஸுத்ருக்ஷஸரோக்ஷாஸுதிதாய
ஸகலகோஸாக்ஷிணே
ஸதுகோஸாயஷ்டநாய
ஸதுகோஸாஸ்வரஷிதாய
ஸர்வசோவஸ்வராய
ஸஞ்ஜ்ஞாஸஞ்ஜ்ஞவிவர்ஜிதாய
ஸர்வஸ்ராய
ஸர்வஸுஷணே
ஸுணதேவஸ்வரவிணே
ஸர்வாய ஜ்ஞாய
ஸர்வமதயே
ஸுஸவே
ஸுராணாய
ஸுத்ருமஹிஸஸுஷணே
ஸர்வஸம்விதஸ்வாசகாய

ഓം പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടികർത്തായ നമഃ
പാവനായ
പാപഹർത്രേ
പൂജ്യായ
പരമപുരുഷായ
പുണ്യായ
പാപവിനാശനായ
പരമേഷ്ഠായ
പുംസേ
പുരാരയേ
പരമൈക്യാകാരായ
പുണ്യലഭ്യായ
പുഷ്കലായ
പരമോദാരായ
പ്രിയാത്മനേ
പ്രാണനായകായ
പുണ്യാപുണ്യഫലപ്രദായ
പൂർവ്വായ
പരമസാത്മ്യായ
പൂർവ്വപുണ്യൈകലഭ്യായ
പാരമാർത്ഥികവർജിതായ
പരമാംശീയുവതേ
പൂർവ്വപുണ്യഹീനസേവാദു
രൂഹായ
പുരത്രയസാക്ഷിണേ
പുരത്രയരൂപായ
പരമാത്മതയാത്മനേ
പരാനന്ദമതേ
പരമസന്തോഷായ

ഓം പാർവ്വതീപ്രാണപതയേ
പ്രാതിഭാസികഹീനായ
പ്രാതിഭാസികസാക്ഷിണേ
പാരമാർത്ഥികരൂപായ
പാരമാർത്ഥികസാക്ഷിണേ
പുരാതീതായ
പ്രാജ്ഞസാക്ഷിണേ
പ്രാജ്ഞഹീനായ
പ്രതിബന്ധത്രയീഹീനായ
പഞ്ചേന്ദ്രിയസാക്ഷിണേ
പഞ്ചഭൂതജപ്രായജഗതീസാ
ക്ഷിണേ
പായ്വിന്ദ്രിയാദിസാക്ഷിണേ
പ്രാജ്ഞതൈജസവർജിതായ
ഫാലനേത്രാദിരൂപായ
ഫാലനേത്രാദിസാക്ഷിണേ
ബ്രഹ്മവിദ്യായേ
ബ്രഹ്മരൂപായ
ബലിനേ
ബന്ധവിവർജിതായ
ബ്രഹ്മജ്ഞായ (തനായ
ബ്രഹ്മവിദ്യാസമ്പ്രദായപ്രവ
ബ്രഹ്മകോശായ
ബ്രഹ്മണേ
ബ്രഹ്മചൈതന്യായ
ബലപ്രദായ
ബ്രഹ്മജ്ഞാനൈകലഭ്യാ
ബന്ധമോക്ഷവിവർജിതായ
ബ്രഹ്മജ്ഞാനജ്ഞേയായ

௪௦ ப்ரஹ்மாதிவந்த்யாய நம:
ப்ரஹ்மாநந்தாய
ப்ராஹ்மணாக்ரஜாய
பாஷாத்மகாய
ப்ரஹ்மாகாரவ்ருத்திவிஷயாய
ப்ரஹ்மஸம்ஸ்திதயே
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநஸ்வரூபாய
ப்ரஹ்மவித்ரூபாய
ப்ரஹ்மவிதே
ப்ரஹ்மரூபாய
ஸர்வகர்த்ருத்வவர்ஜிதாய
ஸாம்யஸாம்யாய
ஸாம்யேயாய
ஸ்வரூபாநந்தஸ்வரூபிணே
ஸ்வதந்த்ரயே
ஸ்வரூபேஶ
ஸர்வோபாதிவிநிர்முக்தாய
ஸர்வாஸர்வாஶ்ரயாய
ஸர்வஶக்தே
ஸர்வேஶ்வராய
ஸர்வஸம்ஸகாய
ஸர்வரூபாய
ஸர்வநிர்விகல்பகாய
ஸோமஸூர்யாக்நிலோசனாய
ஸர்வநாமஜித்தாய
ஸர்வவிஜ்ஞாநதாய
ஸர்வாஷ்டமீநாய
ஸோமஸூர்யஸோமஸ்வாத்மரூபாய
ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயகாரணாய

௪௦ ஶ்ரீ [illegible] நம:
ஸர்வஜ்ஞாய
ஸர்வஸம்ஹர்த்ரே
ஸர்வாகாராய
ஸர்வதே
ஸர்வகர்த்ரே
ஸர்வாதாரகே
ஸர்வாத்மநே
ஸர்வாநந்தய
ஸகாரஸகாரஸ்வரூபாய
ஸகாரஸகாரவர்ஜிதாய
ஸர்வதாதே
ஸர்வநாதாய
ஸர்வதுஷ்டியே
ஸ்வரூபகாரணாய
ஸர்வாநந்தாய
ஸர்வாதீதாய
ஸர்வாஜ்ஞாநவிநாஶநாய
ஸர்வாநந்தஸ்வாராய
ஸர்வஜ்ஞாய
ஸர்வாஸர்வவிவர்ஜிதாய
ஸர்வாஶ்ரயாய
ஸர்வஸேவ்யாய
ஸர்வாபீஷ்டவிநாஶநாய
ஸர்வஸ்துதிப்ரியாய
ஸர்வாக்ஷதே
ஸ்வரூபாநந்தாய
ஸர்வாக்ஷஸர்வாக்ஷஸ்வரூபாய

ஓம் மித்யாநந்தப்ரகாஶகாய நம:
மஹாவாக்யலக்ஷ்யாய
மஹாவாக்யார்த்தபோதிநே
மஹோத்ஸவாய
மஹாம்ருத்யவே
மஹைஶ்வர்யவிராஜிதாய
முக்தஸ்வரூபாய
மோக்ஷைகஸ்வரூபபோதிநே
மஹாஶாஸ்த்ராய
மாயாஹீநாய
மநோஹராய
மாயாதிஷ்டாநாய
மாயிநே
மாயாவஶக்ராய
மாயாதீதாய
மித்ரதாய
முநிவேஷ்டிதஸந்மோஹாய
மாயாவஶ்யாய
மஹத்தத்வஸமூஹாய
மாயவாய
மாயாகார்யஸாக்ஷிணே
மாத்ஸர்யாதிவிவர்ஜிதாய
முக்யாய
மஞ்ஜுஸாய்யாய
மஹாப்ரலயஸாக்ஷிணே
மாணிக்யவஸ்வயம்ஜ்யோதிஷே
மநஸ்ஸாக்ஷிணே
மஹாவித்யே
மாத்ஸர்யஸாக்ஷிணே
மாத்ஸர்யஹீநாய
மதவிவர்ஜிதாய
மோஹஹீநாய
மோஹஸாக்ஷிணே
மாயாவிநே
மதஸாக்ஷிணே

ஓம் ம்ருகத்ருஷ்ணாஸத்ருஶஜகததிஷ்டாநாய
மௌஹிதாய
மாயாப்ரதிபிம்பிதஸாக்ஷிணே
மாநஹீநாய
யாஜமாநவிஹீநாய
யஜ்ஞரூபாய
யஜமாநாய
யோகரூபாய
யோகீஶ்வராய
யஜநயாஜநரூபாய
யஜநயாஜநஸாக்ஷிணே
ராகஹீநாய
ராகஸாக்ஷிணே
ருத்ராய
ரூபவ்யஸாக்ஷிணே
ரஜ்ஜுஸர்பஜகத்ஸாக்ஷிணே
ரஸஸாக்ஷிணே
ரஸாய
லக்ஷ்யலக்ஷ்யஸ்வரூபாய
லக்ஷ்யலக்ஷ்யவிவர்ஜிதாய
லக்ஷணத்ரயஹீநாய
லோகவ்யாப்திவிவர்ஜிதாய
லக்ஷ்யாய
லக்ஷ்யலக்ஷ்யஸாக்ஷிணே
லோகஸாக்ஷிணே
லக்ஷணத்ரயவிஜ்ஞாதாய
லயஹீநாய
லயாய
வ்ருத்திஶூந்யஸ்வாத்மநே
வயோவஸ்தாவிவர்ஜிதாய
விஶ்வாதீதாய
விஶ்வஸாக்ஷிணே
வர்ணாஶ்ரமவிவர்ஜிதாய

ഓം വിഷ്ണവേ നമഃ
വരേണ്യായ
വിജ്ഞാനായ
വിരാജസേ
വിശ്വതോമുഖായ
വാസുദേവായ
വിമുക്തായ
വിത്താവിത്താദ്ധ്വരായ
വിശ്വാവിശ്വസാക്ഷിണേ
വിശ്വസംക്ഷയായ
വിജ്ഞാനവിദ്വിജ്ഞാനായ
വിദ്വജ്ജ്ഞേയായ
വൃത്തിശൂന്യായ
വൃത്തിവേദ്യായ
വിഷയാനന്ദവർജ്ജിതായ
വൃത്തിദ്വയാധിഷ്ഠാനായ
വാക്സാക്ഷിണേ
വേദാന്തവേദിനേ
വാഗ്മിനായ
വേദാംഗവേദ്യായ
വേദൈകസ്വരൂപിണേ
വചനഹീനായ
വചനസാക്ഷിണേ
വ്യഷ്ടിസാക്ഷിണേ
വിരാഡ്രൂപായ
വിദുഷേ
വ്യഷ്ടിവർജ്ജിതായ
വിരാഡ്വിരഹിതായ
വിശ്വോദരായ
വിരാട്സാക്ഷിണേ
വിശ്വചക്ഷുഷേ
വിശ്വഹീനായ
വിശ്വഭുജേ

ഓം വസ്ത്യാസൂക്ഷ്മസ്ഥൂലജഗത്സാക്ഷിണേ നമഃ
വിശുദ്ധരൂപായ
ശുദ്ധായ
ശുക്ലായ
ശാന്തായ
ശാശ്വതായ
ശിവായ
ശൂന്യാശൂന്യവിഹീനായ
ശോഭനാശോഭനായ
ശങ്കരാച്യുതവന്ദ്യായ
ശുദ്ധാശുദ്ധവിവർജ്ജിതായ
ശുക്തിരൂപ്യസാമ്യജഗത്സാ (ക്ഷിണേ
ശ്രേയസേ
ശേഷിണേ
ശുഭ്രായ
ശൂന്യായ
ശങ്കരായ
ശുദ്ധബ്രഹ്മണേ
ശരദാകാശസദൃശായ
ശുദ്ധചൈതന്യരൂപിണേ
ശൂന്യവിച്ഛൂന്യായ
ശൈവാഗമവിച്ഛിവായ
ശശശൃംഗതുല്യജഗത്സാക്ഷി
ക്ഷിണേ
ശുദ്ധവിദ്യാത്മകായ
ഷഡാധാരസ്വരൂപായ
ഷട്കോശരഹിതായ
ഷഡൂർമ്മിവർജ്ജിതായ
ഷഡാധാരവിലംഘിതായ
ഷട്ശാസ്ത്രസംഖിതായ
ഷണ്മതാതീതായ
ഷഡാധാരസാക്ഷിണേ

ஓம் ஷட்த்ரிம்ஶாமெஸங்கூரஹஸ்ய
விஶெஷ
ஸுஸங்க்ஷெஹ ஹீநாய
ஸம்கல்பரஹிதாய
ஸநாவிசாராவாய
ஸவெகும் த்ரியவிவர்ஜிதாய
ஸவர்ய
ஸச்சிதாநந்தாய
ஸாக்ஷ்யஸாக்ஷிகவர்ஜிதாய
ஸவகுப்ஸகாரணாவாய
ஸவகுஸம்பந்தவர்ஜிதாய
ஸம்வெதாரவாய
ஸவகொமாதாதரஹிதாய
ஸவெகுஶ்வராய
ஸவகுஸாக்ஷிணெ
ஸவகுராநந்தஸ்வாய
ஸர்வஸ்வராய
ஸாக்ஷிஹீநாய
ஸநாஶிவாய
ஸஜாதிதாய
ஸவகுகதெ
ஸவகுநாய
ஸநாதநாய
ஸந்மாத்ராய
ஸங்வெநாய
ஸவகுவ்யாபிநெ
ஸவகுவிலக்ஷணாய
ஸவகுராதீதாய
ஸவகுஹெது
ஸவகுஶொத்ருவிவர்ஜிதாய
ஸர்வாதீதாய
ஸர்வாரம்பாய
ஸஹாவாய
ஸர்வவாரியெ

ஓம் ஸர்வாஶ்ரயாய நமஃ
ஸ்வயம்ஜ்யோதிஷெ
ஸ்வதந்த்ராவஸ்திதாய
ஸ்வாநுபூதெ
ஸ்வஸ்வரூபவெத்யாய
ஸ்வாய
ஸ்வம்கல்ப ஸாக்ஷிணெ
ஸவகுஜ்ஞாய
ஸவகுஶக்தாய
ஸ்வதந்த்ராய
ஸவகுஶக்திமதெ
ஸர்வமஸாக்ஷிணெ
ஸர்வக்ஷஸாக்ஷிணெ
ஸவகங்கி தவர்ஜிதாய
ஸுநஸாக்ஷிணெ
ஸ்வரவாநந்தாய
ஸ்வஶநஸாக்ஷிணெ
ஸ்வகல்பநாஸாக்ஷிணெ
ஸுஷுப்திரஹிதாய
ஸுஷுப்த்யவஸ்திஹீநாய
ஸத்தாஸத்துஸாரவிணெ
ஸர்வவிகல்பநாஹீதாய
ஸவகுகஸ்ய கதெ
ஸர்வவிகல்பநாஸாக்ஷிணெ
ஸச்சிதாநந்தவர்ஜிதாய
ஸவகுராநந்தஸ்வரூபாய
ஸவகுரநந்தஸ்வஸாக்ஷிணெ
ஸத்ருப்திரூபத்ருஶ்யபணாயார
ஸக்ஷமீநாய
ஸவகுஸம்கல்பரஹிதாய
ஸவகுஸம்கல்பஸாக்ஷிணெ
ஸவகுஸம்ஜ்ஞாவிஹீநாய
ஸவகுஸம்ஜ்ஞாதஸாக்ஷிணெ
ஸாம்வ்யவிகல்பஸூஷாய

ஓம் ஸர்வஶக்த்யம்பப்ரம்ஹிதாய ஓம் ஸஞ்சேஷ்டாய நம:

ஸர்வாஸனாய

ஸ்வயம்ப்ரஹ்மணே

ஸர்வஹாவஸதாய

ஸம்ஶாஸ [illegible]

[illegible]

ஸர்வ [illegible] ாய

ஸர்வ [illegible] ாய

ஸர் [illegible] ாய

ஸர்வகண்டனாதீதாய

ஸாக்ஷிஸர்வதாய

ஸ்வானந்தாய

ஸர்வவித்வராய

ஸர்வவாத்யவிவர்ஜிதாய

ஸகலநிஷ்கலரூபாய

ஸகலநிஷ்கலஸாக்ஷிணே

ஸர்வவ்ருத்திவிஹீனாத்மனே

ஸர்வஸித்திவிதர்னாய

ஸர்வஶாஸ்த்ரவிசாராய

ஸர்வஸத்வகுணவிக்ரஹாய

ஸானந்தஸ்வரூபசைதன்யகரனாய

ஸர்வவிதானந்தாய

ஸர்வதந்த்ரஜகத்ஸாக்ஷிணே

ஸர்வக்ருதே

ஸர்வக்ஷயிணே

ஸதாய

ஸதாஸர்வாத்மாய

ஸர்வஜனநமனாய

ஸக்ருதீஹிதாய

ஸம்ஶாந்தாய

ஸர்வப்ரியாய

ஸர்வப்ரியஸாக்ஷிணே

ஸத்யாய

ஸர்வாக்ஷாய

ஸம்பூர்ணாய

ஸர்வப்ருத்யஸாக்ஷிணே

ஸர்வாரம்பாய

ஸர்வவ்ருத்யவர்ஜிதாய

ஸ்வப்ரகாஶாய

ஸதானந்தாய

ஸர்வப்ராணிதேனாஹராய

ஸர்வப்ரியாய

ஸர்வப்ரஜ்ஞாய

ஸ்வாத்மஸ்வாதர்விவர்ஜிதாய

ஸஞ்சாஷாத்யதனாய

ஸர்வஸர்ஞப்ருதீபகாய

ஸர்வஜ்ஞாய

ஸர்வஸம்பூர்ணாய

ஸர்வஸஞ்சாஷஸாக்ஷிணே

ஸம்ஸாரார்ணவநிர்மக்னஸர்வ

ஜனகளஶாய

ஸ்வாத்மானந்தகணீஸர்வதபே

ப்ராத்ரானந்தஸஞ்சயே

ஹம்ஸஹம்ஸனாய

ஹம்ஸஸாக்ஷிணே

ஹிரண்யகர்பஸாக்ஷிணே

ஹிரண்யகர்பரூபாய

ஹேயோபாதேயவர்ஜிதாய

ஹம்ஸஸ்தோத்ரரூபாய

ஹர்ஷஶோகப்ரஸாக்ஷிணே

ஹம்ஸஸ்தோத்ரப்ரதிபாத்யாய

ஹம்ஸாய

ஹம்ஸஹாவனாய

க்ஷேத்ரஜ்ஞஸாக்ஷிணே

க்ஷராக்ஷரவிவர்ஜிதாய

க்ஷாந்திஶாந்திதர்ஶனாய

க்ஷாந்திஹீனஸர்வரூபாய

க்ஷேத்ரஜ்ஞாய

க்ஷேத்ரரூபிணே

க்ஷேத்ரயிஷ்டானாய

க்ஷேத்ரக்ஷாந்திவிஷ்வஞ்சாத

ஸாக்ஷிணே

க்ஷாந்தாய நம: 1111